

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๓๑/๒๕๖๕

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๗

เรื่อง สัญญาประกันภัย

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๖๘ (๒/๒๕๖๕) เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๗ เรื่อง สัญญาประกันภัย ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

วรวิทย์ เจนธนากุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เรื่อง

สัญญาประกันภัย

คำนำ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ฉบับเดือนมิถุนายน 2563 (IFRS 17: Insurance Contracts)

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้****

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เรื่อง

สัญญาประกันภัย

สารบัญ

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

จากย่อหน้าที่

บทนำ

วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	3
การรวมกันของสัญญาประกันภัย	9
การแยกองค์ประกอบจากสัญญาประกันภัย	10
ระดับของการรวมกลุ่มสัญญาประกันภัย	14
การรับรู้รายการ	25
การวัดมูลค่า	29
การวัดมูลค่าในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก	32
ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต	33
อัตราคิดลด	36
ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน	37
กำไรจากการให้บริการตามสัญญา	38
การวัดมูลค่าภายหลัง	40
กำไรจากการให้บริการตามสัญญา	43
สัญญาที่สร้างภาระ	47
วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย	53
สัญญาประกันต่อที่ถือไว้	60
การรับรู้รายการ	62
การวัดมูลค่า	63
วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้	69
สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจ	71
การปรับแต่งและการเลิกรับรู้รายการ	72
การปรับแต่งของสัญญาประกันภัย	72
การเลิกรับรู้รายการ	74
การแสดงรายการในงบฐานะการเงิน	78
การรับรู้รายการและการแสดงรายการในงบผลการดำเนินงานการเงิน	80
ผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย	83
รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย	87

การเปิดเผยข้อมูล	93
คำอธิบายจำนวนเงินที่รับรู้	97
รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย	110
จำนวนเงินจากการเปลี่ยนผ่าน	114
การใช้วิจารณ์ฐานที่มีนัยสำคัญในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17	117
ธรรมชาติและขอบเขตของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาที่อยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17	121
ประเภทของความเสี่ยงทั้งหมด – การกระจุกตัวของความเสี่ยง	127
ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยและด้านตลาด – การวิเคราะห์ความอ่อนไหว	128
ความเสี่ยงด้านการประกันภัย – พัฒนาการของค่าสินไหมทดแทน	130
ความเสี่ยงด้านเครดิต – ข้อมูลอื่น	131
ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง – ข้อมูลอื่น	132
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ศัพท์บัญญัติ	
ภาคผนวก ข แนวปฏิบัติ	
ภาคผนวก ค วันที่มีผลบังคับใช้และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน	

บทนำ

ภาพรวม

- บทนำ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง *สัญญาประกันภัย* กำหนดหลักการสำหรับการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลของสัญญาประกันภัยที่ออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ยังกำหนดให้ใช้หลักการคล้ายคลึงกันมาถือปฏิบัติสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจที่ออก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่ากิจการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแนวทางที่สื่อความตามจริงถึงสัญญาเหล่านั้น ข้อมูลนี้เป็นเกณฑ์สำหรับผู้ใช้งบการเงินในการประเมินผลกระทบที่เกิดจากสัญญาที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ
- บทนำ 2 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินประจำปี que เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2568 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันที่ถือปฏิบัติได้
- บทนำ 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ใช้แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง *สัญญาประกันภัย*

เหตุผลในการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- บทนำ 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 ที่ใช้ก่อนหน้านี้เป็นมาตรฐานระหว่างกาลที่อนุญาตให้กิจการใช้วิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่หลากหลายสำหรับสัญญาประกันภัย ซึ่งสะท้อนข้อกำหนดด้านการบัญชีของประเทศและความหลากหลายของข้อกำหนดเหล่านั้น ความแตกต่างของวิธีปฏิบัติทางการบัญชีของแต่ละเขตอำนาจตามกฎหมายและแต่ละผลิตภัณฑ์ทำให้เกิดความยากลำบากแก่นักลงทุนและนักวิเคราะห์ในการทำความเข้าใจและเปรียบเทียบผลประกอบการของผู้รับประกันภัย ผู้มีส่วนได้เสียส่วนใหญ่รวมถึงผู้รับประกันภัยมีความเห็นตรงกันว่าจำเป็นต้องมีมาตรฐานการบัญชีประกันภัยที่เป็นสากลร่วมกันถึงแม้ว่าจะมีความเห็นที่หลากหลายว่าควรจะเป็นแบบใด เป็นการยากที่จะสะท้อนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่ซับซ้อนและระยะยาวในการวัดมูลค่าของสัญญาประกันภัย นอกจากนี้ สัญญาประกันภัยโดยทั่วไปไม่มีการซื้อขายในตลาดและอาจรวมองค์ประกอบการลงทุนที่มีนัยสำคัญซึ่งทำให้เกิดความท้าทายมากขึ้นในการวัดมูลค่า วิธีปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับสัญญาประกันภัยก่อนหน้านี้บางวิธีซึ่งอนุญาตไว้ภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 ไม่ได้สะท้อนอย่างเพียงพอถึงฐานะการเงินหรือผลการดำเนินงานการเงินที่แท้จริงของสัญญาประกันภัยเหล่านี้ เพื่อจัดการปัญหาเหล่านี้ คณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (คณะกรรมการ) ได้จัดทำโครงการเพื่อให้งบการเงินของผู้รับประกันภัยเป็นประโยชน์มากขึ้นและวิธีปฏิบัติทางการบัญชีสำหรับประกันภัยสอดคล้องกันในแต่ละเขตอำนาจตามกฎหมาย

ประเด็นหลัก

บทนำ 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 สะท้อนมุมมองของคณะกรรมการว่าสัญญาประกันภัยรวมลักษณะของทั้งเครื่องมือทางการเงินและสัญญาบริการไว้ด้วยกัน นอกจากนี้สัญญาประกันภัยหลายสัญญาก่อให้เกิดกระแสเงินสดที่มีความผันผวนอย่างยิ่งตลอดช่วงเวลายาวนาน เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับลักษณะเหล่านั้น คณะกรรมการจึงได้พัฒนาวิธีการซึ่ง

- (ก) รวมการวัดมูลค่าที่เป็นปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตกับการรับรู้กำไรตลอดระยะเวลาที่ให้บริการภายใต้สัญญา
- (ข) นำเสนอผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย (รวมถึงการนำเสนอรายได้จากการประกันภัย) แยกจากรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย และ
- (ค) กำหนดให้กิจการเลือกใช้นโยบายบัญชีเป็นรายพอร์ตโฟลิโอในการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยทั้งหมดสำหรับรอบระยะเวลารายงานในกำไรหรือขาดทุน หรือรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายนั้นบางส่วนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

บทนำ 6 หลักการหลักในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 คือให้กิจการ

- (ก) ระบุให้เป็นสัญญาประกันภัยสำหรับสัญญาที่กิจการยอมรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง (ผู้ถือกรมธรรม์) โดยตกลงจะชดเชยให้แก่ผู้ถือกรมธรรม์หากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนที่เจาะจงไว้ (เหตุการณ์ที่เอาประกันภัย) ส่งผลเสียหายต่อผู้ถือกรมธรรม์
- (ข) แยกอนุพันธ์แฝง องค์ประกอบการลงทุนที่ต่างออกไป และภาระที่ต้องปฏิบัติที่ต่างออกไปที่เจาะจงไว้ออกจากสัญญาประกันภัย
- (ค) แบ่งสัญญาออกเป็นกลุ่มที่กิจการจะรับรู้และวัดมูลค่า
- (ง) รับรู้และวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วย
 - (1) มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตที่ปรับด้วยความเสี่ยงแล้ว (กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ) ซึ่งผสานข้อมูลที่มีอยู่ทั้งหมดที่สามารถหาได้เกี่ยวกับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบในแนวทางที่สอดคล้องกับข้อมูลที่สังเกตได้จากตลาด บวก (ถ้ามูลค่าเป็นหนี้สิน) หรือ หัก (ถ้ามูลค่าเป็นสินทรัพย์)
 - (2) จำนวนเงินที่สื่อถึงกำไรหรือการรับรู้ในกลุ่มของสัญญา (กำไรจากการให้บริการตามสัญญา)
- (จ) รับรู้กำไรจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยตลอดรอบระยะเวลาที่กิจการให้ความคุ้มครองประกันภัยและเมื่อกิจการปลดปล่อยความเสี่ยง ถ้ากลุ่มของสัญญาเป็นหรือกลายเป็นสัญญาที่ทำให้เกิดการขาดทุน กิจการจะรับรู้ผลขาดทุนนั้นทันที
- (ฉ) นำเสนอแยกจากกันสำหรับรายได้จากการประกันภัย ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย และรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- (ช)เปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลกระทบที่สัญญาที่อยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน

การเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ ในการนี้ให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเกี่ยวกับ

- (1) จำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินจากสัญญาประกันภัย
- (2) วิจารณ์สัญญาที่มีนัยสำคัญและการเปลี่ยนแปลงของวิจารณ์สัญญาเหล่านั้นที่ใช้เมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติ และ
- (3) ธรรมชาติและขอบเขตของความเสี่ยงจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

บทนำ 7 การวัดมูลค่าที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ส่งผลให้

- (ก) หนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับภาระที่ต้องปฏิบัติสำหรับการบริการที่เหลือนอยู่ซึ่งมีการวัดมูลค่าที่สอดคล้องอย่างกว้างๆ กับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ยกเว้นว่า
 - (1) การวัดมูลค่าที่ทำให้เป็นปัจจุบันสำหรับการเปลี่ยนแปลงของข้อสมมติทางการเงิน (ตามระดับที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับประเภทของสัญญาประกันภัย) และ
 - (2) หนี้สินดังกล่าวมีกรรมองค์ประกอบการลงทุนซึ่งโดยทั่วไปไม่อยู่ในสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15
- (ข) หนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วซึ่งมีการวัดมูลค่าที่สอดคล้องอย่างกว้างๆ กับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง ประเมินการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น ยกเว้นว่าหนี้สินมักจะรวมองค์ประกอบการลงทุนซึ่งโดยทั่วไปไม่อยู่ในสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37

บทนำ 8 กิจการอาจถือปฏิบัติตามวิธีการวัดมูลค่าแบบง่าย (วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย) สำหรับสัญญาประกันภัยบางสัญญา วิธีการวัดมูลค่าแบบง่ายอนุญาตให้กิจการวัดมูลค่าจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการบริการที่เหลือนอยู่โดยการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตลอดระยะเวลาคุ้มครองนั้น

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

เรื่อง สัญญาประกันภัย

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย กำหนดหลักการสำหรับการรับรู้รายการ การวัดมูลค่า การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลของสัญญาประกันภัยภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานการเงินฉบับนี้ วัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย คือ เพื่อให้แน่ใจว่ากิจการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการนำเสนอสัญญาเหล่านั้นอย่างเที่ยงธรรม ข้อมูลนี้ให้เกณฑ์แก่ผู้ใช้งบการเงินเพื่อประเมินผลกระทบที่สัญญาประกันภัยมีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ
- 2 กิจการต้องพิจารณาสีทธิและภาระผูกพันพื้นฐาน ไม่ว่าจะเกิดจากสัญญา กฎหมาย หรือ ข้อบังคับเมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 สัญญาคือข้อตกลงระหว่างคู่สัญญาตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไปที่ทำให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันที่บังคับใช้ได้ ความสามารถในการบังคับใช้ของสิทธิและภาระผูกพันเป็นเรื่องของทางกฎหมาย สัญญาสามารถเป็นลายลักษณ์อักษร วาจา หรือมีนัยตามประเพณีปฏิบัติทางธุรกิจของกิจการ ข้อกำหนดตามสัญญาให้รวมข้อกำหนดทั้งหมดในสัญญาโดยชัดแจ้งและโดยนัย แต่กิจการต้องไม่คำนึงถึงข้อกำหนดที่ขาดเนื้อหาเชิงพาณิชย์ (กล่าวคือ ไม่มีผลกระทบที่เห็นได้ต่อมูลค่าเชิงเศรษฐกิจของสัญญา) ข้อกำหนดโดยนัยของสัญญาให้รวมข้อกำหนดตามกฎหมายหรือข้อบังคับ วิธีปฏิบัติและกระบวนการสำหรับการทำสัญญากับลูกค้ามีความแตกต่างกันในแต่ละเขตอำนาจตามกฎหมาย แต่ละอุตสาหกรรม และในแต่ละกิจการ นอกจากนี้ยังอาจแตกต่างกันภายในกิจการเดียวกัน (ตัวอย่างเช่น อาจจะขึ้นอยู่กับประเภทของลูกค้า หรือ ธรรมชาติของสินค้าหรือบริการที่ให้ค้ำประกันไว้)

ขอบเขต

- 3 กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติกับ
 - 3.1 สัญญาประกันภัย (รวมถึงสัญญาประกันภัยต่อ) ที่กิจการเป็นผู้ออก
 - 3.2 สัญญาประกันภัยต่อที่กิจการถือไว้ และ
 - 3.3 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจที่กิจการเป็นผู้ออก โดยกิจการเป็นผู้ออกสัญญาประกันภัยด้วย
- 4 การอ้างอิงทั้งหมดถึงสัญญาประกันภัยในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17ให้นำมาถือปฏิบัติกับรายการต่อไปนี้ด้วย
 - 4.1 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ยกเว้น

- 4.1.1 การอ้างอิงถึงสัญญาประกันภัยที่ออก และ
 - 4.1.2 ที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 60 ถึง 70ก
 - 4.2 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 3.3 ยกเว้นการอ้างอิงถึงสัญญาประกันภัยในย่อหน้าที่ 3.3 และที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 71
- 5 การอ้างอิงทั้งหมดถึงสัญญาประกันภัยที่ออกในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ให้ถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยที่กิจการได้มาจากการโอนสัญญาประกันภัยหรือการรวมธุรกิจนอกเหนือจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ด้วย
- 6 ภาคผนวก ก กำหนดคำนิยามสัญญาประกันภัยและย่อหน้าที่ ข2 ถึง ข30 ของภาคผนวก ข ให้แนวทางเกี่ยวกับนิยามของสัญญาประกันภัย
- 7 กิจการต้องไม่นำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติกับ
 - 7.1 การรับประกันโดยผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่าย หรือผู้ค้าปลีก ที่เกิดจากการขายสินค้าหรือบริการให้กับลูกค้า (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า)
 - 7.2 สิทธิประโยชน์และหนี้สินจากโครงการผลประโยชน์ของพนักงานของนายจ้าง (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์) และภาระผูกพันเกี่ยวกับผลประโยชน์เมื่อเกษียณอายุที่รายงานโดยโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 เรื่อง การบัญชีและการรายงานโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน)
 - 7.3 สิทธิตามสัญญาหรือภาระผูกพันตามสัญญาซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์หรือสิทธิที่จะใช้ประโยชน์ในอนาคตของรายการที่ไม่ใช่ทางการเงิน (เช่น ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตบางอย่าง ค่าสิทธิ การจ่ายค่าเช่าแบบผันแปรและค่าเช่าที่อาจเกิดขึ้นอื่นๆ และรายการที่คล้ายคลึงกัน) (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สิทธิประโยชน์ไม่มีตัวตน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง สัญญาเช่า)
 - 7.4 การรับประกันมูลค่าคงเหลือโดยผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่าย หรือผู้ค้าปลีก และการรับประกันมูลค่าคงเหลือของผู้เช่าที่แฝงในสัญญาเช่า (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16)
 - 7.5 สัญญาค้ำประกันทางการเงิน เว้นแต่ผู้ออกได้เคยแสดงอย่างเปิดเผยและชัดเจนว่าผู้ออกถือว่าสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาประกันภัย และได้ใช้วิธีการบัญชีซึ่งใช้ปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยมาแล้ว ผู้ออกต้องเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน สำหรับสัญญาค้ำประกันทางการเงินดังกล่าว โดยอาจเลือกปฏิบัติเป็นรายสัญญาก็ได้ ทั้งนี้เมื่อเลือกแล้วไม่สามารถยกเลิกได้

- 7.6 สิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะจ่ายหรือจะได้รับในการรวมธุรกิจ (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง การรวมธุรกิจ)
- 7.7 สัญญาประกันภัยที่กิจการเป็นผู้ถือกรรมธรรม์ เว้นแต่สัญญานั้นเป็นสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูย่อหน้าที่ 3.2)
- 7.8 สัญญาบัตรเครดิต หรือสัญญาที่คล้ายคลึงกันซึ่งให้เครดิตหรือจัดการการชำระเงินที่เป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัย ก็ต่อเมื่อกิจการไม่ได้สะท้อนถึงการประเมินความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าแต่ละรายในการกำหนดราคาของสัญญากับลูกค้ารายนั้นเท่านั้น (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง) อย่างไรก็ตามเฉพาะเมื่อมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กำหนดให้กิจการแยกองค์ประกอบของส่วนความคุ้มครองของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 2.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) ที่แฝงอยู่ในสัญญาดังกล่าว กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติสำหรับองค์ประกอบนั้น
- 8 สัญญาบางฉบับเป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัย แต่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้บริการโดยมีค่าธรรมเนียมคงที่ กิจการอาจเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับสัญญาที่กิจการออกก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่เจาะจงไว้เท่านั้น กิจการอาจเลือกถือปฏิบัติเป็นรายสัญญาก็ได้ ทั้งนี้เมื่อเลือกแล้วไม่สามารถยกเลิกได้ เงื่อนไขข้างต้นคือ
- 8.1 กิจการไม่ได้สะท้อนการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าแต่ละรายในการกำหนดราคาของสัญญากับลูกค้ารายนั้น
- 8.2 สัญญาชดเชยให้ลูกค้าด้วยการให้บริการแทนการจ่ายเงินสดให้กับลูกค้า และ
- 8.3 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่โอนตามสัญญาเกิดขึ้นจากการใช้บริการของลูกค้าเป็นหลัก แทนที่จะเกิดขึ้นจากความไม่แน่นอนของต้นทุนการให้บริการนั้น
- 8ก สัญญาบางฉบับเป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัยแต่จำกัดเงินชดเชยสำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเท่ากับจำนวนเงินที่ต้องชำระภาระผูกพันของผู้ถือกรรมธรรม์ที่เกิดขึ้นตามสัญญา (ตัวอย่างเช่น การยกเว้นการชำระเงินกู้เมื่อเสียชีวิต) กิจการต้องเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับสัญญาดังกล่าวซึ่งกิจการออก เว้นแต่สัญญานั้นไม่รวมอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ตามย่อหน้าที่ 7 กิจการต้องเลือกถือปฏิบัติเป็นรายพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย และเมื่อเลือกแล้วไม่สามารถยกเลิกได้

การรวมกันของสัญญาประกันภัย

- 9 ชุดสัญญาหรือกลุ่มของชุดสัญญาประกันภัยที่มีคู่สัญญาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องกันอาจจะเพื่อบรรลุหรือออกแบบเพื่อให้บรรลุผลกระทบเชิงพาณิชย์โดยรวม ในการรายงานเนื้อหาของสัญญาดังกล่าวอาจจำเป็นต้องพิจารณาชุดสัญญาหรือกลุ่มของชุดสัญญาเป็นองค์รวม เช่น ถ้าสิทธิหรือภาระผูกพัน

ในสัญญาหนึ่งไม่มีเรื่องอื่นใดนอกจากการลงนามลงนามโดยสิ้นเชิงในสัญญาฉบับที่
ที่สร้างขึ้นในเวลาเดียวกันกับคู่สัญญาเดียวกัน ผลกระทบรวมคือไม่มีสิทธิหรือภาระผูกพันคงอยู่

การแยกองค์ประกอบจากสัญญาประกันภัย (ย่อหน้า 331 ถึง 335)

- 10 สัญญาประกันภัยอาจประกอบด้วยหนึ่งหรือหลายองค์ประกอบซึ่งจะอยู่ภายในขอบเขตของ
มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับหนึ่งหากองค์ประกอบเหล่านั้นเป็นสัญญาแยกจากกัน
เช่น สัญญาประกันภัยอาจรวมองค์ประกอบการลงทุน หรือองค์ประกอบสำหรับการบริการที่
นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัย (หรือรวมทั้งสององค์ประกอบ) กิจการต้องถือปฏิบัติ
ตามย่อหน้าที่ 11 ถึง 13 เพื่อระบุและปฏิบัติกับองค์ประกอบของสัญญา
- 11 กิจการต้อง
 - 11.1 ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เพื่อพิจารณาว่ามีอนุพันธ์แฝงที่
ต้องแยกออกมาหรือไม่ และถ้ามี ต้องปฏิบัติกับอนุพันธ์นั้นอย่างไร
 - 11.2 แยกองค์ประกอบการลงทุนออกจากสัญญาประกันภัยหลัก ก็ต่อเมื่อองค์ประกอบ
การลงทุนที่ต่างออกไปเท่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 331 ถึง 332) กิจการต้องนำมาตรฐานการรายงาน
ทางการเงิน ฉบับที่ 9 มาปฏิบัติกับองค์ประกอบการลงทุนที่ได้แยกออกมา เว้นแต่จะเป็น
สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจภายในขอบเขตของมาตรฐาน
การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 3.3)
- 12 หลังจากปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 11 ในการแยกกระแสเงินสดใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอนุพันธ์แฝงและ
องค์ประกอบการลงทุนที่ต่างออกไป กิจการต้องแยกคำมั่นใด ๆ ในการโอนสินค้าหรือบริการที่ต่าง
ออกไปให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัยออกจากสัญญาประกันภัยหลัก
โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 กิจการต้องปฏิบัติ
กับคำมั่นนั้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 7
ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เพื่อแยกคำมั่นนั้น กิจการต้องถือปฏิบัติตาม
ย่อหน้าที่ 33 ถึง 35 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และในการรับรู้รายการ
เมื่อเริ่มแรก กิจการต้อง
 - 12.1 ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 ในการจำแนกกระแสเงินสดรับ
ระหว่างองค์ประกอบประกันภัยและคำมั่นใด ๆ ในการส่งมอบสินค้าหรือให้บริการที่ต่าง
ออกไปที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัย และ
 - 12.2 จำแนกกระแสเงินสดจ่ายระหว่างองค์ประกอบประกันภัยและสินค้าหรือบริการตามคำมั่นใด ๆ
ที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัย ซึ่งปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงาน
ทางการเงิน ฉบับที่ 15 เพื่อที่ว่า
 - 12.2.1 กระแสเงินสดจ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับแต่ละองค์ประกอบจะจำแนกไปเป็น
ขององค์ประกอบนั้น และ

12.2.2 กระแสเงินสดจ่ายส่วนที่เหลือจะจำแนกตามเกณฑ์ที่เป็นระบบและสมเหตุสมผล ซึ่งสะท้อนกระแสเงินสดจ่ายที่กิจการคาดว่าจะเกิดขึ้น ถ้อยคำประกอบนั้นเป็นสัญญาแยกต่างหาก

- 13 หลังจากปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 11 ถึง 12 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับองค์ประกอบที่เหลือทั้งหมดของสัญญาประกันภัยหลัก นับจากนี้ การอ้างอิงทั้งหมดถึงอนุพันธ์แฝงในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ให้หมายถึงอนุพันธ์ที่ไม่ได้แยกออกจากสัญญาประกันภัยหลัก และการอ้างอิงทั้งหมดถึงองค์ประกอบการลงทุนให้หมายถึงองค์ประกอบการลงทุนที่ไม่ได้แยกออกจากสัญญาประกันภัยหลัก (ยกเว้นการอ้างอิงถึงในย่อหน้าที่ 31 ถึง 32)

ระดับของการรวมกลุ่มสัญญาประกันภัย

- 14 กิจการต้องระบุพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย พอร์ตโฟลิโอประกอบด้วยสัญญาที่มีความเสี่ยงคล้ายคลึงกันและบริหารร่วมกัน สัญญาที่อยู่ในสายผลิตภัณฑ์เดียวกันจะคาดว่าจะมีความเสี่ยงคล้ายคลึงกันดังนั้นจึงคาดว่าจะอยู่ในพอร์ตโฟลิโอเดียวกันหากสัญญาถูกบริหารร่วมกัน สัญญาที่อยู่ในสายผลิตภัณฑ์ต่างกัน (เช่น เงินรายปีคงที่แบบชำระเบี้ยครั้งเดียวเปรียบเทียบกับประกันชีวิตแบบชำระระยะเวลาตามปกติ) จะไม่คาดว่าจะมีความเสี่ยงคล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงคาดว่าจะอยู่ในพอร์ตโฟลิโอที่ต่างกัน
- 15 ย่อหน้าที่ 16 ถึง 24 ถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัยที่กิจการออก ข้อกำหนดสำหรับระดับของการรวมกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้กำหนดอยู่ในย่อหน้าที่ 61
- 16 กิจการต้องจัดแบ่งพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่ออกเป็นกลุ่มดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย
- 16.1 กลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (ถ้ามี)
 - 16.2 กลุ่มของสัญญาที่ เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระในภายหลัง (ถ้ามี) และ
 - 16.3 กลุ่มของสัญญาที่เหลือในพอร์ตโฟลิโอ (ถ้ามี)
- 17 ถ้ากิจการมีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนที่จะสรุปได้ว่าชุดของสัญญาทั้งหมดจะอยู่ในกลุ่มเดียวกันในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 16 กิจการอาจวัดมูลค่าชุดของสัญญาเพื่อกำหนดว่าเป็นสัญญาที่สร้างภาระหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 47) และประเมินชุดของสัญญาเพื่อกำหนดว่าเป็นสัญญาที่ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระในภายหลัง (ดูย่อหน้าที่ 19) หากกิจการไม่มีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนที่จะสรุปได้ว่าชุดของสัญญาทั้งหมดจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน กิจการต้องกำหนดกลุ่มให้กับสัญญาโดยพิจารณาเป็นรายสัญญา
- 18 สำหรับสัญญาที่ออกที่กิจการถือปฏิบัติตามวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 53 ถึง 59) กิจการต้องมีข้อสมมติว่าไม่มีสัญญาที่สร้างภาระ เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกในพอร์ตโฟลิโอ เว้นแต่จะมีข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่บ่งชี้เป็นอย่างอื่น กิจการต้องประเมินว่าสัญญาที่ไม่สร้างภาระเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระใน

- ภายหลังหรือไม่ โดยประเมินความน่าจะเป็นของการเปลี่ยนแปลงในข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง
- 19 สำหรับสัญญาที่ออกที่กิจการไม่ได้ถือปฏิบัติตามวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 53 ถึง 54) กิจการต้องประเมินว่าสัญญาที่ไม่สร้างภาระเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระในภายหลังหรือไม่
- 19.1 โดยการอ้างอิงจากความน่าจะเป็นของการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติ ซึ่งหากเกิดขึ้น จะมีผลทำให้สัญญากลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระ
- 19.2 โดยการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับประมาณการที่ได้จากการรายงานภายในของกิจการ ดังนั้นในการประเมินว่าสัญญาที่ไม่สร้างภาระเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ไม่มีความเป็นไปได้ที่มีนัยสำคัญที่จะกลายเป็น สัญญาที่สร้างภาระหรือไม่
- 19.2.1 กิจการต้องไม่ละเลยข้อมูลที่ได้จากการรายงานภายในของกิจการ เกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติของสัญญาที่แตกต่างกัน ต่อความเป็นไปได้ของการที่สัญญาจะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระ แต่
- 19.2.2 กิจการไม่จำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากข้อมูลที่ได้จากการรายงานภายในของกิจการที่เกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติของสัญญาที่แตกต่างกัน
- 20 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 19 หากสัญญาภายในพอร์ตโฟลิโอหนึ่งจะจัดอยู่ในกลุ่มที่แตกต่างกัน เพียงเพราะกฎหมายหรือข้อบังคับก่อให้เกิดข้อจำกัดอย่างเฉพาะเจาะจงต่อความสามารถในทางปฏิบัติของกิจการที่จะกำหนดราคาที่แตกต่างกันหรือระดับของผลประโยชน์สำหรับผู้ถือกรรมธรรมที่มีลักษณะแตกต่างกัน กิจการอาจรวมสัญญาเหล่านี้ไว้ในกลุ่มเดียวกัน กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติตามย่อหน้านี้กับรายการอื่นๆ โดยอุปมาอุปไมย
- 21 กิจการได้รับอนุญาตให้แบ่งกลุ่มย่อยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจเลือกจัดแบ่งพอร์ตโฟลิโอออกเป็น
- 21.1 จำนวนกลุ่มที่มากขึ้นซึ่งไม่สร้างภาระ เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หากการรายงานภายในของกิจการให้ข้อมูลที่จำแนกตาม
- 21.1.1 ระดับของความสามารถในการทำกำไรที่แตกต่างกัน หรือ
- 21.1.2 ความเป็นไปได้ที่แตกต่างกันของสัญญาที่กลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระภายหลังการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และ
- 21.2 มากกว่าหนึ่งกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หากการรายงานภายในของกิจการให้ข้อมูลในระดับที่มีรายละเอียดมากขึ้นว่าสัญญานั้นเป็นสัญญาที่สร้างภาระมากน้อยเพียงใด
- 22 กิจการต้องไม่รวมสัญญาที่ออกห่างกันมากกว่า 1 ปีไว้ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อให้เป็นไปตามนี้ หากจำเป็น กิจการต้องแบ่งกลุ่มต่อไปอีกตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16 ถึง 21
- 23 กลุ่มของสัญญาประกันภัยต้องประกอบด้วยสัญญาหนึ่งเดียว หากเป็นผลจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22

- 24 กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับกลุ่มของสัญญาที่ได้กำหนดไว้โดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 23 กิจการต้องสร้างกลุ่มขึ้นมาเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและเพิ่มสัญญาเข้าไปในกลุ่มที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28 กิจการต้องไม่ประเมินองค์ประกอบของกลุ่มใหม่ในภายหลัง ในการวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญา กิจการอาจประมาณการกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบในระดับของการรวบรวมกลุ่มที่สูงกว่าในระดับของกลุ่มหรือพอร์ตโฟลิโอ หากกิจการสามารถรวมกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เหมาะสมในการวัดมูลค่ากลุ่มที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32.1 40.1.1 และ 40.2 โดยการปันส่วนประมาณการเหล่านี้ไปที่กลุ่มของสัญญา

การรับรู้รายการ

- 25 กิจการต้องรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่กิจการออกนับตั้งแต่วันดังต่อไปนี้ที่เกิดขึ้นก่อน
- 25.1 วันเริ่มต้นของระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญา
 - 25.2 วันที่มีการจ่ายชำระเงินครั้งแรกจากผู้ถือกรมธรรม์ในกลุ่มถึงกำหนดชำระ และ
 - 25.3 ในกรณีของกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ วันที่กลุ่มดังกล่าวได้กลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระ
- 26 ถ้าไม่มีวันที่ครบกำหนดชำระตามสัญญา การจ่ายชำระเงินครั้งแรกจากผู้ถือกรมธรรม์ถือเสมือนว่าเป็นวันครบกำหนดชำระเมื่อกิจการได้รับชำระเงิน กิจการจำเป็นต้องพิจารณาว่าสัญญาใด ๆ ทำให้เกิดกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระตามย่อหน้าที่ 16 หรือไม่ ก่อนวันที่ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 25.1 และ 25.2 แล้วแต่วันใดจะเกิดก่อน หากข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมบ่งชี้ว่ามีกลุ่มดังกล่าวเกิดขึ้น
- 27 (ย่อหน้านี้ไม่ใช่)
- 28 ในการรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องรวมเฉพาะสัญญาที่แต่ละสัญญาเป็นไปตามเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งที่ระบุในย่อหน้าที่ 25 และต้องประมาณการอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (ดูย่อหน้าที่ ข73) และหน่วยของความคุ้มครองที่ให้ในรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ ข119) กิจการอาจรวมสัญญาเพิ่มขึ้นในกลุ่มดังกล่าวภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 กิจการต้องเพิ่มสัญญาเข้าไปในกลุ่มดังกล่าวในรอบระยะเวลารายงานที่สัญญาเป็นไปตามเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งที่ระบุในย่อหน้าที่ 25 ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการกำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกที่ยึดถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข73 กิจการต้องใช้อัตราที่ปรับปรุงใหม่ตั้งแต่วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานที่สัญญาใหม่ได้เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม

กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข35ก ถึง ข35ง)

- 28ก กิจการต้องปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยไปยังกลุ่มของสัญญาประกันภัยโดยใช้วิธีที่เป็นระบบและมีเหตุผลตามย่อหน้าที่ ข35ก ถึง ข35ข เว้นแต่กิจการเลือกที่จะรับรู้รายการดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายตามย่อหน้าที่ 59.1
- 28ข กิจการที่ไม่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.1 ต้องรับรู้กระแสเงินสดจ่ายที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเป็นสินทรัพย์ (หรือกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยในกรณีที่ได้รับรู้เป็นหนี้สินแล้ว ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น) ก่อนจะมีการรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ดังกล่าวในแต่ละกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง
- 28ค กิจการต้องเลิกรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย เมื่อกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยได้รวมอยู่ในการวัดมูลค่าของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องตามย่อหน้าที่ 38.3.1 หรือย่อหน้าที่ 55.1.3
- 28ง หากถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ข ถึง 28ค ซึ่งเป็นไปตามย่อหน้าที่ ข35ค
- 28จ เมื่อสิ้นรอบระยะเวลารายงานแต่ละรอบ กิจการต้องประเมินความสามารถที่จะได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยหากข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมบ่งชี้ว่าสินทรัพย์อาจมีการด้อยค่า (ดูย่อหน้าที่ ข35ง) หากกิจการระบุผลขาดทุนจากการด้อยค่า กิจการต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุน
- 28ฉ กิจการต้องรับรู้การกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่าบางส่วนหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้ตามย่อหน้าที่ 28จ ในกำไรหรือขาดทุน และเพิ่มมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์จนกระทั่งเงื่อนไขของการด้อยค่าหมดไปหรือดีขึ้น

การวัดมูลค่า (ย่อหน้าที่ ข36 ถึง ข119ฉ)

- 29 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 30 ถึง 52 ต่อกกลุ่มของสัญญาประกันภัยทุกกลุ่มภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 โดยมีข้อยกเว้นดังต่อไปนี้
- 29.1 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เข้าเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53 กิจการอาจทำให้การวัดมูลค่าของกลุ่มให้ง่ายขึ้นโดยใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามย่อหน้าที่ 55 ถึง 59
- 29.2 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 46 ซึ่งกำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 63 ถึง 70ก ทั้งนี้ ย่อหน้าที่ 45 (สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง) และย่อหน้าที่ 47 ถึง 52 (สัญญาที่สร้างภาระ) ไม่ให้นำมาถือปฏิบัติกับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 29.3 สำหรับกลุ่มของสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจ กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 52 โดยปรับแต่งตามย่อหน้าที่ 71

- 30 เมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดเป็นเงินตราต่างประเทศ กิจการต้องถือว่ากลุ่มของสัญญาซึ่งรวมถึง กำไรจากการให้บริการตามสัญญา เป็นรายการที่เป็นตัวเงิน
- 31 ในงบการเงินของกิจการที่ออกสัญญาประกันภัย กระแสเงินสดจากการปฏิบัติควรต้องไม่สะท้อนความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันของกิจการ (นิยามของความเสี่ยงที่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพัน กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม)

การวัดมูลค่าในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (ย่อหน้าที่ 36 ถึง 395จ)

- 32 ในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยผลรวมของ
- 32.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งประกอบด้วย
- 32.1.1 ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ 33 ถึง 35)
- 32.1.2 ค่าปรับปรุงเพื่อสะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดอนาคต ในกรณีที่ความเสี่ยงทางการเงินไม่ได้รวมอยู่ในประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ 36) และ
- 32.1.3 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 37)
- 32.2 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 38 ถึง 39

ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ 36 ถึง 371)

- 33 ในการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญา กิจการต้องรวมกระแสเงินสดอนาคตทั้งหมดภายในขอบเขตของแต่ละสัญญาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 34) ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 24 กิจการอาจประมาณการกระแสเงินสดอนาคตในระดับของการรวมกลุ่มที่สูงขึ้นไปและปันส่วนกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกิดขึ้นไปที่กลุ่มของสัญญาแต่ละกลุ่ม ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตต้อง
- 33.1 ใช้ข้อมูลที่สามารถสนับสนุนได้และความสมเหตุสมผลทั้งหมดที่มีอยู่ด้วยวิธีที่ปราศจากอคติ โดยไม่ใช่ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป เกี่ยวกับจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคตเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 37 ถึง 341) ในกรณีนี้ กิจการต้องประมาณการมูลค่าที่คาดไว้ (กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามความน่าจะเป็น) ของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ในทุกกรณี
- 33.2 สะท้อนมุมมองของกิจการ ในกรณีที่ประมาณการของตัวแปรตลาดที่เกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกับราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้สำหรับตัวแปรเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 342 ถึง 353)

- 33.3 เป็นปัจจุบัน โดยประมาณการต้องสะท้อนสภาพที่เป็นอยู่ ณ วันที่วัดมูลค่า รวมถึงข้อสมมติเกี่ยวกับอนาคต ณ วันนั้น (ดูย่อหน้าที่ 354 ถึง 360)
- 33.4 มีความขัดแย้ง โดยกิจการต้องประมาณการค่าปรับปรุงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินแยกต่างหากจากประมาณการอื่น (ดูย่อหน้าที่ 390) กิจการยังต้องประมาณการกระแสเงินสดแยกต่างหากจากค่าปรับปรุงสำหรับมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินด้วย เว้นแต่เทคนิคการวัดมูลค่าที่เหมาะสมที่สุดได้รวมประมาณการเหล่านี้ไว้แล้ว (ดูย่อหน้าที่ 346)
- 34 กระแสเงินสดอยู่ภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัย ถ้ากระแสเงินสดนั้นเกิดขึ้นจากสิทธิและภาระผูกพันพื้นฐานที่มีอยู่ระหว่างรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งกิจการสามารถบังคับให้ผู้ถือกรรมธรรม์จ่ายค่าเบี้ยประกันภัยหรือกิจการมีภาระผูกพันพื้นฐานในการให้บริการตามสัญญาประกันภัยแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ (ดูย่อหน้าที่ 361 ถึง 371) ภาระผูกพันพื้นฐานในการให้บริการตามสัญญาประกันภัยสิ้นสุดลงเมื่อ
- 34.1 กิจการมีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะประเมินความเสี่ยงใหม่ของผู้ถือกรรมธรรม์รายนั้น และเป็นผลให้สามารถกำหนดราคาหรือระดับของผลประโยชน์ที่สะท้อนความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างครบถ้วน หรือ
- 34.2 เป็นไปตามเกณฑ์ทั้งสองข้อต่อไปนี้
- 34.2.1 กิจการมีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะประเมินความเสี่ยงใหม่ของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่มีสัญญานั้นอยู่ และเป็นผลให้สามารถกำหนดราคาหรือระดับของผลประโยชน์ที่สะท้อนความเสี่ยงของพอร์ตโฟลิโอนั้นอย่างครบถ้วน และ
- 34.2.2 การกำหนดราคาค่าเบี้ยประกันภัยจนถึงวันที่ความเสี่ยงถูกประเมินใหม่ ไม่ได้คำนึงถึงความเสี่ยงในช่วงระยะเวลาหลังจากวันประเมินใหม่
- 35 กิจการต้องไม่รับรู้จำนวนเงินใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าเบี้ยประกันภัยที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนอกขอบเขตของสัญญาประกันภัยเป็นหนี้สินหรือสินทรัพย์ เนื่องจากจำนวนเงินดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยในอนาคต
- อัตราคิดลด (ย่อหน้าที่ 372 ถึง 385)
- 36 กิจการต้องปรับปรุงประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตให้สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดนั้น เฉพาะส่วนของความเสี่ยงทางการเงินที่ไม่ได้รวมอยู่ในประมาณการของกระแสเงินสด อัตราคิดลดที่ใช้ในประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 33 ต้องเป็นดังนี้
- 36.1 สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลา ลักษณะของกระแสเงินสด และลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัย

- 36.2 สอดคล้องกับราคาตลาดปัจจุบันที่สามารถสังเกตได้ (ถ้ามี) ของเครื่องมือทางการเงินที่กระแสเงินสดมีลักษณะสอดคล้องกับสัญญาประกันภัย ตัวอย่างเช่น ในเรื่องของจังหวะเวลา สกูลเงิน และสภาพคล่อง และ
- 36.3 ไม่รวมผลกระทบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้แต่ไม่มีผลกระทบต่อกระแสเงินสดอนาคตของสัญญาประกันภัย

ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 386 ถึง 392)

- 37 กิจการต้องปรับปรุงประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตให้สะท้อนถึงค่าตอบแทนที่กิจการต้องการสำหรับการแบกรับความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน

กำไรจากการให้บริการตามสัญญา

- 38 กำไรจากการให้บริการตามสัญญาเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยซึ่งแสดงถึงกำไรจากการรับรู้ที่กิจการจะรับรู้เมื่อให้บริการตามสัญญาประกันภัยในอนาคต กิจการต้องวัดมูลค่ากำไรจากการให้บริการตามสัญญา เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยจำนวนเงินที่ทำให้ไม่มีรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากข้อต่อไป นี้ เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 (สัญญาที่สร้างภาระ) หรือย่อหน้าที่ 38.3.2 (รายได้จากการประกันภัย ที่เกี่ยวข้องกับย่อหน้าที่ 38.3.2)

38.1 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของจำนวนเงินสำหรับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งวัดมูลค่าโดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 37

38.2 กระแสเงินสดใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากสัญญาในกลุ่ม ณ วันที่ดังกล่าว

38.3 การเลิกรับรู้รายการ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของ

38.3.1 สินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ค และ

38.3.2 สินทรัพย์หรือหนี้สินใด ๆ ที่ได้เคยรับรู้ไว้สำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาตามที่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 36ก

- 39 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ได้มาจากการโอนสัญญาประกันภัยหรือจากการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 38 ซึ่งเป็นไปตามย่อหน้าที่ 393 ถึง 395จ

การวัดมูลค่าภายหลัง

- 40 มูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ แต่ละวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานคือผลรวมของ
- 40.1 หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ซึ่งประกอบด้วย

- 40.1.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในอนาคตที่
 ปันส่วนให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันดังกล่าว ซึ่งวัดมูลค่าโดย
 ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ ข36 ถึง ข92
- 40.1.2 กำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัย ณ วันดังกล่าว
 ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 43 ถึง 46 และ
- 40.2 **หนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วซึ่งประกอบด้วย** กระแสเงินสดจาก
 การปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในอดีตที่ปันส่วนให้กับกลุ่มของสัญญา
 ประกันภัย ณ วันดังกล่าว ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ
 ข36 ถึง ข92
- 41 **กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน**
สำหรับความคุ้มครองที่เหลือนอยู่ ดังต่อไปนี้
- 41.1 รายได้จากการประกันภัย - สำหรับการลดลงของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่
 เหลือนอยู่เนื่องจากได้ให้บริการไปแล้วในรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งวัดมูลค่าโดยถือปฏิบัติ
 ตามย่อหน้าที่ ข120 ถึง ข124
- 41.2 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย - สำหรับผลขาดทุนจากกลุ่มของสัญญาที่สร้าง
 ภาระและการกลับรายการผลขาดทุนนั้น (ดูย่อหน้าที่ 47 ถึง 52) และ
- 41.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย - สำหรับผลกระทบของมูลค่า
 เงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงินตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 87
- 42 **กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน**
สำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ดังต่อไปนี้
- 42.1 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย - สำหรับการเพิ่มขึ้นของหนี้สินเนื่องจาก
 ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลารายงาน แต่ไม่รวม
 องค์ประกอบการลงทุน
- 42.2 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย - สำหรับการเปลี่ยนแปลงในภายหลังของกระแส
 เงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นและค่าใช้จ่ายที่
 เกิดขึ้น และ
- 42.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย - สำหรับผลกระทบของมูลค่า
 เงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงินตามที่ระบุไว้ย่อหน้าที่ 87
- กำไรจากการให้บริการตามสัญญา (ย่อหน้าที่ ข96 ถึง ข119ข)
- 43 **กำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานแสดงถึงกำไรของกลุ่มของ**
สัญญาประกันภัยที่ยังไม่ได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากกำไรขาดทุนนั้นเกี่ยวข้องกั
การให้บริการในอนาคตภายใต้สัญญาที่อยู่ในกลุ่มนั้น

- 44 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง มูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานเท่ากับมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลารายงานปรับปรุงด้วย
- 44.1 ผลกระทบของสัญญาใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 28)
 - 44.2 ดอกเบี้ยที่ออกเงยจากมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาระหว่างรอบระยะเวลารายงานที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๗2.2
 - 44.3 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๗6 ถึง ๗100 ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้อง
 - 44.3.1 การเพิ่มขึ้นของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาซึ่งทำให้เกิดผลขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 48.1) หรือ
 - 44.3.2 การลดลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลือนอกจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 50.2
 - 44.4 ผลกระทบของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศต่อกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
 - 44.5 จำนวนเงินที่รับรู้เป็นรายได้จากการประกันภัยเนื่องจากการบริการตามสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลาซึ่งกำหนดโดยการปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เหลือนอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (ก่อนการปันส่วนใด ๆ) ไปยังระยะเวลาคุ้มครองในรอบปัจจุบันและระยะเวลาคุ้มครองที่เหลือนอยู่ ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๗119
- 45 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ดูย่อหน้าที่ ๗101 ถึง ๗118) มูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานจะเท่ากับมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มของรอบระยะเวลารายงาน ปรับปรุงด้วยจำนวนเงินที่ระบุไว้ในย่อหน้าย่อยที่ 45.1 ถึง 45.5 ด้านล่างนี้ โดยที่กิจการไม่จำเป็นต้องระบุการปรับปรุงเหล่านี้แยกจากกัน แต่อาจกำหนดจำนวนเงินรวมสำหรับการปรับปรุงบางส่วนหรือทั้งหมด การปรับปรุงดังกล่าว ได้แก่
- 45.1 ผลกระทบของสัญญาใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 28)
 - 45.2 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ ๗104.2.1) ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวข้อง
 - 45.2.1 การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๗115 (การลดความเสี่ยง)
 - 45.2.2 การลดลงของจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งทำให้เกิดผลขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 48) หรือ
 - 45.2.3 การเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง ซึ่งทำให้เกิดการกลับรายการของจำนวนเงินตามย่อหน้าที่ 45.2.2

- 45.3 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข101 ถึง ข118 ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวกับ
- 45.3.1 การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 (การลดความเสี่ยง)
- 45.3.2 การเพิ่มขึ้นของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งทำให้เกิดผลขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 48) หรือ
- 45.3.3 การลดลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 50.2
- 45.4 ผลกระทบของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นต่อกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
- 45.5 จำนวนเงินที่รับรู้เป็นรายได้จากการประกันภัยเนื่องจากการโอนการบริการตามสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลา ซึ่งกำหนดโดยการปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เหลืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (ก่อนการปันส่วนใดๆ) ไปยังระยะเวลาคุ้มครองในรอบปัจจุบันและระยะเวลาคุ้มครองที่เหลืออยู่ ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข119
- 46 การเปลี่ยนแปลงบางอย่างของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาจะหักกลับกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ซึ่งส่งผลให้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีรวมของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาไม่หักกลับกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41

สัญญาที่สร้างภาระ

- 47 สัญญาประกันภัยจะเป็นสัญญาที่สร้างภาระในวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ถ้ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนให้กับสัญญา กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เคยรับรู้มาก่อนแล้ว และกระแสเงินสดใดๆ ที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัย ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกรวมกันแล้วเป็นกระแสจ่ายสุทธิ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 16.1 กิจการต้องจัดกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระแยกต่างหากจากสัญญาที่ไม่สร้างภาระ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 17 กิจการอาจจะบุกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระด้วยการวัดมูลค่าเป็นชุดของสัญญาแทนรายสัญญา กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนสำหรับกระแสจ่ายสุทธิของกลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ ซึ่งส่งผลให้มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาเท่ากับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบและกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาเท่ากับศูนย์
- 48 กลุ่มของสัญญาประกันภัยจะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระ (หรือสร้างภาระมากขึ้น) ในการวัดมูลค่าภายหลังถ้าจำนวนเงินต่อไปนี้จะเกินกว่ามูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญา

- 48.1 การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลเสียที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนไปยังกลุ่มของสัญญา ซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของประมาณการของกระแสเงินสดในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ
- 48.2 การลดลงในจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงในกรณีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44.3.1 45.2.2 และ 45.3.2 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนเฉพาะส่วนที่เกินมา
- 49 กิจการต้องจัดให้มี (หรือเพิ่มเติม) องค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระซึ่งแสดงถึงผลขาดทุนที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 47 ถึง 48 องค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนนี้จะกำหนดจำนวนเงินที่เป็นการกลับรายการผลขาดทุนจากกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระที่จะแสดงไว้ในกำไรหรือขาดทุน และจะไม่รวมเป็นรายได้จากการประกันภัย
- 50 หลังจากที่ยกการรับรู้ผลขาดทุนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระแล้ว กิจการต้องปันส่วน
- 50.1 การเปลี่ยนแปลงในภายหลังของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 51 โดยใช้เกณฑ์อย่างเป็นระบบระหว่าง
- 50.1.1 องค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ และ
- 50.1.2 หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ไม่รวมองค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุน
- 50.2 รายการต่อไปนี้ให้กับองค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนเท่านั้นจนกระทั่งองค์กรประกอบนั้นลดลงจนเป็นศูนย์
- 50.2.1 การลดลงใดๆ ในภายหลังที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนไปยังกลุ่มสัญญาที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตและค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ
- 50.2.2 การเพิ่มขึ้นใดๆ ในภายหลังของจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง
- ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44.3.2 45.2.3 และ 45.3.3 กิจการต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาเฉพาะการลดลงดังกล่าวส่วนที่เกินกว่าจำนวนเงินที่ปันส่วนให้กับองค์กรประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุน
- 51 การเปลี่ยนแปลงในภายหลังของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่จะปันส่วนตามย่อหน้าที่ 50.1 ได้แก่
- 51.1 ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายที่ปลดปล่อยจากหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ อันเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นแล้ว

- 51.2 การเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน อันเนื่องมาจากการปลดปล่อยจากความเสี่ยง และ
- 51.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- 52 การปันส่วนอย่างมีระบบที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 50.1 ต้องทำให้จำนวนเงินทั้งหมดที่ปันส่วนให้กับองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนตามย่อหน้าที่ 48 ถึง 50 เท่ากับศูนย์ภายในวันสุดท้ายของระยะเวลาที่คุ้มครองของกลุ่มของสัญญา

วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย

- 53 กิจการอาจวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยอย่างง่ายโดยใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 55 ถึง 59 ก็ต่อเมื่อมีกรณีต่อไปนี้ ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มของสัญญาประกันภัยเท่านั้น
- 53.1 กิจการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลว่าวิธีการอย่างง่ายจะทำให้การวัดมูลค่าของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยไม่แตกต่างอย่างมีสาระสำคัญจากการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 32 ถึง 52 หรือ
- 53.2 ระยะเวลาคุ้มครองของแต่ละสัญญาในกลุ่มของสัญญาประกันภัย (รวมถึงการบริการตามสัญญาประกันภัยที่เกิดขึ้นจากเบี้ยประกันภัยทั้งหมดภายใต้ขอบเขตของสัญญาที่กำหนดไว้ ณ วันที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 34) เท่ากับหนึ่งปีหรือน้อยกว่า
- 54 ไม่ถือว่าเข้าเงื่อนไขตามหลักเกณฑ์ตามย่อหน้าที่ 53.1 หาก ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มของสัญญาประกันภัย กิจการคาดว่าจะมีความผันผวนอย่างมีนัยสำคัญของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งจะมีผลกระทบต่อมูลค่าของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ในช่วงระยะเวลาก่อนที่ค่าสินไหมทดแทนจะเกิดขึ้น ความผันผวนกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบเพิ่มขึ้นจากรายการต่อไปนี้ เช่น
- 54.1 ส่วนของกระแสเงินสดอนาคตที่เกี่ยวข้องกับอนุพันธ์แฝงใด ๆ ในสัญญา และ
- 54.2 ระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญาประกันภัย
- 55 การใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย กิจการต้องวัดมูลค่าหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ดังต่อไปนี้
- 55.1 ในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินคือ
- 55.1.1 เบี้ยประกันภัย (ถ้ามี) ที่ได้รับเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- 55.1.2 หักกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย ณ วันนั้น เว้นแต่กิจการเลือกรับรู้การจ่ายชำระเป็นค่าใช้จ่ายตามย่อหน้าที่ 59.1 และ
- 55.1.3 บวกหรือหักจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากการเลิกรับรู้รายการ ณ วันนั้นของ
- 55.1.3.1 สินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 28ค และ

- 55.1.3.2 สินทรัพย์หรือหนี้สินอื่นใด ๆ ที่เคยรับรู้มาก่อนหน้าสำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาตามที่จะระบุไว้ในย่อหน้าที่ 56ก
- 55.2 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานภายหลังในแต่ละรอบ มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินคือมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงาน
- 55.2.1 บวกเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลา
- 55.2.2 หักกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย เว้นแต่กิจการเลือกรับรู้การจ่ายชำระเป็นค่าใช้จ่ายตามย่อหน้าที่ 59.1
- 55.2.3 บวกจำนวนเงินใด ๆ ที่เกี่ยวกับการตัดจำหน่ายกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลารายงาน เว้นแต่กิจการเลือกรับรู้กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเป็นค่าใช้จ่ายตามย่อหน้าที่ 59.1
- 55.2.4 บวกรายการปรับปรุงใด ๆ กับองค์ประกอบการจัดหาเงินตามย่อหน้าที่ 56
- 55.2.5 หักจำนวนเงินที่รับรู้เป็นรายได้จากการประกันภัยสำหรับการให้บริการในรอบระยะเวลานั้น (ดูย่อหน้าที่ ข126) และ
- 55.2.6 หักองค์ประกอบการลงทุนใด ๆ ที่จ่ายหรือโอนไปยังหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว
- 56 หากสัญญาประกันภัยในกลุ่มมีองค์ประกอบการจัดหาเงินที่มีนัยสำคัญ กิจการต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ให้สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงินโดยใช้อัตราคิดลดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 36 ซึ่งกำหนดไว้เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการไม่จำเป็นต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ให้สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงิน หากเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการคาดว่าระยะเวลาระหว่างการให้บริการแต่ละส่วนและวันครบกำหนดชำระเบี้ยประกันภัยที่เกี่ยวข้อง ไม่เกินหนึ่งปี
- 57 หากในระหว่างระยะเวลาคู่ครอง มีข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมบ่งชี้ว่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยเป็นสัญญาที่สร้างภาระ กิจการต้องคำนวณผลต่างระหว่าง
- 57.1 มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 55 และ
- 57.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ ข36 ถึง ข92 อย่างไรก็ตาม ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 59.2 หากกิจการไม่ปรับปรุงหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ด้วยมูลค่าเงินตามเวลาของเงินและผลกระทบของความเสียหายทางการเงิน กิจการต้องไม่รวมการปรับปรุงดังกล่าวในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ
- 58 ในกรณีที่กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบตามย่อหน้าที่ 57.2 เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีตามย่อหน้าที่ 57.1 กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนและเพิ่มหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่

- 59 ในการถือปฏิบัติตามวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย กิจการ
- 59.1 อาจเลือกรับรู้กระแสเงินสดใดๆ ที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเป็นค่าใช้จ่ายเมื่อต้นทุนเหล่านั้นเกิดขึ้น โดยที่ระยะเวลาคุ้มครองของแต่ละสัญญาในกลุ่มสัญญาประกันภัย นับตั้งแต่เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกไม่เกินหนึ่งปี
- 59.2 ต้องวัดมูลค่าหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 37 และ 36 ถึง 39 อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องปรับปรุงกระแสเงินสดอนาคตด้วยมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสียหายทางการเงิน หากคาดว่าจะจ่ายหรือได้รับกระแสเงินสดเหล่านั้นภายในหนึ่งปี หรือน้อยกว่านับตั้งแต่วันที่มูลค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้น

สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

- 60 ข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ได้ปรับแต่งสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ตามย่อหน้าที่ 61 ถึง 70ก
- 61 กิจการต้องจัดแบ่งพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้โดยปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24 เว้นแต่ถ้อยคำที่กล่าวถึงสัญญาที่สร้างภาระในย่อหน้านั้นจะถูกแทนที่ด้วยถ้อยคำที่กล่าวถึงสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่มีผลกำไรสุทธิเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก สำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้บางสัญญาการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24 จะทำให้เกิดกลุ่มของสัญญาที่ประกอบด้วยสัญญาหนึ่งเดียว

การรับรู้รายการ

- 62 แทนที่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 25 กิจการต้องรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ตั้งแต่วันใดวันหนึ่งที่เกิดก่อนระหว่าง
- 62.1 วันเริ่มต้นของระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ
- 62.2 วันที่กิจการรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงที่สร้างภาระจากการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 25.3 ถ้ากิจการได้เข้าทำสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ณ วันที่ หรือ ก่อนวันที่ดังกล่าว
- 62ก แม้จะมีย่อหน้าที่ 62.1 กิจการต้องชะลอการรับรู้รายการของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่ให้ความคุ้มครองแบบตามสัดส่วนไปจนถึงวันที่สัญญาประกันภัยที่อ้างอิงใดๆ ได้รับรู้เมื่อเริ่มแรกแล้ว ถ้าวันที่ดังกล่าวเป็นวันหลังจากการเริ่มต้นของระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

การวัดมูลค่า

- 63 ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในการวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 32 ถึง 36 กับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ในกรณีที่สัญญาที่อ้างอิงมีการวัดมูลค่าตามย่อหน้านั้นด้วยเช่นกัน กิจการต้องใช้ข้อสมมติที่สอดคล้องกันในการวัดค่าประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับกลุ่ม (หรือหลายกลุ่ม) ของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิง นอกจากนี้ กิจการต้องรวมผลกระทบของความเสี่ยงจากการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันโดยผู้ออกสัญญาประกันภัยต่อ ซึ่งรวมถึงผลกระทบของหลักประกันและผลขาดทุนจากข้อพิพาทด้วยไว้ในประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 64 แทนที่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 37 กิจการต้องกำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินให้แสดงถึงจำนวนเงินของความเสี่ยงที่โอนจากผู้ถือสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อไปยังผู้ออกสัญญานั้น
- 65 ข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 38 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกมีการปรับแต่งให้สะท้อนข้อเท็จจริงที่ว่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่มีกำไรหรือการรับรู้ แต่มีต้นทุนสุทธิหรือผลกำไรสุทธิจากการซื้อประกันภัยต่อ ดังนั้น เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 65ก เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องรับรู้ต้นทุนสุทธิหรือผลกำไรสุทธิใดๆ จากการซื้อของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้เป็นกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ซึ่งวัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลรวมของ
- 65.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ
 - 65.2 จำนวนเงินที่เลิกรับรู้ ณ วันนั้นของที่สินทรัพย์หรือหนี้สินใด ๆ ที่เคยรับรู้ก่อนหน้าสำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
 - 65.3 กระแสเงินสดใดๆ ที่เกิดขึ้น ณ วันนั้น และ
 - 65.4 รายได้ใดๆ ที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 66ก
- 65ก หากต้นทุนสุทธิของการซื้อความคุ้มครองประกันภัยต่อที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการซื้อของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ แม้จะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข5 กิจการต้องรับรู้ต้นทุนนั้นเป็นค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุนทันที
- 66 แทนที่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44 กิจการต้องวัดมูลค่ากำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ด้วยมูลค่าตามบัญชี ณ วันเริ่มรอบระยะเวลา รายงาน โดยปรับปรุงด้วย
- 66.1 ผลกระทบของสัญญาใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ 28)
 - 66.2 ดอกเบี้ยที่ออกเงยจากมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2
 - 66.2ก รายได้ที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลารายงานตามย่อหน้าที่ 66ก

- 66.2ข การกลับรายการองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 66ข (ดูย่อหน้าที่ ข119ฉ) ตราบเท่าที่การกลับรายการนั้นไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 66.3 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.3 ตราบเท่าที่การเปลี่ยนแปลงนั้นเกี่ยวข้องกับการให้บริการในอนาคตเว้นแต่
- 66.3.1 การเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งปันส่วนให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงที่ไม่ได้ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิง หรือ
- 66.3.2 การเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นผลจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 57 ถึง 58 (สำหรับสัญญาที่สร้างภาระ) หากกิจการวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงโดยถือปฏิบัติตามวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัย
- 66.4 ผลกระทบของผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นต่อกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
- 66.5 จำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากการบริการที่ได้รับในรอบระยะเวลาซึ่งกำหนดโดยการปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เหลืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน (ก่อนการปันส่วนใด ๆ) ไปยังระยะเวลาคุ้มครองในรอบปัจจุบันและระยะเวลาคุ้มครองที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข119
- 66ก กิจการต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งทำให้ต้องรับรู้รายได้ เมื่อกิจการรับรู้ผลขาดทุนเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงที่สร้างภาระ หรือเมื่อเพิ่มสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงที่สร้างภาระในกลุ่ม (ดูย่อหน้าที่ ข119ค ถึง ข119จ)
- 66ข กิจการต้องจัดให้มี (หรือปรับปรุง) องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ซึ่งแสดงภาพการได้รับคืนผลขาดทุนที่เคยรับรู้จากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66.3.1 ถึง 66.3.2 และ 66ก องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนกำหนดจำนวนเงินที่แสดงในกำไรหรือขาดทุนเป็นการกลับรายการผลขาดทุนที่ได้รับคืนจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้จึงต้องไม่รวมอยู่ในการปันส่วนของค่าเบี้ยประกันภัยจ่ายให้กับผู้รับประกันภัยต่อ (ดูย่อหน้าที่ ข119ฉ)
- 67 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันโดยผู้ออกสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตและต้องไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 68 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่สามารถเป็นสัญญาที่สร้างภาระ ดังนั้นข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 47 ถึง 52 จึงไม่ให้นำมาถือปฏิบัติ

วิธีการปันส่วนเบี่ยงประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

- 69 กิจการอาจใช้วิธีการปันส่วนเบี่ยงประกันภัยในย่อหน้าที่ 55 ถึง 56 และ 59 (ปรับใช้เพื่อสะท้อนลักษณะของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่ต่างจากสัญญาประกันภัยที่ออก เช่น การเกิดค่าใช้จ่ายหรือการลดลงของค่าใช้จ่าย แทนที่จะเป็นรายได้) เพื่อให้การวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ง่ายขึ้น ถ้า ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มสัญญา
- 69.1 กิจการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลว่าผลของการวัดมูลค่าจะไม่แตกต่างอย่างมีสาระสำคัญจากผลของการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 63 ถึง 68 หรือ
- 69.2 ระยะเวลาคุ้มครองของแต่ละสัญญาในกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (รวมถึงความคุ้มครองประกันภัยจากเบี่ยงประกันภัยทั้งหมดภายใต้ขอบเขตของสัญญาที่กำหนด ณ วันนั้นซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 34) เท่ากับหนึ่งปีหรือน้อยกว่า
- 70 ไม่ถือว่ากิจการเข้าเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 69.1 ถ้า ณ วันเริ่มต้นของกลุ่มสัญญา กิจการคาดว่าจะมีความผันผวนอย่างมีนัยสำคัญของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการวัดมูลค่าสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่ค่าสินไหมทดแทนจะเกิดขึ้น ความผันผวนของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบเพิ่มขึ้นจากรายการต่อไปนี้ เช่น
- 70.1 ส่วนของกระแสเงินสดอนาคตที่เกี่ยวข้องกับอนุพันธ์แฝงใดๆ ในสัญญา และ
- 70.2 ระยะเวลาคุ้มครองของกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 70ก ถ้ากิจการวัดมูลค่ากลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้โดยใช้วิธีการปันส่วนเบี่ยงประกันภัย กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก โดยการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่แทนการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา

สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจ

- 71 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจไม่รวมการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ ดังนั้นข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 จะปรับแต่งสำหรับสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจ ดังต่อไปนี้
- 71.1 วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (ดูย่อหน้าที่ 25 และ 28) คือ วันที่กิจการเข้าเป็นคู่สัญญา
- 71.2 ขอบเขตของสัญญา (ดูย่อหน้าที่ 34) จะปรับแต่งเพื่อให้กระแสเงินสดอยู่ภายในขอบเขตของสัญญา หากเป็นผลมาจากภาระผูกพันพื้นฐานของกิจการที่จะส่งมอบเงินสด ณ วันที่ปัจจุบันหรือวันที่อนาคต กิจการไม่มีภาระผูกพันพื้นฐานที่จะส่งมอบเงินสด ถ้ากิจการมีความสามารถในการปฏิบัติที่จะกำหนดราคาสำหรับค่ามันในการส่งมอบเงินสดที่สะท้อนอย่างครบถ้วนถึงจำนวนเงินสดที่ให้ค่ามันไว้และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง
- 71.3 การปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญา (ดูย่อหน้าที่ 44.5 และ 45.5) จะปรับแต่งเพื่อให้กิจการต้องรับรู้กำไรจากการให้บริการตามสัญญาตลอดระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาอย่างเป็นระบบที่สะท้อนถึงการโอนของการให้บริการลงทุนภายใต้สัญญา

การปรับแต่งและการเลือกรับรู้รายการ

การปรับแต่งของสัญญาประกันภัย

- 72 หากเงื่อนไขของสัญญาประกันภัยมีการปรับแต่ง เช่น ตามข้อตกลงระหว่างคู่สัญญาหรือการเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ กิจการต้องเลือกรับรู้สัญญาเดิมและรับรู้สัญญาที่ปรับแต่งแล้วเป็นสัญญาใหม่ โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 72.1 ถึง 72.3 เท่านั้น การใช้สิทธิที่มีอยู่ในข้อกำหนดของสัญญาไม่ถือเป็นการปรับแต่ง เงื่อนไขดังกล่าวคือ
- 72.1 หากเงื่อนไขที่มีการปรับแต่งได้รวมอยู่ตั้งแต่วันเริ่มต้นสัญญาแล้ว
- 72.1.1 สัญญาที่มีการปรับแต่งจะไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ตามย่อหน้าที่ 3 ถึง 8ก
- 72.1.2 กิจการจะแยกองค์ประกอบที่แตกต่างกันออกจากสัญญาประกันภัยหลักตามย่อหน้าที่ 10 ถึง 13 และจะมีผลให้เป็นสัญญาประกันภัยที่แตกต่างไป ซึ่งจะถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- 72.1.3 สัญญาที่มีการปรับแต่งจะมีขอบเขตของสัญญาที่แตกต่างอย่างยิ่งตามย่อหน้าที่ 34 หรือ
- 72.1.4 สัญญาที่มีการปรับแต่งจะรวมอยู่ในกลุ่มของสัญญาที่แตกต่างไปตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24
- 72.2 สัญญาเดิมเคยเป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง แต่สัญญาที่ปรับแต่งแล้วไม่เป็นไปตามนิยามดังกล่าวอีกต่อไป หรือ ในทางกลับกันด้วยหรือ
- 72.3 กิจการได้ใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือย่อหน้าที่ 69 ถึง 70 กับสัญญาเดิม แต่การปรับแต่งหมายความว่าสัญญานั้นไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่จะมีสิทธิใช้วิธีการนี้ในย่อหน้าที่ 53 หรือย่อหน้าที่ 69 อีกต่อไป
- 73 ถ้าการปรับแต่งสัญญาไม่เข้าเงื่อนไขใดๆ ในย่อหน้าที่ 72 กิจการต้องถือว่าการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดที่เกิดจากการปรับแต่งเป็นการเปลี่ยนแปลงของประมาณการกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 40 ถึง 52

การเลือกรับรู้รายการ

- 74 กิจการต้องเลือกรับรู้สัญญาประกันภัยในกรณีต่อไปนี้เท่านั้น
- 74.1 สัญญาประกันภัยยุติลง กล่าวคือ เมื่อภาระผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาประกันภัยนั้นหมดลง หรือได้ปฏิบัติตามสัญญาแล้ว หรือยกเลิก หรือ
- 74.2 เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 72

- 75 เมื่อสัญญาประกันภัยยุติลง กิจการจะไม่มีความเสี่ยงอีกต่อไปและจึงไม่จำเป็นต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเพื่อให้เป็นไปตามสัญญาประกันภัยอีกต่อไป เช่น เมื่อกิจการซื้อประกันภัยต่อ กิจการต้องเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยที่อ้างอิงเฉพาะเมื่อสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงได้ยุติลงแล้วเท่านั้น
- 76 ให้กิจการเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยจากภายในกลุ่มของสัญญาประกันภัยโดยการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ต่อไปนี้
- 76.1 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ปันส่วนให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยมีการปรับปรุงเพื่อตัดมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตและค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและภาระผูกพันที่ได้เลิกรับรู้ออกจากกลุ่มสัญญา ตามย่อหน้าที่ 40.1.1 และ 40.2
- 76.2 ถ้าไถ่จากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยมีการปรับปรุงสำหรับการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 76.1 ตราบเท่าที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 44.3 และ 45.3 เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 77 และ
- 76.3 จำนวนหน่วยความคุ้มครองสำหรับการบริการตามสัญญาประกันภัยที่เหลืออยู่ที่คาดไว้มีการปรับปรุงเพื่อสะท้อนหน่วยความคุ้มครองที่ได้เลิกรับรู้ออกจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย และจำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาที่มีการอ้างอิงกับจำนวนหน่วยความคุ้มครองที่ปรับปรุงแล้ว ตามย่อหน้าที่ 119
- 77 เมื่อกิจการเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยเนื่องจากกิจการโอนสัญญาไปยังบุคคลที่สามหรือเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยและรับรู้สัญญาใหม่โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 72 กิจการต้องถือปฏิบัติดังต่อไปนี้แทนการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 76.2
- 77.1 ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาที่ได้เลิกรับรู้ตราบเท่าที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 44.3 และ 45.3 สำหรับส่วนต่างระหว่างย่อหน้าที่ 77.1.1 และย่อหน้าที่ 77.1.2 สำหรับสัญญาที่โอนไปยังบุคคลที่สาม หรือย่อหน้าที่ 77.1.3 สำหรับสัญญาที่เลิกรับรู้ตามย่อหน้าที่ 72
- 77.1.1 การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เป็นผลมาจากการเลิกรับรู้รายการของสัญญาที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 76.1
- 77.1.2 เบี้ยประกันภัยที่เรียกเก็บโดยบุคคลที่สาม
- 77.1.3 เบี้ยประกันภัยที่กิจการจะเรียกเก็บ ถ้ากิจการได้เข้าทำสัญญาที่มีข้อกำหนดเหมือนกับสัญญาใหม่แล้ว ณ วันที่สัญญาที่มีการปรับแต่ง หักเบี้ยประกันภัยเพิ่มเติมที่เรียกเก็บสำหรับการปรับแต่ง
- 77.2 วัดมูลค่าสัญญาใหม่ที่รับรู้ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 72 โดยสันนิษฐานว่ากิจการได้รับเบี้ยประกันภัยตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 77.1.3 ณ วันที่มีการปรับแต่ง

การแสดงรายการในงบฐานะการเงิน

- 78 กิจการต้องแยกแสดงมูลค่าตามบัญชีของพอร์ตโฟลิโอของรายการต่อไปนี้ในงบฐานะการเงิน
- 78.1 สัญญาประกันภัยที่ออกที่เป็นสินทรัพย์
 - 78.2 สัญญาประกันภัยที่ออกที่เป็นหนี้สิน
 - 78.3 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นสินทรัพย์ และ
 - 78.4 สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นหนี้สิน
- 79 กิจการต้องรวมสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 28 ข ในมูลค่าตามบัญชีที่เกี่ยวข้องกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่ออก และรวมสินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูย่อหน้าที่ 65.2) ในมูลค่าตามบัญชีของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

การรับรู้รายการและการแสดงรายการในงบผลการดำเนินงานการเงิน (ย่อหน้าที่ ข120 ถึง ข136)

- 80 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41 และ 42 กิจการต้องแยกยอดจำนวนเงินที่รับรู้ในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ต่อไปนี้จะเรียกว่างบผลการดำเนินงานการเงิน) ออกเป็น
- 80.1 ผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 83 ถึง 86) ประกอบด้วยรายได้จากการประกันภัยและค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย และ
 - 80.2 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 87 ถึง 92)
- 81 กิจการไม่จำเป็นต้องแยกยอดการเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินระหว่างผลการดำเนินงานการบริการประกันภัยและรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย หากกิจการไม่ทำการแยกยอดก็ต้องรวมการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินไว้ในผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย
- 82 กิจการต้องแสดงรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้แยกจากรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากสัญญาประกันภัยที่ออก

ผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย

- 83 กิจการต้องแสดงรายได้จากการประกันภัยที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ออกในกำไรหรือขาดทุน รายได้จากการประกันภัยต้องแสดงภาพการให้บริการที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยจำนวนเงินที่สะท้อนถึงสิ่งตอบแทนที่กิจการคาดว่าจะได้รับเพื่อแลกเปลี่ยนกับการให้บริการนั้น ย่อหน้าที่ ข120 ถึง ข127 เจาะจงวิธีที่กิจการจะวัดมูลค่ารายได้จากการประกันภัย
- 84 กิจการต้องแสดงในกำไรหรือขาดทุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ออกซึ่งประกอบด้วยค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว (ไม่รวม

การจ่ายชำระคืนขององค์ประกอบการลงทุน) ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยอื่นที่เกิดขึ้น และจำนวนเงินอื่นตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 103.2

- 85 รายได้จากการประกันภัยและค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่แสดงในกำไรหรือขาดทุนต้องไม่รวมองค์ประกอบการลงทุน กิจกรรมต้องไม่แสดงข้อมูลเบี้ยประกันภัยในกำไรหรือขาดทุน ถ้าข้อมูลนั้นไม่สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 83
- 86 กิจกรรมอาจแสดงรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (ดูย่อหน้าที่ 60 ถึง 70 ก) ที่ไม่ใช่รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยเป็นจำนวนเงินเดียว หรือกิจกรรมอาจแยกแสดงจำนวนเงินที่ได้รับคืนจากผู้รับประกันภัยต่อและการปันส่วนของเบี้ยประกันภัยจ่าย โดยเมื่อรวมกันแล้วจำนวนเงินสุทธิเท่ากับจำนวนเงินเดียวนั้น ถ้ากิจกรรมแยกแสดงจำนวนเงินที่ได้รับคืนจากผู้รับประกันภัยต่อและการปันส่วนของเบี้ยประกันภัยจ่าย กิจกรรมต้อง
- 86.1 ถือว่ากระแสเงินสดจากการประกันภัยต่อที่ขึ้นอยู่กับค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาที่อ้างอิงในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะได้รับคืนภายใต้สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 86.2 หักจำนวนเงินจากผู้รับประกันภัยต่อที่คาดว่าจะได้รับที่ไม่ขึ้นอยู่กับค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาที่อ้างอิง (ตัวอย่างเช่น ค่าบำเหน็จจากการเอาประกันภัยต่อบางประเภท) ออกจากค่าเบี้ยประกันภัยที่จ่ายให้ผู้รับประกันภัยต่อ
- 86.2ก ถือว่าจำนวนเงินที่รับรู้ที่เกี่ยวข้องกับการได้รับคืนผลขาดทุนตามย่อหน้าที่ 66.3.1 ถึง 66.3.2 และ 66ก ถึง 66ข เป็นจำนวนเงินที่ได้รับคืนจากผู้รับประกันภัยต่อ และ
- 86.3 ไม่แสดงการปันส่วนของเบี้ยประกันภัยจ่ายเป็นการหักออกจากรายได้

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข128 ถึง ข136)

- 87 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยประกอบด้วยเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกิดขึ้นจาก
- 87.1 ผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเงินตามเวลา และ
- 87.2 ผลกระทบของความเสียหายทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงของความเสียหายทางการเงิน แต่
- 87.3 ไม่รวมการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงที่จะปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา แต่จะไม่ปฏิบัติตามนี้เมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 45.2.2 45.2.3 45.3.2 หรือ 45.3.3 รายการเหล่านี้ได้รวมอยู่ในค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยแล้ว
- 87ก กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตาม
- 87ก.1 ย่อหน้าที่ ข117ก สำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 (การลดความเสี่ยง) และ
- 87ก.2 ย่อหน้าที่ 88 และ 89 สำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยอื่น ๆ ทั้งหมด

- 88 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 87ก.2 เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89 กิจการต้องเลือกนโยบายการบัญชีระหว่าง
- 88.1 การรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาในกำไรหรือขาดทุน หรือ
 - 88.2 การแยกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่คาดการณ์ทั้งหมดตลอดช่วงระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข130 ถึง ข133
- 89 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 87ก.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงที่กิจการถือรายการอ้างอิง กิจการต้องเลือกนโยบายการบัญชีระหว่าง
- 89.1 การรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาในกำไรหรือขาดทุน หรือ
 - 89.2 การแยกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่จัดการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีของรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรหรือขาดทุนของรายการอ้างอิงที่ถือไว้ โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข134 ถึง ข136
- 90 หากกิจการเลือกนโยบายการบัญชีที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88.2 หรือในย่อหน้าที่ 89.2 กิจการต้องรวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับผลต่างระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่วัดมูลค่าตามเกณฑ์ที่กำหนดในย่อหน้าดังกล่าวและรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยทั้งหมดสำหรับรอบระยะเวลา
- 91 หากกิจการโอนกลุ่มของสัญญาประกันภัยหรือเลิกรับรู้สัญญาประกันภัยที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 77
- 91.1 กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุนโดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) สำหรับจำนวนเงินที่เหลืออยู่สำหรับกลุ่มของสัญญา (หรือสัญญา) ที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไว้ก่อนหน้านี้เนื่องจากกิจการเลือกใช้นโยบายการบัญชีตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88.2
 - 91.2 กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุนโดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1) สำหรับจำนวนเงินที่เหลืออยู่สำหรับกลุ่มของสัญญา (หรือสัญญา) ที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไว้ก่อนหน้านี้เนื่องจากกิจการเลือกใช้นโยบายการบัญชีตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 89.2
- 92 ย่อหน้าที่ 30 กำหนดให้กิจการถือว่าสัญญาประกันภัยเป็นรายการที่เป็นตัวเงินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เพื่อวัตถุประสงค์ในการแปลงค่ารายการที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศให้เป็นสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน ให้กิจการรวมผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนจากการเปลี่ยนแปลงของ

มูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยในบงกาโรหรือขาดทุน เว้นแต่ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยน
เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่รวมอยู่ในกำไร
ขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 90 ซึ่งในกรณีดังกล่าวผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนต้องรวมอยู่ใน
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

การเปิดเผยข้อมูล

- 93 วัตถุประสงค์ของข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลคือเพื่อให้กิจการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินร่วมกับข้อมูลในงบฐานะการเงิน งบผลการดำเนินงานการเงิน และงบกระแสเงินสด เพื่อเป็นพื้นฐานแก่ผู้ใช้งบการเงินในการประเมินผลกระทบจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการ ในการบรรลุจุดประสงค์นั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเกี่ยวกับ

93.1 จำนวนเงินที่รับรู้ในงบการเงินสำหรับสัญญาภายในขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 97 ถึง 116)

93.2 วิจารณ์ญาณที่มีนัยสำคัญและการเปลี่ยนแปลงวิจารณ์ญาณนั้นเมื่อถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 117 ถึง 120) และ

93.3 ธรรมชาติและขอบเขตของความเสี่ยงจากสัญญาภายในขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 121 ถึง 132)

94 กิจการต้องพิจารณาระดับของรายละเอียดที่จำเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลและความมากน้อยในการเน้นข้อกำหนดต่างๆ แต่ละเรื่อง ถ้าการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 97 ถึง 132 ไม่เพียงพอที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 93 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นเพิ่มเติมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น

95 กิจการต้องรวบรวมหรือแตกข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ไม่ถูกบดบังไป ไม่ว่าจะเป็นการรวมรายละเอียดที่ไม่มีนัยสำคัญจำนวนมากเข้าด้วยกันหรือการรวบรวมรายการที่มีลักษณะแตกต่างกันไว้ด้วยกัน

96 ย่อหน้าที่ 29 ถึง 31 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 มีข้อกำหนดเกี่ยวกับความมีสาระสำคัญและการรวบรวมข้อมูล ตัวอย่างของเกณฑ์การรวมที่อาจจะเหมาะสมสำหรับข้อมูลที่เปิดเผยเกี่ยวกับสัญญาประกันภัย ได้แก่

96.1 ประเภทของสัญญา (เช่น สายผลิตภัณฑ์หลัก)

96.2 เขตภูมิศาสตร์ (เช่น ประเทศ หรือ ภูมิภาค) หรือ

96.3 ส่วนงานที่รายงาน ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง *ส่วนงานดำเนินงาน*

คำอธิบายจำนวนเงินที่รับรู้

- 97 สำหรับการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 98 ถึง 109ก เฉพาะย่อหน้าที่ 98 ถึง 100 102 ถึง 103 105 ถึง 105ข และ 109ก เท่านั้นที่ให้ถือปฏิบัติกับสัญญาที่นำวิธีการปันส่วนเบี่ยงประกันภัยมาใช้ ถ้ากิจการใช้วิธีการปันส่วนเบี่ยงประกันภัยต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 97.1 เกณฑ์ใดตามย่อหน้าที่ 53 และ 69 ที่เข้าข่าย
 - 97.2 ได้มีการปรับปรุงมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินตามย่อหน้าที่ 56 57.2 และ 59.2 หรือไม่ และ
 - 97.3 วิธีที่กิจการได้เลือกใช้ในการรับรู้กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 59.1
- 98 กิจการต้องเปิดเผยการกระตบยอตที่แสดงว่ามูลค่าตามบัญชีสุทธิของสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เปลี่ยนแปลงอย่างไรระหว่างรอบระยะเวลา อันเป็นผลมาจากกระแสเงินสด และรายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในงบผลการดำเนินงานการเงิน การกระตบยอตต้องแยกแสดงสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ กิจการต้องปรับใช้ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 100 ถึง 109 เพื่อสะท้อนลักษณะของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งแตกต่างจากสัญญาประกันภัยที่ออก ตัวอย่างเช่น การก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายหรือการลดลงของค่าใช้จ่ายแทนที่จะเป็นรายได้
- 99 กิจการต้องให้ข้อมูลที่เพียงพอในการกระตบยอตเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถระบุการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดและจำนวนเงินที่รับรู้ในงบผลการดำเนินงานการเงิน เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ กิจการต้อง
- 99.1 เปิดเผยการกระตบยอตตามย่อหน้าที่ 100 ถึง 105ข ในรูปแบบตาราง และ
 - 99.2 สำหรับการกระตบยอตแต่ละรายการ ให้แสดงมูลค่าตามบัญชีสุทธิ ณ วันเริ่มต้นและ ณ วันสิ้นสุดรอบระยะเวลา โดยแยกยอดออกเป็นผลรวมของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาที่เป็นสินทรัพย์และผลรวมของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาที่เป็นหนี้สิน ซึ่งเท่ากับจำนวนเงินที่แสดงในงบฐานะการเงินตามย่อหน้าที่ 78
- 100 กิจการต้องเปิดเผยการกระตบยอตจากยอตยกมาไปยังยอตยกไปสำหรับแต่ละรายการต่อไปนี้ แยกจากกัน
- 100.1 หนี้สินสุทธิ (หรือสินทรัพย์สุทธิ) สำหรับองค์ประกอบของความคุ้มครองที่เหลืออยู่โดยไม่รวมองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุน
 - 100.2 องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนใดๆ (ดูย่อหน้าที่ 47 ถึง 52 และ 57 ถึง 58)
 - 100.3 หนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว สำหรับสัญญาประกันภัยที่ได้ถือปฏิบัติตามวิธีการปันส่วนเบี่ยงประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70 ก กิจการต้องเปิดเผยการกระตบยอตที่แยกจากกันสำหรับ
 - 100.3.1 ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคต และ
 - 100.3.2 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน

- 101 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีนอกเหนือจากวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70ก กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดจากยอดยกมาไปยังยอดยกไปสำหรับแต่ละรายการต่อไปนี้ แยกจากกัน
 - 101.1 ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคต
 - 101.2 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ
 - 101.3 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 102 วัตถุประสงค์ของการกระทบยอดในย่อหน้าที่ 100 ถึง 101 คือเพื่อให้ข้อมูลที่แตกต่างกันเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการบริการประกันภัย
- 103 กิจการต้องเปิดเผยแยกจากกันถึงการกระทบยอดตามย่อหน้าที่ 100 สำหรับจำนวนเงินดังต่อไปนี้ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสำหรับแต่ละรายการ (ถ้าเข้าข่าย)
 - 103.1 รายได้จากการประกันภัย
 - 103.2 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย โดยแยกแสดงรายการ
 - 103.2.1 ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว (ไม่รวมองค์ประกอบการลงทุน) และค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยอื่นที่เกิดขึ้นแล้ว
 - 103.2.2 การตัดจำหน่ายของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
 - 103.2.3 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอดีต กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว และ
 - 103.2.4 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอนาคต กล่าวคือ ผลขาดทุนจากกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระ และการกลับรายการผลขาดทุนดังกล่าว
 - 103.3 องค์ประกอบการลงทุนที่แยกออกจากรายได้จากการประกันภัยและค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย (รวมกันกับการจ่ายคืนเบี้ยประกันภัย เว้นแต่ว่าการจ่ายคืนเบี้ยประกันภัยจะแสดงเป็นส่วนหนึ่งของกระแสเงินสดในรอบระยะเวลาตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 105.1.1)
- 104 กิจการต้องเปิดเผยแยกจากกันถึงการกระทบยอดตามย่อหน้าที่ 101 สำหรับจำนวนเงินดังต่อไปนี้ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสำหรับแต่ละรายการ (ถ้าเข้าข่าย)
 - 104.1 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอนาคต ตามย่อหน้าที่ ข96 ถึง ข118 โดยแยกแสดงรายการดังต่อไปนี้
 - 104.1.1 การเปลี่ยนแปลงของประมาณการที่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา
 - 104.1.2 การเปลี่ยนแปลงของประมาณการที่ไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา กล่าวคือ ผลขาดทุนจากกลุ่มสัญญาที่สร้างภาระ และการกลับรายการผลขาดทุนดังกล่าว และ
 - 104.1.3 ผลกระทบของสัญญาที่รับรู้เริ่มแรกในรอบระยะเวลา
 - 104.2 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในปัจจุบัน กล่าวคือ

- 104.2.1 จำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเพื่อสะท้อนการโอนการบริการ
- 104.2.2 การเปลี่ยนแปลงค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริการในอนาคตหรือบริการในอดีต และ
- 104.2.3 ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์ (ดูย่อหน้าที่ 97.3 และ 113.1) ไม่รวมจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่รวมอยู่ในย่อหน้าที่ 104.2.2
- 104.3 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับบริการในอดีต กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว (ดูย่อหน้าที่ 97.2 และ 113.1)
- 105 เพื่อให้การกระทบยอดในย่อหน้าที่ 100 ถึง 101 ครบถ้วน กิจการต้องแยกแสดงรายการดังต่อไปนี้ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการที่ให้ในรอบระยะเวลา (ถ้าเข้าข่าย)
 - 105.1 กระแสเงินสดในรอบระยะเวลา ซึ่งรวม
 - 105.1.1 เบี้ยประกันภัยรับสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออก (หรือจ่ายสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้)
 - 105.1.2 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย และ
 - 105.1.3 ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นที่จ่ายแล้วและค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยอื่นที่จ่ายแล้วสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออก (หรือที่ได้รับคืนแล้วจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้) โดยไม่รวมกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
 - 105.2 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงจากการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของภาระผูกพันของผู้ออกสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
 - 105.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย และ
 - 105.4 รายการรายบรรทัดเพิ่มเติมที่อาจจำเป็นในการทำความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามบัญชีสุทธิของสัญญาประกันภัย
- 105ก กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดจากยอดยกมาไปยังยอดยกไปของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 28ข กิจการต้องรวบรวมข้อมูลสำหรับการกระทบยอดในระดับที่สอดคล้องกับการกระทบยอดของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 98
- 105ข กิจการต้องแยกเปิดเผยผลขาดทุนจากการด้อยค่าและการกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่าใดๆ ที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 28จ ถึง 28ฉ ในการกระทบยอดตามย่อหน้าที่ 105ก
- 106 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกที่ใช้วิธีที่นอกเหนือจากวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์รายได้จากการประกันภัยที่รับรู้ในรอบระยะเวลา ซึ่งประกอบด้วย
 - 106.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 124 โดยแยกเปิดเผยดังต่อไปนี้

- 106.1.1 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลาตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 124.1
- 106.1.2 การเปลี่ยนแปลงค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 124.2
- 106.1.3 จำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากการโอนการบริการตามสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลา ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 124.3 และ
- 106.1.4 จำนวนเงินอื่น ๆ (ถ้ามี) ตัวอย่างเช่น ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์สำหรับเงินรับเบี้ยประกันภัยนอกเหนือจากเงินรับที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 124.4
- 106.2 การปันส่วนเบี้ยประกันภัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการได้รับคืนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 125)
- 107 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีที่นอกเหนือจากวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70 กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบต่อบุฐานะการเงิน โดยแยกแสดงรายการระหว่างสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ซึ่งรับรู้เริ่มแรกในรอบระยะเวลา โดยแสดงผลกระทบ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกสำหรับ
 - 107.1 ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายในอนาคต โดยแยกแสดงจำนวนเงินของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
 - 107.2 ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับในอนาคต
 - 107.3 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ
 - 107.4 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- 108 ในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 107 กิจการต้องแยกเปิดเผยจำนวนเงินที่เกิดจาก
 - 108.1 สัญญาที่ได้มาจากกิจการอื่นอันเกิดจากการโอนสัญญาประกันภัยหรือการรวมธุรกิจ และ
 - 108.2 กลุ่มของสัญญาที่สร้างภาระ
- 109 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีที่นอกเหนือจากวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 หรือ 69 ถึง 70 กิจการต้องเปิดเผยเมื่อกิจการคาดว่าจะรับรู้กำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่คงเหลืออยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในกำไรหรือขาดทุน โดยแสดงข้อมูลเชิงปริมาณตามความกว้างของช่วงเวลาที่เหมาะสม โดยข้อมูลที่ให้ต้องแยกแสดงสำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- 109ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามความกว้างของช่วงเวลาที่เหมาะสมเมื่อกิจการคาดว่าจะเลิกรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ค

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย

- 110 กิจกรรมต้องเปิดเผยและอธิบายจำนวนเงินรวมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลารายงาน ในกรณีนี้กิจกรรมต้องอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยและผลตอบแทนการลงทุนของสินทรัพย์ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินแหล่งที่มาของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนและในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 111 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กิจกรรมต้องพรรณาสวนประกอบของรายการอ้างอิงและเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง
- 112 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง หากกิจกรรมเลือกที่จะไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับการเปลี่ยนแปลงบางประการของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 115 กิจกรรมต้องเปิดเผยผลกระทบของการเลือกดังกล่าวต่อการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับรอบระยะเวลาปัจจุบัน
- 113 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง หากกิจกรรมเปลี่ยนเกณฑ์การแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 135 กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ในรอบระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการ
- 113.1 เหตุผลว่าทำไมกิจกรรมจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนเกณฑ์ในการแตกยอด
- 113.2 จำนวนเงินของการปรับปรุงในแต่ละรายการรายบรรทัดในงบการเงินที่ได้รับผลกระทบและ
- 113.3 มูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีการเปลี่ยนแปลง ณ วันที่มีการเปลี่ยนแปลง

จำนวนเงินจากการเปลี่ยนผ่าน

- 114 กิจกรรมต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถระบุผลกระทบของกลุ่มของสัญญาประกันภัยซึ่งวัดมูลค่า ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน โดยถือปฏิบัติตามวิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง (ดูย่อหน้าที่ 66 ถึง 19ก) หรือวิธีการมูลค่ายุติธรรม (ดูย่อหน้าที่ 20 ถึง 24ข) สำหรับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาและรายได้จากการประกันภัยในรอบระยะเวลาภายหลัง ดังนั้นกิจกรรมต้องเปิดเผยการกระทบยอดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาตามย่อหน้าที่ 101.3 และจำนวนเงินของรายได้จากการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 103.1 โดยแยกแสดงสำหรับรายการต่อไปนี้
- 114.1 สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ซึ่งกิจกรรมได้ใช้วิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง
- 114.2 สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ซึ่งกิจกรรมได้ใช้วิธีการมูลค่ายุติธรรม และ
- 114.3 สัญญาประกันภัยอื่นทั้งหมด
- 115 สำหรับทุกรอบระยะเวลาที่มีการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 114.1 หรือ 114.2 เพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจธรรมชาติและความมีนัยสำคัญของวิธีที่ใช้และวิจารณ์เกณฑ์ที่ใช้ใน

- การกำหนดจำนวนเงินจากการเปลี่ยนผ่าน กิจการต้องอธิบายว่าได้กำหนดการวัดมูลค่าของสัญญาประกันภัย ณ วันที่เปลี่ยนผ่านไว้อย่างไร
- 116 กิจการที่เลือกที่จะแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค18.2 ค19.2 ค24.2 ค24.3 เพื่อกำหนดความแตกต่างสะสมระหว่างรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่ควรจะได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนและรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยรวม ณ วันที่เปลี่ยนผ่านสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เลือกจะแตกยอด สำหรับทุกรอบระยะเวลาที่มีจำนวนเงินตามย่อหน้าดังกล่าวเกิดขึ้น กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดจากยอดยกมาไปยังยอดยกไปของจำนวนเงินสะสมที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัย การกระทบยอดต้องรวมรายการต่าง ๆ เช่น ผลกำไรหรือผลขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาและผลกำไรหรือผลขาดทุนที่รับรู้ไว้ก่อนหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาก่อนหน้าที่ได้จัดประเภทใหม่ในรอบระยะเวลาไปยังกำไรหรือขาดทุน

การใช้วิจารณ์ญาณที่มีนัยสำคัญในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

- 117 กิจการต้องเปิดเผยการใช้วิจารณ์ญาณที่มีนัยสำคัญและการเปลี่ยนแปลงวิจารณ์ญาณในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กล่าวให้ชัดเจนคือกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลนำเข้าข้อสมมติ และเทคนิคการประมาณการที่ใช้ ซึ่งรวม
- 117.1 วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่าสัญญาประกันภัยภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และกระบวนการในการประมาณการข้อมูลนำเข้าของวิธีเหล่านั้นในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ กิจการต้องให้ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับข้อมูลนำเข้าเหล่านั้นด้วย
- 117.2 การเปลี่ยนแปลงวิธีและกระบวนการในการประมาณการข้อมูลนำเข้าที่ใช้วัดมูลค่าสัญญาเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง และประเภทของสัญญาที่ได้รับกระทบ
- 117.3 ในส่วนที่ไม่ครอบคลุมในย่อหน้าที่ 117.1 ให้เปิดเผยวิธีการที่ใช้เพื่อ
- 117.3.1 จำแนกความแตกต่างของการเปลี่ยนแปลงประมาณการกระแสเงินสดอนาคตที่เกิดขึ้นจากการใช้ดุลพินิจ จากการเปลี่ยนแปลงอื่นของประมาณการกระแสเงินสดอนาคตสำหรับสัญญาที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ดูย่อหน้าที่ ข98)
- 117.3.2 กำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินรวมถึงว่าจะแสดงการเปลี่ยนแปลงค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินแตกยอดออกเป็นองค์ประกอบที่เป็นบริการประกันภัยและองค์ประกอบของการประกันภัยทางการเงินหรือแสดงรวมเป็นผลการดำเนินงานบริการประกันภัย

117.3.3 กำหนดอัตราคิดลด

117.3.4 กำหนดองค์ประกอบการลงทุน และ

117.3.5 กำหนดน้ำหนักสัมพัทธ์ของผลประโยชน์จากความคุ้มครองประกันภัยและการบริการผลตอบแทนจากการลงทุน หรือจากความคุ้มครองประกันภัยและการบริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 119 ถึง 119ข)

- 118 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 หรือย่อหน้าที่ 89.2 ถ้ากิจการเลือกแยกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยออกเป็นจำนวนเงินที่แสดงในกำไรหรือขาดทุนและจำนวนเงินที่แสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายของวิธีที่ใช้ในการกำหนดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน
- 119 กิจการต้องเปิดเผยระดับความเชื่อมั่นที่ใช้กำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน หากกิจการใช้เทคนิคอื่นนอกเหนือจากเทคนิคที่ใช้ระดับความเชื่อมั่นในการกำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน กิจการต้องเปิดเผยเทคนิคที่ใช้และระดับความเชื่อมั่นที่จะทำให้ได้ผลตามเทคนิคนั้น
- 120 กิจการต้องเปิดเผยเส้นอัตราผลตอบแทน (หรือช่วงของเส้นอัตราผลตอบแทน) ที่ใช้คิดลดกระแสเงินสดที่ไม่แปรผันอ้างอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิงนั้นตามย่อหน้าที่ 36 เมื่อกิจการเปิดเผยข้อมูลแบบรวบสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยหลายกลุ่ม กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลนั้นในรูปแบบของการถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักหรือช่วงที่ค่อนข้างแคบ

ธรรมชาติและขอบเขตของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาที่อยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

- 121 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินธรรมชาติ จำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอนาคตที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ย่อหน้าที่ 122 ถึง 132 มีข้อกำหนดสำหรับการเปิดเผยข้อมูลนี้โดยปกติแล้วจำเป็นต้องเปิดเผยเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้
- 122 การเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้เน้นที่ความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงทางการเงินที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยและวิธีการบริหารความเสี่ยงดังกล่าว ความเสี่ยงทางการเงินโดยทั่วไปรวมแต่ไม่จำกัดเพียงแต่ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง และความเสี่ยงด้านตลาด
- 123 ถ้าข้อมูลที่เปิดเผยเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการ ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานไม่สื่อความถึงฐานะเปิดต่อความเสี่ยงในระหว่างรอบระยะเวลา กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริง เหตุผลของการที่ความเสี่ยง ณ สิ้นรอบระยะเวลาไม่สื่อความ และข้อมูลเพิ่มเติมที่สื่อความถึงความเสี่ยงดังกล่าวในระหว่างรอบระยะเวลา
- 124 สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเปิดเผย
- 124.1 ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงและเกิดขึ้นได้อย่างไร

- 124.2 วัตถุประสงค์ นโยบายและกระบวนการของกิจการในการบริหารความเสี่ยงและวิธีที่ใช้ในการวัดค่าความเสี่ยง และ
- 124.3 การเปลี่ยนแปลงใดๆ ในย่อหน้าที่ 124.1 หรือ 124.2 จากระยะเวลาก่อนหน้า
- 125 สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเปิดเผย
- 125.1 ข้อมูลเชิงปริมาณโดยสรุปเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยง ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานการเปิดเผยข้อมูลนี้ต้องอิงกับข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในให้แก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ
- 125.2 การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 127 ถึง 132 ในส่วนที่ไม่ได้เปิดเผยไว้ตามย่อหน้าที่ 125.1
- 126 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของกรอบข้อบังคับที่กิจการดำเนินงาน ตัวอย่างเช่น ข้อกำหนดเงินกองทุนขั้นต่ำหรือการประกันอัตราดอกเบี้ยที่กำหนด หากกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 20 ในการกำหนดกลุ่มของสัญญาประกันภัย ซึ่งใช้ข้อกำหนดการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

ประเภทของความเสี่ยงทั้งหมด – การกระจุกตัวของความเสี่ยง

- 127 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ซึ่งรวมคำบรรยายถึงวิธีการกำหนดการกระจุกตัวและคำบรรยายของลักษณะร่วมซึ่งระบุแต่ละการกระจุกตัว (เช่น ประเภทของเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย อุทกกรรม พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ หรือสกุลเงิน) การกระจุกตัวของความเสี่ยงทางการเงินอาจเกิดขึ้นจาก ตัวอย่างเช่น การประกันอัตราดอกเบี้ยซึ่งมีผลบังคับที่ระดับเดียวกันสำหรับสัญญาจำนวนมาก การกระจุกตัวของความเสี่ยงทางการเงินอาจเกิดขึ้นจากการกระจุกตัวของความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินด้วย ตัวอย่างเช่น กรณีที่กิจการให้ความคุ้มครองความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์แก่บริษัทผู้ผลิตยาและได้ถือเงินลงทุนในบริษัทนั้นด้วย

ความเสี่ยงด้านการรับประกันภัยและด้านตลาด – การวิเคราะห์ความอ่อนไหว

- 128 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดนี้ กิจการต้องเปิดเผย
- 128.1 การวิเคราะห์ความอ่อนไหวซึ่งแสดงให้เห็นว่ากำไรหรือขาดทุนและส่วนของเจ้าของควรจะได้รับผลกระทบอย่างไรจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่อาจเป็นไปได้ อย่างสมเหตุสมผล ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 128.1.1 สำหรับความเสี่ยงด้านการรับประกันภัย ให้แสดงผลกระทบของสัญญาประกันภัยที่ออกก่อนและหลังการลดความเสี่ยงโดยสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ

- 128.1.2 สำหรับความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภท ให้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความอ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยและที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือโดยกิจการ
- 128.2 วิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว และ
- 128.3 การเปลี่ยนแปลงจากระยะเวลาก่อนหน้าของวิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการจัดทำ การวิเคราะห์ความอ่อนไหวและเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
- 129 ถ้ากิจการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหวที่แสดงให้เห็นว่าจำนวนเงินที่แตกต่างจากจำนวนเงินที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 128.1 ได้รับผลกระทบอย่างไรจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยง และใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไว้นั้นในการบริหารความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการอาจใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไว้นั้นแทนการวิเคราะห์ในย่อหน้าที่ 128.1 กิจการต้องเปิดเผย
- 129.1 คำอธิบายของวิธีที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไว้นั้นและคำอธิบายของค่าพารามิเตอร์และข้อสมมติหลักที่อ้างอิงกับข้อมูลที่เปิดเผย และ
- 129.2 คำอธิบายของวัตถุประสงค์ของวิธีที่ใช้และคำอธิบายของข้อจำกัดใด ๆ ที่อาจส่งผลให้เกิดข้อมูลที่เปิดเผย

ความเสี่ยงด้านการประกันภัย – พัฒนาการของค่าสินไหมทดแทน

- 130 กิจการต้องเปิดเผยค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นจริงเปรียบเทียบกับประมาณการก่อนหน้าของจำนวนเงินค่าสินไหมทดแทนที่ไม่ได้คิดลด (กล่าวคือ พัฒนาการของค่าสินไหมทดแทน) การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนต้องเริ่มจากระยะเวลาแรกสุดที่มีค่าสินไหมทดแทนที่มีสาระสำคัญเกิดขึ้นที่ยังคงมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของการจ่ายค่าสินไหมทดแทนนั้น ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน แต่การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่จำเป็นต้องย้อนไปนานเกินกว่า 10 ปีก่อนวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนที่ยังมีความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของการจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่โดยปกติจะยุติภายใน 1 ปี กิจการต้องกระตือรือร้นการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนกับมูลค่าตามบัญชีแบบรวบยอดของกลุ่มสัญญาประกันภัยซึ่งกิจการเปิดเผยตามย่อหน้าที่ 100.3

ความเสี่ยงด้านเครดิต – ข้อมูลอื่น

- 131 สำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเปิดเผย
- 131.1 จำนวนเงินที่สื่อความได้ดีที่สุดถึงฐานะเปิดที่มากที่สุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยแยกแสดงระหว่างสัญญาประกันภัยที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ

131.2 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพเครดิตของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นสินทรัพย์

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง – ข้อมูลอื่น

132 สำหรับความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่เกิดขึ้นจากสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเปิดเผย

132.1 คำบรรยายเกี่ยวกับวิธีการในการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

132.2 การวิเคราะห์การจ่ายชำระจนครบกำหนดโดยแยกสำหรับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่ออกที่เป็นหนี้สินและพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่เป็นหนี้สิน โดยแสดงกระแสเงินสดสุทธิของพอร์ตโฟลิโอสำหรับแต่ละปีใน 5 ปีแรก หลังจากวันที่รายงานเป็นอย่างน้อยและแสดงรวมยอดหลังจาก 5 ปีแรก กิจการไม่จำเป็นต้องรวมหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่วัดค่าตามย่อหน้าที่ 55 ถึง 59 และย่อหน้าที่ 69 ถึง 70ก ในการวิเคราะห์ข้างต้น การวิเคราะห์อาจทำในรูปแบบของ

132.2.1 การวิเคราะห์กระแสเงินสดสุทธิตามสัญญาที่ไม่ได้คิดลดที่เหลืออยู่ โดยใช้จังหวะเวลาที่ประมาณการไว้ หรือ

132.2.2 การวิเคราะห์ประมาณการมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคต โดยใช้จังหวะเวลาที่ประมาณการไว้

132.3 จำนวนเงินที่จะจ่ายชำระเมื่อทวงถาม โดยอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเงินดังกล่าวกับมูลค่าตามบัญชีของพอร์ตโฟลิโอของสัญญาสำหรับพอร์ตโฟลิโอที่เกี่ยวข้อง หากไม่เปิดเผยตาม 132.2 ของย่อหน้านี้

ภาคผนวก ก

ศัพท์บัญญัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

กำไรจากการให้บริการตามสัญญา	องค์ประกอบของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัย อันแสดงถึงกำไรหรือการรับรู้ที่กิจการจะรับรู้เมื่อมีการให้บริการตามสัญญาประกันภัยภายใต้สัญญาประกันภัยในกลุ่ม
ระยะเวลาคุ้มครอง	ระยะเวลาที่กิจการให้บริการตามสัญญาประกันภัย ระยะเวลานี้ครอบคลุมการให้บริการตามสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับเบี้ยประกันภัยทั้งหมดภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัย
ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์	ความแตกต่างระหว่าง (ก) ประมาณการของจำนวนเงินที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในรอบระยะเวลา ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลานั้นและกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจริงในรอบระยะเวลานั้น ในกรณีของเบี้ยประกันภัยรับ (และกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้อง เช่น กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย และภาษีจากเบี้ยประกันภัย) หรือ (ข) ประมาณการของจำนวนเงินที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในรอบระยะเวลา ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลานั้นและจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจริงในรอบระยะเวลานั้น ในกรณีของค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย (ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการได้มาซึ่งสัญญาประกันภัย)
ความเสี่ยงทางการเงิน	ความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงในอนาคตที่เป็นไปได้เกี่ยวกับปัจจัยที่เจาะจงไว้อย่างน้อยหนึ่งอย่างต่อไปนี้ อัตราดอกเบี้ย ราคาเครื่องมือทางการเงิน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ดัชนีราคาหรืออัตรา อันดับความน่าเชื่อถือหรือดัชนีความน่าเชื่อถือ หรือตัวแปรอื่นที่ไม่จำเพาะกับคู่สัญญาในกรณีที่เป็นตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน
กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ	ค่าประมาณการถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็นที่ปราศจากอคติและมีความชัดเจน (กล่าวคือ มูลค่าที่คาดหวัง) ของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่ายในอนาคตหักด้วยมูลค่าปัจจุบัน ของกระแสเงินสดรับในอนาคตที่จะเกิดขึ้นเมื่อกิจการปฏิบัติครบ

ตามสัญญาประกันภัย รวมถึงค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน

กลุ่มของสัญญาประกันภัย	ชุดของสัญญาประกันภัยที่เป็นผลจากการแบ่งพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยออกเป็นกลุ่มอย่างน้อยดังนี้ สัญญาที่ออกภายในรอบระยะเวลาเดียวกันซึ่งไม่เกินหนึ่งปี และสัญญาที่ ณ การรับรู้เมื่อเริ่มแรกมีลักษณะดังต่อไปนี้ (ก) เป็นสัญญาที่สร้างภาระ (ถ้ามี) (ข) เป็นสัญญาที่ไม่มีความเป็นไปได้อย่างมีนัยสำคัญที่จะกลายเป็นสัญญาที่สร้างภาระในภายหลัง (ถ้ามี) หรือ (ค) ไม่ใช่ทั้ง (ก) หรือ (ข) (ถ้ามี)
กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย	กระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากต้นทุนในการขาย การรับประกันภัย และการเริ่มต้นของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (ที่ออกหรือคาดว่าจะออก) ที่เกิดโดยตรงจากพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยของกลุ่มนั้น กระแสเงินสดดังกล่าวรวมถึงกระแสเงินสดที่ไม่ได้เกิดโดยตรงจากแต่ละสัญญาหรือกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่อยู่ในพอร์ตโฟลิโอนั้น
สัญญาประกันภัย	สัญญาซึ่งคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง (ผู้รับประกันภัย) ยอมรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง (ผู้ถือกรรมธรรม์) โดยตกลงจะชดเชยให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์หากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนที่เจาะจงไว้ (เหตุการณ์ที่เอาประกันภัย) ส่งผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม์
การบริการตามสัญญาประกันภัย	การบริการดังต่อไปนี้ ที่กิจการให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ตามสัญญาประกันภัย (ก) ความคุ้มครองสำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย (ความคุ้มครองประกันภัย) (ข) การสร้างผลตอบแทนการลงทุนสำหรับผู้ถือกรรมธรรม์ ถ้ามี (การบริการผลตอบแทนจากการลงทุน) สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง และ (ค) การบริหารรายการอ้างอิงในนามของผู้ถือกรรมธรรม์ (การบริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน) สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง	สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ณ วันเริ่มต้นสัญญา (ก) ข้อกำหนดตามสัญญาเจาะจงไว้ว่าผู้ถือกรรมธรรม์มีส่วนร่วมรับผลประโยชน์ในส่วนแบ่งของกองที่ระบุไว้อย่างชัดเจนของรายการอ้างอิง

- (ข) กิจการคาดว่าจะจ่ายเงินให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์เป็นจำนวนเงินเท่ากับส่วนแบ่งที่เป็นส่วนสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง และ
- (ค) กิจการคาดว่าจะมีส่วนที่เป็นส่วนสำคัญของการเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินที่จะจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์จะผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง

สัญญาประกันภัยที่ไม่
มีลักษณะร่วมรับ
ผลประโยชน์โดยตรง

สัญญาประกันภัยที่ไม่ใช่สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง

ความเสี่ยงด้านการ
ประกันภัย

ความเสี่ยงอื่นนอกเหนือจากความเสี่ยงทางการเงิน ที่โอนจากผู้ถือสัญญาไปยังผู้ออกสัญญา

เหตุการณ์ที่เอา
ประกันภัย

เหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนซึ่งคุ้มครองโดยสัญญาประกันภัย และก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการประกันภัย

องค์ประกอบ
การลงทุน

จำนวนเงินที่สัญญาประกันภัยกำหนดให้กิจการต้องจ่ายชำระคืนให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ในทุกกรณี ไม่ว่าเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยจะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม

สัญญาลงทุนที่มี
ลักษณะร่วมรับ
ผลประโยชน์ตาม
ดุลพินิจ

เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิตามสัญญาแก่นักลงทุนเฉพาะรายที่จะได้รับจำนวนเงินเพิ่มเติมจากจำนวนเงินซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ออกสัญญา โดยจำนวนเงินเพิ่มเติมนี้

- (ก) คาดว่าจะเป็นสัดส่วนที่มีนัยสำคัญของผลประโยชน์ตามสัญญาทั้งหมด
- (ข) จังหวะเวลาหรือจำนวนเงินนี้ขึ้นอยู่กับดุลพินิจของผู้ออกสัญญา และ
- (ค) อ้างอิงตามสัญญากับ
 - (1) ผลตอบแทนของกองที่เจาะจงของสัญญาหรือประเภทที่เจาะจงของสัญญา
 - (2) ผลตอบแทนการลงทุนที่เกิดขึ้นแล้วและ/หรือที่ยังไม่เกิดขึ้นจากกองที่เจาะจงของสินทรัพย์ซึ่งถือโดยผู้ออกสัญญา หรือ
 - (3) กำไรหรือขาดทุนของกิจการหรือกองทุนที่ผู้ออกสัญญา

หนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว	ภาระผูกพันของกิจการในการ (ก) สืบสวนและจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ควรได้ สำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยที่เกิดขึ้นแล้วซึ่งรวมถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแต่ยังไม่ได้รับการรายงานความเสียหาย และค่าใช้จ่ายประกันภัยอื่นที่เกิดขึ้นแล้ว และ (ข) จ่ายจำนวนเงินที่ไม่รวมใน (ก) และที่เกี่ยวข้องกับ (1) การบริการตามสัญญาประกันภัยที่ได้ให้บริการแล้ว หรือ (2) องค์กรประกอบการลงทุนใดๆ หรือจำนวนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการตามสัญญาประกันภัยและที่ไม่ได้อยู่ในหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่
หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่	ภาระผูกพันของกิจการในการ (ก) สืบสวนและจ่ายค่าสินไหมทดแทนที่ควรได้ภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่สำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยที่ยังไม่เกิดขึ้น (กล่าวคือ ภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับส่วนที่ยังไม่สิ้นสุดความคุ้มครองประกันภัย) และ (ข) จ่ายจำนวนเงินภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ ที่ไม่ถูกรวมใน (ก) และที่เกี่ยวข้องกับ (1) การบริการตามสัญญาประกันภัยที่ยังไม่ได้ให้บริการ (กล่าวคือ ภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในอนาคตตามสัญญาประกันภัย) หรือ (2) องค์กรประกอบการลงทุนใดๆ หรือจำนวนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการตามสัญญาประกันภัยและยังไม่ได้โอนไปเป็นหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว
ผู้ถือกรรมธรรม์	คู่สัญญาที่มีสิทธิจะได้รับเงินชดเชยภายใต้สัญญาประกันภัยเมื่อเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเกิดขึ้น
พอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย	สัญญาประกันภัยที่มีความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกันและมีการบริหารร่วมกัน
สัญญาประกันภัยต่อ	สัญญาประกันภัยซึ่งออกโดยกิจการหนึ่ง (ผู้รับประกันภัยต่อ) เพื่อชดเชยให้แก่อีกกิจการหนึ่ง สำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยหนึ่งสัญญาหรือมากกว่าที่ออกโดยกิจการอื่นนั้น (สัญญาที่อ้างอิง)

ค่าปรับปรุง ความเสี่ยงสำหรับ ความเสี่ยงที่ไม่ใช่ ทางการเงิน	เงินชดเชยที่กิจการต้องการจากการแบกรับความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงิน และจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน เนื่องจากกิจการต้องปฏิบัติตามสัญญาประกันภัย
รายการอ้างอิง	รายการที่กำหนดจำนวนเงินบางส่วนที่จะจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ รายการ อ้างอิงสามารถประกอบด้วยรายการใด ๆ ตัวอย่างเช่น พอร์ตโฟลิโอที่อ้างอิงของ สินทรัพย์ สินทรัพย์สุทธิของกิจการ หรือกลุ่มย่อยของสินทรัพย์สุทธิของกิจการที่ เจาะจงไว้

ภาคผนวก ข

แนวปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

- ข1 ภาคผนวกนี้ให้แนวทางสำหรับเรื่องดังต่อไปนี้
- ข1.1 นิยามของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข2 ถึง ข30)
 - ข1.2 การแยกองค์ประกอบจากสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข31 ถึง ข35)
 - ข1.2ก สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข35ก ถึง ข35ง)
 - ข1.3 การวัดมูลค่า (ดูย่อหน้าที่ ข36 ถึง ข119ฉ)
 - ข1.4 รายได้จากการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข120 ถึง ข127)
 - ข1.5 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข128 ถึง ข136) และ
 - ข1.6 งบการเงินระหว่างกาล (ดูย่อหน้าที่ ข137)

นิยามของสัญญาประกันภัย (ภาคผนวก ก)

- ข2 ภาคผนวกนี้ให้แนวทางสำหรับนิยามของสัญญาประกันภัยตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก ก โดยกล่าวถึงประเด็นต่อไปนี้
- ข2.1 เหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน (ดูย่อหน้าที่ ข3 ถึง ข5)
 - ข2.2 การจ่ายในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข6)
 - ข2.3 ความต่างออกไประหว่างความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข7 ถึง ข16)
 - ข2.4 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ ข17 ถึง ข23)
 - ข2.5 การเปลี่ยนแปลงระดับความเสี่ยงด้านการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข24 ถึง ข25) และ
 - ข2.6 ตัวอย่างสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข26 ถึง ข30)

เหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน

- ข3 ความไม่แน่นอน (หรือความเสี่ยง) คือ แก่นของสัญญาประกันภัย ดังนั้นจึงมีความไม่แน่นอนในเรื่องต่อไปนี้อย่างน้อยหนึ่งเรื่องเมื่อเริ่มต้นสัญญาประกันภัย
- ข3.1 ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย
 - ข3.2 เมื่อใดที่จะเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย หรือ
 - ข3.3 กิจกรรมจะต้องจ่ายเท่าใด หากเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเกิดขึ้น

- ข4 สำหรับสัญญาประกันภัยบางฉบับ เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือการค้นพบความเสียหายระหว่างอายุของสัญญา ถึงแม้ว่าความเสียหายนั้นเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนการเริ่มต้นของสัญญา สำหรับสัญญาประกันภัยฉบับอื่น เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างอายุของสัญญา ถึงแม้ว่าความเสียหายที่ตามมาจะถูกค้นพบหลังจากอายุของสัญญาสิ้นสุดลง
- ข5 สัญญาประกันภัยบางฉบับคุ้มครองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วแต่ผลกระทบทางการเงินยังคงไม่แน่นอน ตัวอย่างคือสัญญาประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองการประกันภัยกับพัฒนาการเชิงลบของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว สัญญาเช่นว่านั้น เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือการกำหนดต้นทุนของค่าสินไหมทดแทนจำนวนสุดท้าย

การจ่ายในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน

- ข6 สำหรับสัญญาประกันภัยบางสัญญากำหนดหรืออนุญาตให้จ่ายชดเชยในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน ในกรณีนั้น กิจการจัดหาสินค้าหรือบริการให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์เพื่อชำระภาระผูกพันของกิจการเพื่อชดเชยให้กับผู้ถือกรรมสิทธิ์สำหรับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย ตัวอย่างเช่นเมื่อกิจการทดแทนสิ่งของที่ถูกขโมยด้วยสิ่งของประเภทเดียวกัน แทนที่จะจ่ายชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์อีกตัวอย่างหนึ่งคือการที่กิจการใช้โรงพยาบาลและทีมรักษาพยาบาลของตนเองเพื่อให้บริการการรักษาพยาบาลที่คุ้มครองโดยสัญญาประกันภัย สัญญาเหล่านั้นถือเป็นสัญญาประกันภัยถึงแม้ว่าค่าสินไหมทดแทนจะถูกชำระในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน สัญญาบริการค่าธรรมเนียมคงที่ซึ่งเข้าเงื่อนไขที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 8 ถือเป็นสัญญาประกันภัยเช่นกัน แต่การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 8 กิจการอาจเลือกปฏิบัติกับสัญญาโดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า

ความต่างออกไประหว่างความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงอื่น

- ข7 นิยามของสัญญาประกันภัยกำหนดให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากอีกฝ่ายหนึ่ง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 บัญญัติคำว่าความเสี่ยงด้านการประกันภัยคือความเสี่ยงนอกเหนือจากความเสี่ยงทางการเงินที่โอนจากผู้ถือสัญญาไปยังผู้ออกสัญญา สัญญาที่ทำให้ผู้ออกสัญญามีความเสี่ยงทางการเงินโดยปราศจากความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย
- ข8 นิยามของความเสี่ยงทางการเงินในภาคผนวก ก กล่าวถึงตัวแปรทางการเงินและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน ตัวอย่างของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินที่ไม่จำเพาะแก่คู่สัญญา รวมถึงดัชนีของความเสียหายจากแผ่นดินไหวในภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งหรือดัชนีของอุณหภูมิในเมืองใดเมืองหนึ่ง ความเสี่ยงทางการเงินไม่รวมความเสี่ยงจากตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินที่จำเพาะกับคู่สัญญา เช่น การเกิดหรือไม่เกิดไฟไหม้ที่ทำความเสียหายหรือทำลายสินทรัพย์ของคู่สัญญา นอกจากนี้ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ทางการเงินไม่ถือเป็นความเสี่ยงทางการเงิน หากมูลค่ายุติธรรมสะท้อนการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดสำหรับสินทรัพย์นั้น (กล่าวคือ ตัวแปรทางการเงิน)

- และสะท้อนสภาพของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ทางการเงินนั้นที่ถือครองโดยคู่สัญญา (กล่าวคือ ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน) ตัวอย่างเช่น ถ้าการประกันมูลค่าคงเหลือของรถยนต์ที่ระบุไว้ ซึ่งผู้ถือกรรมธรรม์มีส่วนได้เสียอันสามารถเอาประกันภัยได้ทำให้ผู้ค้าประกันมีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพทางกายภาพของรถยนต์ ความเสี่ยงนั้นถือเป็นความเสี่ยงด้านการประกันภัยไม่ใช่ความเสี่ยงทางการเงิน
- ข9 สัญญาบางสัญญาทำให้ผู้ออกมีความเสี่ยงทางการเงินนอกเหนือจากความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ ตัวอย่างเช่น สัญญาประกันชีวิตจำนวนมากประกันอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำแก่ผู้ถือกรรมธรรม์จึงก่อให้เกิดความเสี่ยงทางการเงิน และในขณะเดียวกันก็ให้คำมั่นว่าจะให้ผลประโยชน์จากการเสียชีวิตที่อาจจะสูงกว่ายอดคงเหลือของบัญชีของผู้ถือกรรมธรรม์อย่างมีนัยสำคัญจึงก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการประกันภัยในรูปแบบของความเสี่ยงด้านมรณะ สัญญาเหล่านี้ถือเป็นสัญญาประกันภัย
- ข10 ภายใต้สัญญาบางสัญญา เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยทำให้เกิดการจ่ายชำระด้วยจำนวนเงินที่เชื่อมโยงกับดัชนีราคา สัญญาดังกล่าวถือเป็นสัญญาประกันภัย ถ้าการจ่ายชำระขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยซึ่งมีนัยสำคัญ ตัวอย่างเช่น เงินรายปีตลอดชีพซึ่งเชื่อมโยงกับดัชนีค่าครองชีพจะโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัย เพราะการจ่ายชำระเกิดจากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน กล่าวคือ การมีชีวิตอยู่ของผู้ได้รับเงินรายปี การเชื่อมโยงกับดัชนีราคาถือเป็นอนุพันธ์ แต่ก็โอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยด้วย เพราะว่าจำนวนครั้งของการจ่ายชำระตามดัชนีที่ใช้ขึ้นอยู่กับการมีชีวิตอยู่ของผู้ได้รับเงินรายปี หากการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่ตามมามีนัยสำคัญ อนุพันธ์นั้นจะเป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัย ซึ่งกรณีนี้จะต้องไม่แยกออกจากสัญญาหลัก (ดูย่อหน้าที่ 11.1)
- ข11 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยคือความเสี่ยงที่กิจการยอมรับจากผู้ถือกรรมธรรม์ ซึ่งหมายความว่า กิจการต้องยอมรับความเสี่ยงที่ผู้ถือกรรมธรรม์เผชิญอยู่แล้วจากผู้ถือกรรมธรรม์ ความเสี่ยงใหม่ใดที่เกิดขึ้นโดยสัญญาต่อกิจการหรือผู้ถือกรรมธรรม์ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัย
- ข12 นิยามของสัญญาประกันภัยกล่าวถึงผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม์ นิยามนี้ไม่ได้จำกัดว่ากิจการต้องจ่ายชำระด้วยจำนวนเงินเพียงเท่ากับผลกระทบทางการเงินจากเหตุการณ์ร้ายนี้ ตัวอย่างเช่น นิยามนี้รวมถึงการให้ความคุ้มครองการประกันภัยประเภท “ใหม่แทนเก่า” ซึ่งจ่ายให้ผู้ถือกรรมธรรม์ด้วยจำนวนเงินที่เพียงพอต่อการหาสินทรัพย์ใหม่มาทดแทนสินทรัพย์เดิมที่เสียหาย ในทำนองเดียวกัน นิยามนี้ไม่ได้จำกัดการจ่ายชำระภายใต้สัญญาประกันชีวิตเพียงแค่ความสูญเสียทางการเงินที่เกิดแก่ผู้อยู่ในอุปการะของผู้เสียชีวิต หรือไม่ได้ไม่รวมสัญญาที่ระบุการจ่ายชำระที่กำหนดจำนวนเงินไว้ล่วงหน้าเพื่อกำหนดค่าความสูญเสียที่เกิดจากการเสียชีวิตหรืออุบัติเหตุ
- ข13 บางสัญญากำหนดให้ต้องมีการจ่ายชำระหากเกิดเหตุการณ์อันไม่แน่นอนในอนาคตที่เจาะจงไว้ แต่ไม่ได้กำหนดให้ผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม์เป็นเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับการจ่ายชำระ สัญญาลักษณะนี้ไม่ใช่สัญญาประกันภัย ถึงแม้ว่าผู้ถือสัญญาจะใช้สัญญาเพื่อบรรเทาความเสี่ยงที่อ้างอิง ตัวอย่างเช่น หากผู้ถือใช้อนุพันธ์เพื่อป้องกันความเสี่ยงของตัวแปรทางการเงินอ้างอิงหรือตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินอ้างอิงที่สัมพันธ์กับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ของกิจการอนุพันธ์ดังกล่าวไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย เพราะว่าการจ่ายชำระไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าผู้ถือสัญญาได้รับผลเสียหายจากการลดลงของกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ นิยามของสัญญาประกันภัยกำหนดให้เหตุการณ์

ในอนาคตอันไม่แน่นอนซึ่งมีผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม์เป็นเงื่อนไขเบื้องต้นตามสัญญาสำหรับการจ่ายชำระ เงื่อนไขเบื้องต้นตามสัญญาไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องสืบสวนว่าเหตุการณ์นั้นทำให้เกิดผลเสียหายจริงหรือไม่ แต่เปิดโอกาสให้กิจการสามารถปฏิเสธการจ่ายชำระได้หากเห็นว่าเหตุการณ์นั้นไม่ได้ก่อให้เกิดผลเสียหาย

- ข14 ความเสี่ยงจากการขาดอายุหรือการคงอยู่ (ความเสี่ยงที่ผู้ถือกรรมธรรม์จะยกเลิกสัญญาเร็วกว่าหรือช้ากว่าที่ผู้ออกสัญญาได้คาดไว้ ณ เวลาที่คิดราคาของสัญญา) ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัย เพราะความผันผวนที่ตามมาของการจ่ายชำระให้ผู้ถือกรรมธรรม์ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนที่เป็นผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม์ ในทำนองเดียวกัน ความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย (กล่าวคือ ความเสี่ยงที่จะมีการเพิ่มขึ้นโดยไม่คาดหมายของต้นทุนในการบริหารเกี่ยวกับการให้บริการตามสัญญาแทนที่จะเป็นต้นทุนเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย) ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัย เพราะว่าการเพิ่มขึ้นโดยไม่คาดหมายของค่าใช้จ่ายดังกล่าวไม่ได้ส่งผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมธรรม์
- ข15 ดังนั้น สัญญาที่ทำให้กิจการมีความเสี่ยงจากการขาดอายุ ความเสี่ยงจากการคงอยู่ หรือความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่ายไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย เว้นแต่สัญญานั้นจะทำให้กิจการมีความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม หากกิจการบรรเทาความเสี่ยงโดยการใช้สัญญาที่สองเพื่อโอนส่วนหนึ่งของความเสี่ยงที่ไม่ใช่ด้านการประกันภัยให้คู่สัญญา สัญญาที่สองนี้ทำให้คู่สัญญามีความเสี่ยงด้านการประกันภัย
- ข16 กิจการสามารถยอมรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากผู้ถือกรรมธรรม์ได้ก็ต่อเมื่อกิจการแยกจากผู้ถือกรรมธรรม์เท่านั้น ในกรณีของสหกิจการ สหกิจการยอมรับความเสี่ยงจากผู้ถือกรรมธรรม์แต่ละรายและรวมความเสี่ยงนั้นเข้าด้วยกัน ถึงแม้ว่าผู้ถือกรรมธรรม์จะยังคงรับความเสี่ยงรวมนั้นร่วมกันเพราะผู้ถือกรรมธรรม์เป็นผู้รับส่วนได้เสียคงเหลือของกิจการ สหกิจการจึงถือเป็นหน่วยงานแยกต่างหากที่ได้ยอมรับความเสี่ยงไว้

ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ

- ข17 สัญญาจะถือเป็นสัญญาประกันภัยก็ต่อเมื่อสัญญานั้นโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญย่อหน้าที่ ข7 ถึง ข16 ได้อภิปรายถึงความเสี่ยงด้านการประกันภัย ย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข23 อภิปรายถึงการประเมินว่าความเสี่ยงด้านการประกันภัยมีนัยสำคัญหรือไม่
- ข18 ความเสี่ยงด้านการประกันภัยจะมีนัยสำคัญก็ต่อเมื่อเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเป็นเหตุให้ผู้ออกสัญญาต้องจ่ายชำระด้วยจำนวนเงินเพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญภายใต้ฉากทัศน์ใดฉากทัศน์หนึ่งเท่านั้น โดยไม่รวมฉากทัศน์ที่ขาดเนื้อหาเชิงพาณิชย์ (กล่าวคือ ไม่มีผลกระทบที่เห็นได้ต่อรายการในเชิงเศรษฐกิจ) กรณีที่เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยอาจหมายความว่าจะมีการจ่ายชำระด้วยจำนวนเงินเพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญภายใต้ฉากทัศน์ใด ๆ ที่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ ก็ถือว่าเข้าเงื่อนไขในประโยคก่อนหน้าได้ถึงแม้ว่าแทบจะไม่มีโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยเลย หรือแม้ว่ามูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ (กล่าวคือ ถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น) ของกระแสเงินสดที่อาจจะเกิดขึ้นคิดเป็นสัดส่วนเพียงเล็กน้อยของมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ของกระแสเงินสดที่เหลืออยู่จากสัญญาประกันภัย

- ข19 นอกจากนี้ สัญญาจะโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญก็ต่อเมื่อมีฉลากทัศน์ที่มีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่ผู้ออกสัญญาจะมีผลขาดทุนตามเกณฑ์มูลค่าปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสัญญาประกันภัยต่อไม่ได้ทำให้ผู้ออกสัญญาที่มีความเป็นไปได้ที่จะมีผลขาดทุนอย่างมีนัยสำคัญ สัญญาดังกล่าวจะถือเสมือนว่ามีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ ถ้ามีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยเกือบทั้งหมดที่เกี่ยวกับส่วนที่เอาประกันภัยต่อของสัญญาประกันภัยที่อ้างอิงไปยังผู้รับประกันภัยต่อ
- ข20 จำนวนเงินเพิ่มเติมตามที่บรรยายไว้ในย่อหน้าที่ ข18 ให้กำหนดตามเกณฑ์มูลค่าปัจจุบัน ถ้าสัญญาประกันภัยกำหนดให้มีการจ่ายชำระเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่มีความไม่แน่นอนว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด และถ้าการจ่ายชำระไม่มีการปรับปรุงด้วยมูลค่าเงินตามเวลา ก็อาจจะมีฉลากทัศน์ที่มูลค่าปัจจุบันของการจ่ายชำระเพิ่มขึ้นแม้ว่ามูลค่าที่กำหนดไว้จะคงที่ ตัวอย่างเช่น การประกันภัยที่ให้ผลประโยชน์การเสียชีวิตคงที่เมื่อผู้ถือกรมธรรม์เสียชีวิตโดยไม่มีวันสิ้นสุดความคุ้มครอง (มักจะเรียกว่าการประกันชีวิตแบบตลอดชีพที่มีจำนวนเงินคงที่) เป็นที่แน่นอนว่าผู้ถือกรมธรรม์จะต้องเสียชีวิต แต่วันที่ของการเสียชีวิตนั้นไม่แน่นอน การจ่ายชำระอาจเกิดขึ้นเมื่อผู้ถือกรมธรรม์รายใดรายหนึ่งเสียชีวิตก่อนเวลาที่คาดการณ์ไว้ได้ เนื่องจากการจ่ายชำระดังกล่าวไม่ได้ปรับปรุงด้วยมูลค่าเงินตามเวลา ความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจึงสามารถมีอยู่ได้แม้ว่าจะไม่มีผลขาดทุนภาพรวมในระดับของพอร์ตโฟลิโอของสัญญา ในทำนองเดียวกันข้อกำหนดตามสัญญาที่ชะลอการจ่ายชดเชยอย่างทันทั่วทั้งที่ให้แก่ผู้ถือกรมธรรม์ก็สามารถจัดการความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญได้ กิจการต้องใช้ข้อควรคิดที่ระบุในย่อหน้าที่ 36 เพื่อกำหนดมูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินเพิ่มเติม
- ข21 จำนวนเงินเพิ่มเติมตามที่บรรยายไว้ในย่อหน้าที่ ข18 หมายความว่ามูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินที่เกินกว่าจำนวนเงินที่จะจ่ายชำระหากไม่เกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย (ไม่รวมฉลากทัศน์ที่ขาดเนื้อหาเชิงพาณิชย์) จำนวนเงินเพิ่มเติมดังกล่าวรวมถึงต้นทุนในการจัดการและประเมินค่าสินไหมทดแทน แต่ไม่รวมรายการดังต่อไปนี้
- ข21.1 การสูญเสียความสามารถที่จะเรียกเก็บค่าบริการในอนาคตจากผู้ถือกรมธรรม์ ตัวอย่างเช่น ในสัญญาประกันชีวิตแบบควบการลงทุน การเสียชีวิตของผู้ถือกรมธรรม์หมายความว่ากิจการไม่สามารถให้บริการจัดการการลงทุนและได้รับค่าธรรมเนียมสำหรับการให้บริการนั้นอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม ความสูญเสียทางเศรษฐกิจของกิจการไม่ได้เกิดจากความเสี่ยงด้านการประกันภัย เจกเช่นเดียวกับที่ผู้จัดการกองทุนรวมไม่มีความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตที่เป็นไปได้ของลูกค้า ดังนั้นการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นสำหรับค่าธรรมเนียมการจัดการการลงทุนในอนาคตจึงไม่เกี่ยวข้องในการประเมินว่าความเสี่ยงด้านการประกันภัยได้โอนไปมากน้อยเพียงใดโดยสัญญา
- ข21.2 การยกเว้นค่าธรรมเนียมในการยกเลิกหรือเวนคืนสัญญาเนื่องจากการเสียชีวิต เนื่องจากสัญญาทำให้เกิดค่าธรรมเนียมเหล่านี้ การยกเว้นค่าธรรมเนียมเหล่านี้จึงไม่ได้ชดเชยผู้ถือกรมธรรม์สำหรับความเสี่ยงที่มีอยู่ก่อนทำสัญญา ดังนั้น ค่าธรรมเนียมเหล่านี้

จึงไม่เกี่ยวข้องในการประเมินว่าความเสี่ยงด้านการประกันภัยได้โอนไปมากน้อยเพียงใด โดยสัญญา

- ข21.3 การจ่ายชำระที่อยู่บนเงื่อนไขของเหตุการณ์ที่ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายที่มีนัยสำคัญต่อผู้ถือสัญญา ตัวอย่างเช่น ให้พิจารณาสัญญาที่กำหนดให้ผู้ออกสัญญาจ่ายเงิน 1 ล้านบาท หากสินทรัพย์ได้รับความเสียหายทางกายภาพที่ก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างไม่มีนัยสำคัญเพียง 1 บาทแก่ผู้ถือสัญญา ในสัญญานี้ผู้ถือสัญญาโอนความเสี่ยงที่ไม่มีนัยสำคัญในการสูญเสียเงิน 1 บาทให้กับผู้ออกสัญญา ในขณะที่เดียวกันสัญญานี้ได้ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ไม่ใช่ด้านการประกันภัยที่ผู้ออกสัญญาจำเป็นต้องจ่ายเงิน 999,999 บาท หากเกิดเหตุการณ์ที่เจาะจงไว้ เนื่องจากไม่มีฉากทัศน์ที่เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยก่อให้เกิดความสูญเสียที่มีนัยสำคัญต่อผู้ถือสัญญา ผู้ออกสัญญาจึงไม่ได้ยอมรับความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญจากผู้ถือสัญญา สัญญานี้จึงไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย
- ข21.4 ส่วนรับคืนจากการประกันภัยต่อที่เป็นไปได้ ให้กิจการปฏิบัติกับรายการนี้แตกต่างหาก
- ข22 กิจการต้องประเมินความมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านการประกันภัยเป็นรายสัญญา ดังนั้นความเสี่ยงด้านการประกันภัยสามารถมีนัยสำคัญได้แม้ว่ามีความน่าจะเป็นเพียงเล็กน้อยที่จะเกิดความเสียหายที่มีนัยสำคัญในพอร์ตโฟลิโอหรือกลุ่มของสัญญา
- ข23 จากย่อหน้าที่ ข18 ถึง ข22 หากสัญญาจ่ายผลประโยชน์การเสียชีวิตมากกว่าจำนวนเงินที่จะจ่ายหากมีชีวิตอยู่ สัญญานั้นถือเป็นสัญญาประกันภัยเว้นแต่ผลประโยชน์การเสียชีวิตเพิ่มเติมนั้นไม่มีนัยสำคัญ (ตัดสินโดยอ้างอิงเฉพาะสัญญานั้นแทนที่จะอ้างอิงพอร์ตโฟลิโอของสัญญาทั้งหมด) ตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข21.2 การยกเว้นค่าธรรมเนียมในการยกเลิกหรือเวนคืนสัญญาเนื่องจากการเสียชีวิตไม่รวมในการประเมินนี้หากการยกเว้นนั้นไม่ได้ชัดเจนผู้เอาประกันภัยสำหรับความเสี่ยงที่มีอยู่ก่อนการทำสัญญา ในทำนองเดียวกัน สัญญาเงินรายปีที่จ่ายให้ผู้ถือกรมธรรม์เป็นรายงวดตลอดอายุของผู้ถือกรมธรรม์ถือเป็นสัญญาประกันภัย เว้นแต่จำนวนเงินรวมของการจ่ายชำระที่ขึ้นอยู่กับชีวิตไม่มีนัยสำคัญ

การเปลี่ยนแปลงระดับของความเสี่ยงด้านการประกันภัย

- ข24 สำหรับบางสัญญา การโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยไปให้ผู้ออกสัญญาอาจเกิดขึ้นหลังจากช่วงเวลาหนึ่ง ตัวอย่างเช่น ให้พิจารณาสัญญาที่จ่ายผลตอบแทนการลงทุนตามที่เจาะจงไว้ และให้สิทธิเลือกแก่ผู้ถือกรมธรรม์ที่จะนำเงินที่ได้รับจากเงินลงทุนเมื่อครบกำหนดมาซื้อเงินรายปีตลอดชีพในอัตราที่กิจการคิดกับผู้ถือกรมธรรม์รายใหม่รายอื่น ณ เวลาที่ผู้ถือกรมธรรม์ใช้สิทธิเลือกนั้น สัญญาเช่นว่านั้นจะโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยไปให้ผู้ออกสัญญาเฉพาะภายหลังการใช้สิทธิเลือกตั้งกล่าว เพราะกิจการยังคงอิสระที่จะตั้งราคาเงินรายปีนี้ บนพื้นฐานที่สะท้อนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่จะโอนให้กิจการ ณ เวลานั้น ดังนั้นกระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้สิทธิเลือกอยู่นอกขอบเขตของสัญญา และก่อนการใช้สิทธิเลือกไม่มีกระแสเงินสด

- สำหรับการประกันภัยภายในขอบเขตของสัญญา อย่างไรก็ตาม หากสัญญาเจาะจงอัตราเงินรายปี (หรือ เกณฑ์ที่นอกเหนือจากอัตราตลาดเพื่อใช้กำหนดอัตราเงินรายปี) สัญญานั้นจึงโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยไปให้ผู้ออกสัญญา เพราะว่าผู้ออกสัญญามีความเสี่ยงที่อัตราเงินรายปีจะเป็นผลเสียต่อผู้ออกสัญญาเมื่อผู้ถือกรรมธรรมมีใช้สิทธิเลือกตั้งกล่าว ในกรณีนี้กระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีการใช้สิทธิเลือกจะอยู่ภายในขอบเขตของสัญญา
- ข25 สัญญาที่เป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัยยังคงเป็นสัญญาประกันภัยจนกระทั่งสิทธิและภาระผูกพันทั้งหมดจะยุติลง (กล่าวคือ ได้ปฏิบัติแล้ว ยกเลิก หรือหมดลง) เว้นแต่สัญญานั้นจะเลิกรับรู้ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 74 ถึง 77 อันเนื่องมาจากการปรับแต่งสัญญา

ตัวอย่างของสัญญาประกันภัย

- ข26 ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของสัญญาที่เป็นสัญญาประกันภัยถ้ามีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ
- ข26.1 การประกันภัยการโจรกรรมหรือความเสียหาย
 - ข26.2 การประกันภัยความรับผิดชอบต่อสินค้า ความรับผิดชอบด้านวิชาชีพ ความรับผิดทางแพ่ง หรือค่าใช้จ่ายทางกฎหมาย
 - ข26.3 การประกันชีวิตและเงินล่วงหน้าค่าปลงศพ (แม้ว่าการเสียชีวิตเป็นเรื่องแน่นอนแต่มีความไม่แน่นอนว่าการเสียชีวิตจะเกิดขึ้นเมื่อใดหรือสำหรับการประกันชีวิตบางประเภทมีความไม่แน่นอนว่าการเสียชีวิตจะเกิดภายในระยะเวลาที่คุ้มครองโดยการประกันภัยหรือไม่)
 - ข26.4 เงินรายปีตลอดชีพและบำนาญ กล่าวคือ สัญญาที่จ่ายชดเชยสำหรับเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอน (การมีชีวิตอยู่ของผู้รับเงินรายปีหรือผู้รับบำนาญ) เพื่อให้ผู้รับเงินรายปีหรือผู้รับบำนาญมีรายได้ในระดับที่มีเช่นนั้นแล้วจะส่งผลเสียหายหากยังมีชีวิตอยู่ (หนี้สินของนายจ้างภายใต้โครงการผลประโยชน์ของพนักงานและภาระผูกพันผลประโยชน์เกษียณอายุที่รายงานโดยโครงการผลประโยชน์เกษียณอายุที่กำหนดไว้อยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ 7.2))
 - ข26.5 การประกันภัยการทุพพลภาพและค่ารักษาพยาบาล
 - ข26.6 สัญญาค้ำประกันการค้าประกัน สัญญาค้ำประกันความซื่อสัตย์ สัญญาค้ำประกันการปฏิบัติงาน และสัญญาค้ำประกันการประมูล กล่าวคือ สัญญาที่จ่ายชดเชยให้ผู้ถือสัญญาหากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งล้มเหลวที่จะปฏิบัติตามภาระผูกพันในสัญญา เช่น ภาระผูกพันการก่อสร้างอาคาร
 - ข26.7 การรับประกันสินค้า การรับประกันสินค้าที่ออกโดยอีกฝ่ายหนึ่งสำหรับสินค้าที่ขายโดยผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่ายหรือผู้ขายปลีก ให้อยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 แต่การรับประกันสินค้าที่ออกโดยตรงโดยผู้ผลิต ผู้แทนจำหน่ายหรือผู้ขายปลีก ให้อยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงาน

ทางการเงินฉบับที่ 17 ตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 7.1 และรายการดังกล่าวอยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น*

- ข26.8 การประกันภัยกรรมสิทธิ์ (กล่าวคือ การประกันภัยการค้นพบข้อบกพร่องในกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออาคารซึ่งข้อบกพร่องนั้นไม่ปรากฏอย่างชัดเจนขณะเข้าทำสัญญาประกันภัย) ในกรณีนี้เหตุการณ์ที่เอาประกันภัยคือการค้นพบข้อบกพร่องในกรรมสิทธิ์ไม่ใช่ตัวข้อบกพร่องเอง
- ข26.9 การประกันภัยการเดินทาง (การจ่ายชดเชยเป็นเงินสดหรือรูปแบบอื่นให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์สำหรับความเสียหายที่ได้เกิดขึ้นก่อนหรือในขณะเดินทาง)
- ข26.10 หุ่นกู้ภัยพิบัติที่จ่ายเงินต้น ดอกเบี้ย หรือทั้งสองอย่างลดลงเมื่อเหตุการณ์ที่เจาะจงไว้ส่งผลเสียหายต่อผู้ออกหุ่นกู้ (เว้นแต่เหตุการณ์ที่เจาะจงไว้ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ เช่น เหตุการณ์ดังกล่าวคือการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยหรืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ)
- ข26.11 สัญญาแลกเปลี่ยนการประกันภัยและสัญญาอื่น ๆ ที่กำหนดให้การจ่ายเงินขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ตัวแปรทางธรณีวิทยาหรือตัวแปรทางกายภาพอื่นที่จำเพาะกับคู่สัญญา
- ข27 ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของรายการที่ไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย
- ข27.1 สัญญาลงทุนที่มีรูปแบบทางกฎหมายเป็นสัญญาประกันภัย แต่ไม่ได้โอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญให้แก่ผู้ออกสัญญา เช่น สัญญาประกันชีวิตซึ่งกิจการไม่รับความเสี่ยงด้านมรณะหรือการป่วยที่มีนัยสำคัญไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัย สัญญาดังกล่าวเป็นเครื่องมือทางการเงินหรือสัญญาบริการ (ดูย่อหน้าที่ ข28) สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจไม่เป็นไปตามนิยามของสัญญาประกันภัย อย่างไรก็ตามถือว่าอยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เนื่องจากเป็นสัญญาที่ออกโดยกิจการที่ออกสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 3.3 ด้วย
- ข27.2 สัญญาที่มีรูปแบบทางกฎหมายเป็นสัญญาประกันภัยแต่ส่งคืนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญให้ผู้ถือกรรมธรรม์ผ่านกลไกที่บอกเลิกไม่ได้และมีผลบังคับให้มีการปรับปรุงจำนวนเงินในอนาคตที่ผู้ถือกรรมธรรม์จะจ่ายให้แก่ผู้ออกสัญญาอันเป็นผลโดยตรงจากความเสียหายที่เอาประกันภัยไว้ เช่น สัญญาประกันภัยต่อทางการเงินหรือสัญญาประกันภัยกลุ่มที่ส่งคืนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญให้ผู้ถือกรรมธรรม์ สัญญาดังกล่าวโดยปกติเป็นเครื่องมือทางการเงินหรือสัญญาบริการ (ดูย่อหน้าที่ ข28)
- ข27.3 การประกันภัยตนเอง (กล่าวคือ การคงไว้ซึ่งความเสี่ยงที่ควรจะได้รับจากการคุ้มครองโดยการประกันภัย) ในสถานการณ์ดังกล่าวถือว่าไม่มีสัญญาประกันภัยเพราะไม่มีข้อตกลงกับคู่สัญญาอื่น ดังนั้น หากกิจการออกสัญญาประกันภัยให้กับบริษัทใหญ่ บริษัทย่อยหรือบริษัทย่อยในกลุ่มเดียวกัน ถือว่าไม่มีสัญญาประกันภัยในงบการเงินรวมเนื่องจาก

- ไม่มีข้อตกลงกับคู่สัญญาอื่น อย่างไรก็ตาม สำหรับงบการเงินรายกิจการหรืองบการเงินเฉพาะกิจการของผู้ออกสัญญาหรือผู้ถือสัญญาถือเป็นสัญญาประกันภัย
- ข27.4 สัญญา (เช่น สัญญาการพนัน) ที่กำหนดให้จ่ายเงินหากเหตุการณ์ในอนาคตอันไม่แน่นอนเกิดขึ้น แต่ไม่ได้กำหนดเป็นเงื่อนไขไว้ก่อนตามสัญญาสำหรับการจ่ายเงินว่าเหตุการณ์นั้นต้องส่งผลเสียหายต่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ อย่างไรก็ตาม สัญญาที่ระบุการจ่ายเงินซึ่งกำหนดไว้ล่วงหน้าที่จะประเมินค่าผลเสียหายจากเหตุการณ์ที่เจาะจงไว้ เช่น การเสียชีวิตหรืออุบัติเหตุ ก็ไม่ได้ถูกตัดออกจากนิยามของสัญญาประกันภัย(ดูย่อหน้าที่ ข12)
- ข27.5 อนุพันธ์ที่ทำให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งรับความเสี่ยงทางการเงินแต่ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านการประกันภัย เนื่องจากอนุพันธ์กำหนดให้คู่สัญญาต้องจ่าย (หรือให้สิทธิที่จะรับ) เงินที่อิงกับการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอย่างน้อยหนึ่งอย่างต่อไปนี้เพียงเท่านั้น อัตราดอกเบี้ยที่เจาะจง ราคาเครื่องมือทางการเงิน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ดัชนีราคาหรืออัตรา อันดับความน่าเชื่อถือหรือดัชนีความน่าเชื่อถือหรือตัวแปรอื่นที่ไม่จำเพาะกับคู่สัญญาในกรณีที่เป็นตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน
- ข27.6 การค้าประกันที่สัมพันธ์กับสินเชื่อที่กำหนดให้มีการจ่ายเงินแม้ว่าผู้ถือสัญญาไม่เกิดความเสียหายจากการที่ลูกหนี้ไม่สามารถจ่ายชำระหนี้ได้เมื่อถึงกำหนด สัญญาดังกล่าวอยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข29)
- ข27.7 สัญญาที่กำหนดให้มีการจ่ายเงินซึ่งขึ้นอยู่กับตัวแปรทางภูมิอากาศ ทางธรณีวิทยา หรือตัวแปรทางกายภาพอื่นที่ไม่จำเพาะกับคู่สัญญา (โดยทั่วไปเรียกว่าอนุพันธ์สภาพอากาศ)
- ข27.8 สัญญาที่ให้จ่ายเงินต้น ดอกเบี้ย หรือทั้งสองอย่างลดลงโดยขึ้นอยู่กับตัวแปรทางภูมิอากาศ ทางธรณีวิทยา หรือตัวแปรทางกายภาพอื่น ซึ่งผลกระทบมิได้จำเพาะกับคู่สัญญา (โดยทั่วไปเรียกว่าหุ้นกู้ภัยพิบัติ)
- ข28 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 กับสัญญาตามย่อหน้าที่ ข27
- ข29 การค้าประกันที่สัมพันธ์กับสินเชื่อและสัญญาประกันภัยสินเชื่อที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข27.6 สามารถมีรูปแบบทางกฎหมายที่หลากหลาย เช่น การค้าประกัน เลตเตอร์ออฟเครดิตบางประเภท สัญญารับประกันการผิנדชำระหนี้ หรือสัญญาประกันภัย สัญญาเหล่านี้ถือเป็นสัญญาประกันภัยหากกำหนดให้ผู้ออกสัญญาจ่ายเงินตามที่เจาะจงไว้เพื่อใช้คืนผู้ถือสัญญาสำหรับผลเสียหายที่เกิดกับผู้ถือสัญญาเพราะลูกหนี้ที่เจาะจงไว้ไม่สามารถจ่ายชำระแก่ผู้ถือสัญญาเมื่อถึงกำหนดตามเงื่อนไขเดิมหรือเงื่อนไขที่ปรับแต่งแล้วของตราสารหนี้ อย่างไรก็ตาม สัญญาประกันภัยดังกล่าวจะอยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เว้นแต่ผู้ออกสัญญาได้ประกาศชัดเจนไว้ก่อนหน้าว่าสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาประกันภัยและได้ใช้การบัญชีที่ถือปฏิบัติกับสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 7.5)
- ข30 การค้าประกันที่สัมพันธ์กับสินเชื่อและสัญญาประกันภัยสินเชื่อที่กำหนดให้มีการจ่ายเงินถึงแม้ว่าผู้ถือกรรมสิทธิ์ไม่เกิดผลเสียหายจากการผิנדชำระจากลูกหนี้เมื่อถึงกำหนดชำระ ถือว่าอยู่

นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เนื่องจากไม่มีการโอนความเสี่ยงด้านการประกันภัยที่มีนัยสำคัญ สัญญาดังกล่าวให้รวมถึงสัญญาที่กำหนดให้มีการจ่ายเงิน

ข30.1 ไม่ว่าคู่สัญญาอีกฝ่ายจะถือตราสารหนี้อ้างอิงหรือไม่ก็ตาม หรือ

ข30.2 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอันดับความน่าเชื่อถือหรือดัชนีความน่าเชื่อถือ แทนที่จะเป็นการผิดนัดชำระจากลูกหนี้ที่เจาะจงไว้เมื่อถึงกำหนดชำระ

การแยกองค์ประกอบออกจากสัญญาประกันภัย (ย่อหน้าที่ 10 ถึง 13)

องค์ประกอบการลงทุน (ย่อหน้าที่ 11.2)

ข31 ย่อหน้าที่ 11.2 กำหนดให้กิจการแยกองค์ประกอบการลงทุนที่ต่างออกไปออกจากสัญญาประกันภัยหลัก องค์ประกอบการลงทุนจะถือว่าต่างออกไปก็ต่อเมื่อเข้าเงื่อนไขทั้ง 2 ข้อต่อไปนี้เท่านั้น

ข31.1 องค์ประกอบการลงทุนและองค์ประกอบประกันภัยไม่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับสูง

ข31.2 สัญญาที่มีเงื่อนไขเทียบเท่ามีการขายหรือสามารถจะขายแยกได้ในตลาดเดียวกันหรือเขตอำนาจตามกฎหมายเดียวกันโดยกิจการที่ออกสัญญาประกันภัยหรือกิจการอื่น กิจการต้องนำข้อมูลทั้งหมดที่หาได้อย่างสมเหตุสมผลมาใช้ในการพิจารณา กิจการไม่ต้องใช้ความพยายามในทุกวิถีทางเพื่อระบุว่าองค์ประกอบการลงทุนนั้นมีการขายแยกได้หรือไม่

ข32 องค์ประกอบการลงทุนและองค์ประกอบประกันภัยสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับสูงเฉพาะเมื่อเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

ข32.1 กิจการไม่สามารถวัดมูลค่าองค์ประกอบหนึ่งได้โดยไม่คำนึงถึงอีกองค์ประกอบหนึ่ง ดังนั้น หากมูลค่าขององค์ประกอบหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามมูลค่าของอีกองค์ประกอบหนึ่ง กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับองค์ประกอบการลงทุนและการประกันภัยรวมกัน หรือ

ข32.2 ผู้ถือกรรมธรรม์ไม่สามารถได้รับผลประโยชน์จากองค์ประกอบหนึ่งโดยไม่มีอีกองค์ประกอบหนึ่งได้ ดังนั้น หากการขาดอายุหรือการครบกำหนดขององค์ประกอบหนึ่งในสัญญาเป็นเหตุให้อีกองค์ประกอบขาดอายุหรือครบกำหนดตามไปด้วย กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กับองค์ประกอบการลงทุนและการประกันภัยรวมกัน

คำมั่นที่จะโอนสินค้าหรือบริการที่ต่างออกไปที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัย (ย่อหน้าที่ 12)

ข33 ย่อหน้าที่ 12 กำหนดให้กิจการต้องแยกออกจากสัญญาประกันภัยสำหรับคำมั่นที่จะโอนสินค้าหรือบริการที่ต่างออกไปที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัยให้กับผู้ถือกรรมธรรม์ สำหรับ

- วัตถุประสงค์ในการแยก กิจการต้องไม่พิจารณากิจกรรมที่ต้องดำเนินการเพื่อให้ครบถ้วนตามสัญญา เว้นแต่กิจการโอนสินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัยให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์เมื่อกิจกรรมดังกล่าวเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น กิจการอาจจำเป็นต้องดำเนินการด้านธุรการหลายอย่างเพื่อจัดทำสัญญา การดำเนินการดังกล่าวไม่ถือเป็นการโอนบริการให้ผู้ถือกรรมธรรม์เมื่อมีการดำเนินการ
- ข34 สินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัยที่ให้คำมั่นไว้กับผู้ถือกรรมธรรม์ถือว่าต่างออกไปเมื่อผู้ถือกรรมธรรม์สามารถได้รับประโยชน์จากสินค้าหรือบริการด้วยตัวของมันเองหรือใช้ควบคู่กับทรัพยากรอื่นที่มีพร้อมอยู่แล้วสำหรับผู้ถือกรรมธรรม์ ทรัพยากรที่มีพร้อมอยู่แล้วคือสินค้าหรือบริการที่มีการขายแยก (โดยกิจการหรืออีกกิจการหนึ่ง) หรือทรัพยากรที่ผู้ถือกรรมธรรม์ได้รับมาแล้ว (จากกิจการหรือจากรายการหรือเหตุการณ์อื่น)
- ข35 สินค้าหรือบริการที่นอกเหนือจากการบริการตามสัญญาประกันภัยที่ให้คำมั่นไว้กับผู้ถือกรรมธรรม์จะไม่ถือว่าต่างออกไป ถ้า
- ข35.1 กระแสเงินสดและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับสูงกับกระแสเงินสดและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการประกันภัยในสัญญา และ
- ข35.2 กิจการให้บริการที่มีนัยสำคัญในการบูรณาการสินค้าหรือบริการกับองค์ประกอบการประกันภัย

กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ย่อหน้า 28ก ถึง 28ฉ)

- ข35ก ในการปฏิบัติตามย่อหน้า 28ก กิจการต้องใช้วิธีที่เป็นระบบและมีเหตุผลเพื่อปันส่วน
- ข35ก.1 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกิดโดยตรงจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย
- ข35ก.1.1 ให้แก่กลุ่มดังกล่าว และ
- ข35ก.1.2 ให้กลุ่มที่จะรวมสัญญาประกันภัยซึ่งคาดว่าจะเกิดขึ้นจากการต่ออายุสัญญาประกันภัยในกลุ่มนั้น
- ข35ก.2 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกิดโดยตรงจากพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่นอกเหนือจากที่กล่าวในย่อหน้าที่ ข35ก.1 ให้แก่กลุ่มของสัญญาในพอร์ตโฟลิโอ
- ข35ข ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องปรับจำนวนเงินที่ปันส่วนตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข35ก เพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงใดๆ ของข้อสมมุติที่กำหนดข้อมูลนำเข้าของวิธีการปันส่วนที่ใช้ กิจการต้องไม่เปลี่ยนแปลงจำนวนเงินที่ปันส่วนให้แก่กลุ่มของสัญญาประกันภัยหลังจากมีการเพิ่มสัญญาทั้งหมดเข้าไปในกลุ่มแล้ว (ดูย่อหน้าที่ ข35ค)
- ข35ค กิจการอาจเพิ่มสัญญาประกันภัยเข้าไปในกลุ่มของสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลารายงานมากกว่าหนึ่งรอบ (ดูย่อหน้าที่ 28) ในสภาพแวดล้อมดังกล่าวกิจการต้องเล็งรับรู้ส่วนของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่สัมพันธ์กับสัญญาประกันภัยที่เพิ่มเข้าไปในกลุ่มในรอบระยะเวลานั้นและยังคงรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่ง

- การประกันภัยตราบเท่าที่สินทรัพย์นั้นสัมพันธ์กับสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะเพิ่มเข้าไปในกลุ่มในรอบระยะเวลารายงานในอนาคต
- ข35ง ในการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28จ
- ข35ง.1 กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุนและลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย เพื่อที่ว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์นี้จะไม่เกินกระแสเงินสดรับสุทธิที่คาดว่าจะได้รับสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สัมพันธ์กัน ซึ่งกำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 32.1
- ข35ง.2 เมื่อกิจการปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยให้แก่กลุ่มของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ ข35ก.1.2 กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุนและลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่สัมพันธ์กัน ตราบเท่าที่
- ข35ง.2.1 กิจการคาดว่ากระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเกินกระแสเงินสดรับสุทธิสำหรับการต่ออายุที่คาดว่าจะได้รับ ซึ่งกำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 32.1 และ
- ข35ง.2.2 ส่วนเกินที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ ข35ง.2.1 ยังไม่เคยรับรู้เป็นผลขาดทุนจากการด้อยค่าตามย่อหน้าที่ ข35ง.1

การวัดมูลค่า (ย่อหน้าที่ 29 ถึง 71)

ค่าประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต (ย่อหน้าที่ 33 ถึง 35)

- ข36 ส่วนนี้จะกล่าวถึง
- ข36.1 การใช้ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป (ดูย่อหน้าที่ ข37 ถึง ข41)
- ข36.2 ตัวแปรทางตลาดและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด (ดูย่อหน้าที่ ข42 ถึง ข53)
- ข36.3 การใช้ค่าประมาณการปัจจุบัน (ดูย่อหน้าที่ ข54 ถึง ข60) และ
- ข36.4 กระแสเงินสดภายในขอบเขตของสัญญา (ดูย่อหน้าที่ ข61 ถึง ข71)

การใช้ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป (ย่อหน้าที่ 33.1)

- ข37 วัตถุประสงค์ของการประมาณการกระแสเงินสดอนาคต คือการกำหนดมูลค่าที่คาดว่าจะได้รับหรือค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ในทุกกรณี โดยการพิจารณาข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้ ณ วันที่รายงานโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้ ณ วันที่รายงานโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปให้รวมข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีตและเงื่อนไขปัจจุบันและ

- การคาดการณ์เงื่อนไขอนาคต (ดูย่อหน้าที 41) ข้อมูลที่สามารถหาได้จากระบบสารสนเทศของกิจการถือว่าสามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป
- ข38 จุดเริ่มต้นของค่าประมาณการของกระแสเงินสดคือฉากทัศน์ทั้งหลายที่สะท้อนผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ในทุกกรณี แต่ละฉากทัศน์จะระบุจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสดของผลลัพธ์นั้นและประมาณการความน่าจะเป็นของผลลัพธ์นั้น กระแสเงินสดจากแต่ละฉากทัศน์จะคิดลดและถ่วงน้ำหนักด้วยประมาณการความน่าจะเป็นของผลลัพธ์นั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ ดังนั้น วัตถุประสงค์ในที่นี้จึงไม่ใช่การพัฒนาผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มากที่สุดหรือผลลัพธ์ที่มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดมากกว่าที่จะไม่เกิดสำหรับกระแสเงินสดอนาคต
- ข39 เมื่อพิจารณาผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ในทุกกรณี วัตถุประสงค์คือการนำข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปมาใช้แทนที่จะระบุทุกฉากทัศน์ที่เป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาฉากทัศน์ที่ขัดแย้งหากค่าประมาณการที่ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวัดมูลค่าในการพิจารณาข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้อย่างปราศจากอคติโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปในการกำหนดค่าเฉลี่ย ตัวอย่างเช่น หากกิจการประมาณการว่าการแจกแจงความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ค่อนข้างสอดคล้องกับการแจกแจงความน่าจะเป็นที่สามารถบรรยายได้อย่างสมบูรณ์ด้วยจำนวนพารามิเตอร์ที่น้อย ถือว่าเพียงพอที่จะประมาณการจำนวนพารามิเตอร์ที่น้อยลง ในทำนองเดียวกันในบางกรณีการใช้แบบจำลองอย่างง่ายโดยสัมพัทธ์อาจให้คำตอบที่แม่นยำในระดับที่ยอมรับได้โดยไม่จำเป็นต้องจำลองสถานการณ์ที่มีรายละเอียดเป็นมากมาย อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีกระแสเงินสดอาจมาจากปัจจัยอ้างอิงที่ซับซ้อนและอาจตอบสนองในรูปแบบที่ไม่เป็นเส้นตรงต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานะเศรษฐกิจ ตัวอย่างเช่น เมื่อกระแสเงินสดสะท้อนชุดของสิทธิเลือกที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกันทั้งโดยนัยและโดยชัดแจ้ง ในกรณีดังกล่าวแบบจำลองสโตแคสติกที่ซับซ้อนน่าจะเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การวัดมูลค่า
- ข40 ฉากทัศน์ที่พัฒนาขึ้นต้องรวมค่าประมาณการที่ปราศจากอคติของความน่าจะเป็นของความเสียหายจากมหันตภัยภายใต้สัญญาที่มีอยู่ ฉากทัศน์เหล่านั้นไม่รวมค่าสินไหมทดแทนที่เป็นไปได้ภายใต้สัญญาอนาคตที่เป็นไปได้
- ข41 กิจการต้องประมาณการความน่าจะเป็นและจำนวนเงินของการจ่ายชำระในอนาคตภายใต้สัญญาที่มีอยู่ตามข้อมูลที่ได้รับซึ่งรวมถึง
- ข41.1 ข้อมูลเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่รายงานแล้วโดยผู้ถือกรรมธรรม์
 - ข41.2 ข้อมูลอื่นเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ทราบหรือที่ประมาณการของสัญญาประกันภัย
 - ข41.3 ข้อมูลในอดีตเกี่ยวกับประสบการณ์ของกิจการเองเสริมด้วยข้อมูลในอดีตจากแหล่งอื่นเมื่อจำเป็น ข้อมูลในอดีตจะมีการปรับปรุงเพื่อให้สะท้อนเงื่อนไขปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น
 - ข41.3.1 หากคุณลักษณะของประชากรผู้ถือกรรมธรรม์แตกต่าง (หรือจะแตกต่าง ตัวอย่างเช่น เนื่องจากใช้การคัดเลือกที่ขัดประโยชน์จากคุณลักษณะของประชากรที่ได้ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับข้อมูลในอดีต

- ข41.3.2 หากมีข้อบ่งชี้ว่าแนวโน้มในอดีตจะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป หรือแนวโน้มใหม่จะเกิดขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงเชิงเศรษฐกิจ เชิงประชากรศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงอื่นอาจส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยที่มีอยู่ หรือ
- ข41.3.3 หากได้มีการเปลี่ยนแปลงรายการ เช่น ขั้นตอนการพิจารณาประกันภัยและขั้นตอนการจัดการค่าสินไหมทดแทนที่อาจมีผลต่อความเกี่ยวข้องของข้อมูลในอดีตกับสัญญาประกันภัยนั้น
- ข41.4 ข้อมูลราคาปัจจุบัน (ถ้าหาได้) สำหรับสัญญาประกันภัยต่อและเครื่องมือทางการเงินอื่น (ถ้ามี) ที่คุ้มครองความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกัน เช่น หุ่นภัยพิบัติและอนุพันธ์สภาพอากาศ และราคาตลาดล่าสุดสำหรับการโอนสัญญาประกันภัย ข้อมูลนี้ต้องมีการปรับปรุงเพื่อให้สะท้อนความแตกต่างระหว่างกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยต่อหรือเครื่องมือทางการเงินอื่นและกระแสเงินสดที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อมีการปฏิบัติตามสัญญาที่อ้างอิงอย่างครบถ้วนต่อผู้ถือกรรมธรรม์

ตัวแปรทางตลาดและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด

- ข42 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ระบุตัวแปรไว้ 2 ประเภท
- ข42.1 ตัวแปรทางตลาด – ตัวแปรที่สามารถสังเกตได้หรือได้มาโดยตรงจากตลาด (ตัวอย่างเช่น ราคาของหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายในสาธารณะและอัตราดอกเบี้ย) และ
- ข42.2 ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด – ตัวแปรอื่นทั้งหมด (ตัวอย่างเช่น ความดีและความรุนแรงของค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยและการมรณะ)
- ข43 ตัวแปรทางตลาดโดยทั่วไปจะก่อให้เกิดความเสี่ยงทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ยที่สังเกตได้) และตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดโดยทั่วไปจะก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น อัตราการมรณะ) แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป ตัวอย่างเช่น อาจมีข้อสมมติที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงทางการเงินซึ่งเป็นตัวแปรที่ไม่สามารถสังเกตได้หรือไม่ได้มาโดยตรงจากตลาด (ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ยที่ไม่สามารถสังเกตได้หรือไม่ได้มาโดยตรงจากตลาด)

ตัวแปรทางตลาด (ย่อหน้าที่ 33.2)

- ข44 ค่าประมาณการของตัวแปรทางตลาดต้องสอดคล้องกับราคาตลาดที่สังเกตได้ ณ วันที่วัดมูลค่า กิจกรรมต้องใช้ข้อมูลที่สังเกตได้ให้มากที่สุดและต้องไม่นำค่าประมาณการของกิจการเองไปแทนข้อมูลที่สังเกตได้จากตลาด ยกเว้นที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 79 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 ถ้าจำเป็นต้องคำนวณตัวแปรขึ้นมาเอง (ตัวอย่างเช่น เนื่องจากไม่มีตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้) ตัวแปรต้องสอดคล้องกับตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้เท่าที่จะเป็นไปได้

- ข45 ราคาตลาดผสมผสานมุมมองต่าง ๆ เกี่ยวกับผลลัพธ์ในอนาคตที่เป็นไปได้และยังสะท้อนถึงระดับการยอมรับความเสี่ยงของผู้ร่วมตลาด ดังนั้น ราคาตลาดจึงไม่ใช้การพยากรณ์จุดเดียวของผลลัพธ์ในอนาคต ถ้าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริงแตกต่างจากราคาตลาดก่อนหน้านี้ไม่ได้หมายความว่าราคาตลาดผิด
- ข46 การนำตัวแปรทางตลาดมาใช้ที่สำคัญอย่างหนึ่งคือการใช้แนวคิดการจำลองสินทรัพย์หรือการจำลองพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์ สินทรัพย์ที่จำลองขึ้นจะมีกระแสเงินสดเหมือนกับกระแสเงินสดตามสัญญาของกลุ่มของสัญญาประกันภัยในทุกฉากทัศน์ ทั้งจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนในบางกรณี สินทรัพย์ที่จำลองขึ้นอาจมีได้สำหรับกระแสเงินสดบางส่วนที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์สะท้อนทั้งมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ของกระแสเงินสดจากสินทรัพย์และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดนั้น ถ้าพอร์ตโฟลิโอที่จำลองขึ้นของสินทรัพย์มีได้สำหรับกระแสเงินสดบางส่วนที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัย กิจการสามารถใช้มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์นั้นในการวัดมูลค่ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องแทนการประมาณการอย่างชัดแจ้งสำหรับกระแสเงินสดและอัตราคิดลด
- ข47 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องใช้เทคนิคการจำลองพอร์ตโฟลิโอของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม ถ้าสินทรัพย์หรือพอร์ตโฟลิโอที่จำลองขึ้นมีอยู่สำหรับกระแสเงินสดบางส่วนที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยและกิจการเลือกที่จะใช้เทคนิคที่ต่างออกไป กิจการต้องแน่ใจว่าการใช้เทคนิคการจำลองพอร์ตโฟลิโอจะไม่ทำให้เกิดการวัดมูลค่าที่แตกต่างอย่างมีสาระสำคัญสำหรับกระแสเงินสดนั้น
- ข48 เทคนิคอื่นนอกเหนือจากเทคนิคการจำลองพอร์ตโฟลิโอ เช่น เทคนิคแบบจำลองสโตแคสติก อาจจะหนักแน่นกว่าหรือง่ายกว่าในการนำไปใช้ถ้ามีความขึ้นอยู่ซึ่งกันและกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกระแสเงินสดซึ่งผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนของสินทรัพย์กับกระแสเงินสดอื่น กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการกำหนดเทคนิคที่บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดีที่สุดในเรื่องของความสอดคล้องกับตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้ในสภาพแวดล้อมนั้น ในกรณีนี้เทคนิคที่ใช้ต้องส่งผลให้การวัดมูลค่าสิทธิเลือกและการค้าประกันที่รวมในสัญญาประกันภัยมีความสอดคล้องกับราคาตลาดที่สังเกตได้ (ถ้ามี) สำหรับสิทธิเลือกและการค้าประกันนั้น

ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด

- ข49 ค่าประมาณการของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดต้องสะท้อนหลักฐานสนับสนุนและเหตุผลสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปทั้งภายนอกและภายใน
- ข50 ข้อมูลภายนอกที่ไม่ใช่ทางตลาด (ตัวอย่างเช่น ค่าสถิติระยะระดับประเทศ) อาจมีความเกี่ยวข้องไม่มากนักน้อยกับข้อมูลภายใน (ตัวอย่างเช่น ค่าสถิติระยะที่พัฒนาขึ้นเองจากภายใน) ก็ได้ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ตัวอย่างเช่น กิจการที่ออกสัญญาประกันชีวิตต้องไม่พิจารณาแค่ค่าสถิติระยะระดับประเทศเพียงอย่างเดียว แต่ต้องพิจารณาแหล่งข้อมูลทั้งหมดที่สามารถหาได้ทั้งภายในและภายนอกที่สนับสนุนและเหตุผลสมผลโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปในการพัฒนาค่าประมาณการที่ปราศจากอคติของความเป็นสำหรับฉากทัศน์ระยะของสัญญา

ประกันภัย ในการพัฒนาความน่าจะเป็นนี้ กิจการต้องให้น้ำหนักมากกว่ากับข้อมูลที่โน้มน้าวได้ดีกว่า ตัวอย่างเช่น

ข50.1 ค่าสถิติมีระยะจากภายในอาจโน้มน้าวได้ดีกว่าค่าสถิติมีระยะระดับประเทศ ถ้าข้อมูลระดับประเทศได้มาจากประชากรขนาดใหญ่ที่ไม่เป็นตัวแทนของประชากรผู้เอาประกันภัย ตัวอย่างเช่น อาจเป็นเพราะลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชากรผู้เอาประกันภัย อาจแตกต่างกันมีนัยสำคัญจากลักษณะประชากรศาสตร์ระดับประเทศ หมายความว่า กิจการจำเป็นต้องให้น้ำหนักที่มากกว่ากับข้อมูลภายในและให้น้ำหนักที่น้อยกว่ากับค่าสถิติระดับประเทศ

ข50.2 ในทางตรงข้าม ถ้าค่าสถิติภายในได้มาจากประชากรขนาดเล็กที่มีลักษณะที่เชื่อถือได้ว่าใกล้เคียงกับลักษณะของประชากรระดับประเทศและค่าสถิติระดับประเทศเป็นปัจจุบัน กิจการต้องให้น้ำหนักที่มากกว่ากับค่าสถิติระดับประเทศ

ข51 ประเมินการความน่าจะเป็นของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดต้องไม่ขัดแย้งกับตัวแปรทางตลาดที่สังเกตได้ ตัวอย่างเช่น ประเมินการความน่าจะเป็นของฉกหักสำหรับอัตราเงินเฟ้ออนาคตต้องสอดคล้องเท่าที่จะเป็นไปได้กับความน่าจะเป็นที่ได้มาโดยนัยจากอัตราดอกเบี้ยตลาด

ข52 ในบางกรณี กิจการอาจสรุปได้ว่าตัวแปรทางตลาดผันแปรอย่างเป็นอิสระจากตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด ถ้าเป็นเช่นนั้น กิจการต้องพิจารณาจากทัศนที่สะท้อนผลลัพธ์ในกรณีต่าง ๆ สำหรับตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดโดยในแต่ละจากทัศนให้ใช้มูลค่าเดียวกันที่สังเกตได้ของตัวแปรทางตลาด

ข53 ในกรณีอื่น ตัวแปรทางตลาดและตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดอาจสหสัมพันธ์กัน ตัวอย่างเช่น อาจมีหลักฐานว่าอัตราการขาดอายุ (ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาด) สหสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย (ตัวแปรทางตลาด) ในทำนองเดียวกัน อาจมีหลักฐานว่าระดับของค่าสินไหมทดแทนสำหรับการประกันภัยบ้านหรือรถยนต์สหสัมพันธ์กับวัฏจักรของเศรษฐกิจและดังนั้นจึงสหสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยและจำนวนเงินค่าใช้จ่ายด้วย กิจการต้องแน่ใจว่าความน่าจะเป็นของฉกหักและค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่สัมพันธ์กับตัวแปรทางตลาดสอดคล้องกับราคาตลาดที่สังเกตได้ที่ขึ้นอยู่กับตัวแปรทางตลาดนั้น

การใช้ค่าประมาณการปัจจุบัน (ย่อหน้าที่ 33.3)

ข54 ในการประมาณการแต่ละจากทัศนกระแสเงินสดและความน่าจะเป็น กิจการต้องใช้ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องทบทวนค่าประมาณการที่สร้างขึ้นเมื่อสิ้นรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าและปรับให้เป็นปัจจุบันในการนั้นกิจการต้องพิจารณาว่า

ข54.1 ค่าประมาณการที่ปรับให้เป็นปัจจุบันเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสภาพการณ์เมื่อสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือไม่

ข54.2 การเปลี่ยนแปลงของค่าประมาณการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ในระหว่างรอบระยะเวลาหรือไม่ ตัวอย่างเช่น สมมติว่าค่าประมาณการ

อยู่ริมฝั่งหนึ่งของช่วงที่สมเหตุสมผล ณ วันเริ่มรอบระยะเวลา หากสภาพการณ์ไม่เปลี่ยนแปลง การขยับค่า ประมาณการไปยังริมอีกฝั่งหนึ่งของช่วงดังกล่าว ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาจะไม่ใช่ตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลา ถ้าค่าประมาณการล่าสุดของกิจการแตกต่างจากประมาณการก่อนหน้าแต่สภาพการณ์ไม่เปลี่ยนแปลง กิจการต้องประเมินว่าความน่าจะเป็นใหม่สำหรับแต่ละฉากทัศน์มีเหตุผลหรือไม่ ในการปรับค่าประมาณการของความน่าจะเป็นให้เป็นปัจจุบันกิจการต้องพิจารณาทั้งหลักฐานที่สนับสนุนค่าประมาณการก่อนหน้าและหลักฐานใหม่ทั้งหมดที่สามารถหาได้ โดยให้น้ำหนักที่มากกว่ากับหลักฐานที่โน้มน้าวได้ดีกว่า

- ข55 ความน่าจะเป็นของแต่ละฉากทัศน์ต้องสะท้อนตามสภาพการณ์ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ดังนั้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงานที่คลี่คลายความไม่แน่นอนที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานไม่ใช่หลักฐานของสภาพการณ์ที่มีอยู่ ณ วันนั้น ตัวอย่างเช่น อาจมีความน่าจะเป็นร้อยละ 20 ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานว่าพายุใหญ่จะพัดถล่มในช่วงหกเดือนที่เหลือของสัญญาประกันภัย ภายหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงานแต่ก่อนที่งบการเงินจะได้รับอนุมัติให้ออกได้มีพายุใหญ่พัดถล่ม กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบภายใต้สัญญานั้นต้องไม่สะท้อนถึงพายุที่ทราบในภายหลังว่าได้เกิดขึ้น แต่กระแสเงินสดที่รวมอยู่ในการวัดมูลค่าให้รวมความน่าจะเป็นร้อยละ 20 ที่ปรากฏชัด ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน (โดยให้เปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับเหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงานที่ไม่ต้องปรับปรุง)
- ข56 ค่าประมาณการปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดไว้ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงล่าสุด ตัวอย่างเช่น สมมติว่าประสบการณ์เกี่ยวกับการมรณะในรอบระยะเวลารายงานแยกว่าประสบการณ์และการคาดการณ์ก่อนหน้านี้ร้อยละ 20 มีหลายปัจจัยที่อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์อย่างฉับพลัน ซึ่งรวมถึง
- ข56.1 การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการเสียชีวิตที่คงอยู่ระยะยาว
 - ข56.2 การเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะของประชากรผู้เอาประกันภัย (ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงการพิจารณาประกันภัย หรือการจัดจำหน่าย หรือการปล่อยให้ขาดอายุโดยผู้ถือกรรมธรรม์ที่สุขภาพดีผิดปกติ)
 - ข56.3 ความผันผวนแบบสุ่ม หรือ
 - ข56.4 สาเหตุที่ไม่ได้เกิดขึ้นเป็นประจำที่สามารถระบุได้
- ข57 กิจการต้องสืบสวนสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์และพัฒนาค่าประมาณการกระแสเงินสดและความน่าจะเป็นขึ้นใหม่โดยใช้ประสบการณ์ล่าสุด ประสบการณ์ก่อนหน้า และข้อมูลอื่น ผลของตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข56 โดยทั่วไปคือมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ของผลประโยชน์การเสียชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงแต่ไม่มากถึงร้อยละ 20 ในตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข56 ถ้าอัตรามรณะยังคงสูงกว่าค่าประมาณการก่อนหน้านี้ อย่างมีนัยสำคัญด้วยเหตุผลที่คาดว่าจะดำเนินต่อไปแล้ว ประมาณการความน่าจะเป็นสำหรับฉากทัศน์มรณะในระดับสูงจะเพิ่มขึ้น

- ข58 ค่าประมาณการของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดต้องรวมข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัจจุบันของเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยและข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้ม ตัวอย่างเช่น อัตราภาระลดลงอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานในหลายประเทศ การกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบสะท้อนความน่าจะเป็นของแต่ละฉากทัศน์ของแนวโน้มที่เป็นไปได้ โดยคำนึงถึงข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป
- ข59 ในทำนองเดียวกัน หากกระแสเงินสดที่ปันส่วนให้กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยมีความอ่อนไหวต่อเงินเพื่อ การกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบต้องสะท้อนค่าประมาณการปัจจุบันของอัตราเงินเฟ้ออนาคตที่เป็นไปได้ เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อน่าจะสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย การวัดมูลค่ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบจึงต้องสะท้อนความน่าจะเป็นของแต่ละฉากทัศน์ของเงินเฟ้อที่พอจะสอดคล้องกับความน่าจะเป็นที่ได้มาโดยนัยจากอัตราดอกเบี้ยตลาดที่ใช้ประมาณการอัตราคิดลด (ดูย่อหน้าที่ ข51)
- ข60 เมื่อประมาณการกระแสเงินสด กิจกรรมต้องคำนึงถึงการคาดการณ์ในปัจจุบันของเหตุการณ์ในอนาคตที่อาจกระทบต่อกระแสเงินสดนั้น กิจกรรมต้องพัฒนาฉากทัศน์กระแสเงินสดที่สะท้อนเหตุการณ์ในอนาคตนั้น รวมทั้งค่าประมาณการอันปราศจากอคติของความเป็นไปได้ของแต่ละฉากทัศน์ อย่างไรก็ตาม กิจกรรมต้องไม่คำนึงถึงการคาดการณ์ในปัจจุบันของการเปลี่ยนแปลงกฎหมายในอนาคตที่อาจเปลี่ยนแปลงหรือปลดภาระผูกพันในปัจจุบันหรือสร้างภาระผูกพันใหม่ภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่จนกว่าการเปลี่ยนแปลงกฎหมายคาดว่าจะมีผลบังคับใช้

กระแสเงินสดภายในขอบเขตของสัญญา (ย่อหน้าที่ 34)

- ข61 ค่าประมาณการของกระแสเงินสดในฉากทัศน์หนึ่งต้องรวมกระแสเงินสดทั้งหมดภายในขอบเขตของสัญญาที่มีอยู่และไม่มีกระแสเงินสดอื่น กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 2 ในการกำหนดขอบเขตของสัญญาที่มีอยู่
- ข62 สัญญาประกันภัยหลายฉบับมีข้อกำหนดที่ทำให้ผู้ถือกรรมธรรม์สามารถเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินจังหวะเวลา ธรรมชาติ หรือความไม่แน่นอนของจำนวนเงินที่จะได้รับ ข้อกำหนดดังกล่าวรวมถึงสิทธิเลือกต่ออายุ สิทธิเลือกเวนคืน สิทธิเลือกแปลงสภาพ และสิทธิเลือกหยุดชำระเบี้ยประกันภัยในขณะที่ยังคงได้รับผลประโยชน์ตามสัญญา การวัดมูลค่าของกลุ่มสัญญาประกันภัยต้องสะท้อนตามเกณฑ์มูลค่าที่คาดไว้เกี่ยวกับค่าประมาณการปัจจุบันของกิจการว่าผู้ถือกรรมธรรม์ในกลุ่มสัญญาประกันภัยจะใช้สิทธิเลือกที่มีอยู่อย่างไร และค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินต้องสะท้อนค่าประมาณการปัจจุบันของกิจการว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของผู้ถือกรรมธรรม์อาจแตกต่างจากเหตุการณ์ที่คาดไว้อย่างไร การที่ต้องกำหนดมูลค่าที่คาดไว้ดังกล่าวให้ถือปฏิบัติโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนของสัญญาในกลุ่มสัญญาประกันภัย ตัวอย่างเช่น ต้องถือปฏิบัติแม้ว่ากลุ่มสัญญาประกันภัยจะมีสัญญาเพียงฉบับเดียวก็ตาม ดังนั้นการวัดมูลค่าของกลุ่มสัญญาประกันภัยต้องไม่ถือว่ามีความเป็นไปได้ร้อยละ 100 ที่ผู้ถือกรรมธรรม์จะ
- ข62.1 เวนคืนสัญญา ถ้ามีความเป็นไปได้ที่ผู้ถือกรรมธรรม์บางส่วนจะไม่เวนคืน หรือ

- ข62.2 คงไว้ซึ่งสัญญา ถ้ามีความเป็นไปได้ที่ผู้ถือกรรมธรรม์บางส่วนจะไม่คงไว้ซึ่งสัญญา
- ข63 ในกรณีที่สัญญากำหนดให้ผู้ออกสัญญาประกันภัยต้องต่ออายุสัญญาหรือคงไว้ซึ่งสัญญา กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 34 เพื่อประเมินว่าเบี้ยประกันภัยและกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดขึ้นจากสัญญาที่ต่ออายุแล้วอยู่ภายในขอบเขตของสัญญาเดิมหรือไม่
- ข64 ย่อหน้าที่ 34 กล่าวถึงความสามารถในทางปฏิบัติของกิจการในการกำหนดราคา ณ วันที่ในอนาคต (วันที่ต่ออายุ) ซึ่งสะท้อนอย่างเต็มที่ถึงความเสี่ยงในสัญญาจากวันดังกล่าว กิจการมีความสามารถในการปฏิบัติ เมื่อปราศจากข้อจำกัดที่กีดกันไม่ให้กิจการสามารถกำหนดราคาเท่าเดิมที่ควรทำได้กับสัญญานับใหม่ที่มีคุณลักษณะเดียวกับสัญญาที่มีอยู่ที่ยกออกในวันดังกล่าว หรือหากกิจการสามารถแก้ไขผลประโยชน์ให้สอดคล้องกับราคาที่จะเรียกเก็บ ในทำนองเดียวกัน กิจการมีความสามารถในการปฏิบัติในการกำหนดราคาเมื่อกิจการสามารถกำหนดราคาใหม่ของสัญญาที่มีอยู่เพื่อให้ราคานั้นสะท้อนการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงโดยรวมในพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย แม้ว่าราคาที่กำหนดไว้สำหรับผู้ถือกรรมธรรม์แต่ละรายไม่ได้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงสำหรับผู้ถือกรรมธรรม์รายนั้น ในการประเมินว่ากิจการมีความสามารถในการปฏิบัติในการกำหนดราคาเพื่อให้สะท้อนอย่างเต็มที่ถึงความเสี่ยงในสัญญาหรือพอร์ตโฟลิโอหรือไม่ กิจการต้องพิจารณาความเสี่ยงทั้งหมดที่ควรต้องพิจารณาเมื่อพิจารณาประกันภัยสัญญาที่เทียบเท่าในวันที่ต่ออายุสำหรับบริการที่เหลืออยู่ ในการกำหนดค่า ประมาณการของกระแสเงินสดอนาคต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องประเมินขอบเขตของสัญญาประกันภัยอีกครั้งโดยรวมผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่มีต่อสิทธิและภาระผูกพันพื้นฐานของกิจการ
- ข65 กระแสเงินสดภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัยคือกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อปฏิบัติให้ครบตามสัญญา รวมถึงกระแสเงินสดที่กิจการใช้ดุลพินิจเกี่ยวกับจำนวนเงินหรือจังหวะเวลา กระแสเงินสดภายในขอบเขตรวมถึง
- ข65.1 เบี้ยประกันภัย (รวมถึงการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยและเบี้ยประกันภัยผ่อนชำระ) จากผู้ถือกรรมธรรม์ และกระแสเงินสดเพิ่มเติมซึ่งเป็นผลมาจากเบี้ยประกันภัยนั้น
- ข65.2 การจ่ายชำระให้ (หรือในนามของ) ผู้ถือกรรมธรรม์ รวมค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับรายงานแล้วแต่ยังไม่ได้จ่าย (กล่าวคือ ค่าสินไหมทดแทนที่ได้รับรายงานแล้ว) ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ยังไม่ได้รายงาน และค่าสินไหมทดแทนทั้งหมดในอนาคตที่กิจการมีภาระผูกพันพื้นฐาน (ดูย่อหน้าที่ 34)
- ข65.3 การจ่ายชำระให้ (หรือในนามของ) ผู้ถือกรรมธรรม์ที่ผันแปรซึ่งขึ้นอยู่กับผลตอบแทนของรายการอ้างอิง
- ข65.4 การจ่ายชำระให้ (หรือในนามของ) ผู้ถือกรรมธรรม์ที่เป็นผลมาจากอนุพันธ์ ตัวอย่างเช่น สิทธิเลือกและการค้าประกันที่แฝงอยู่ในสัญญา ตราบใดที่สิทธิเลือกและการค้าประกันนั้นไม่ได้แยกออกจากสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 11.1)
- ข65.5 การปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกิดจากพอร์ตโฟลิโอที่สัญญานั้นอยู่

- ข65.6 ต้นทุนในการจัดการค่าสินไหมทดแทน (กล่าวคือ ต้นทุนที่จะเกิดขึ้นในการสืบสวน การดำเนินการ และการตกลงค่าสินไหมทดแทนภายใต้สัญญาประกันภัยที่มีอยู่ รวมถึง ค่าธรรมเนียมทางกฎหมายและค่าธรรมเนียมของผู้เจรจาตกลงค่าสินไหมทดแทน และ ต้นทุนภายในสำหรับการสืบสวนค่าสินไหมทดแทนและการดำเนินการจ่ายค่าสินไหม ทดแทน)
- ข65.7 ต้นทุนที่จะเกิดขึ้นในการให้ผลประโยชน์ตามสัญญาที่จ่ายในรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน
- ข65.8 ต้นทุนในการบริหารและดูแลกรรมธรรม์ เช่น ต้นทุนในการเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยและ การจัดการเปลี่ยนแปลงกรรมธรรม์ (เช่น การแปลงสภาพและการคืนสู่สถานะ) ต้นทุน ดังกล่าวยังรวมถึงค่าบำเหน็จที่จะเกิดขึ้นเป็นประจำซึ่งคาดว่าจะจ่ายให้กับตัวกลาง หากผู้ถือกรรมธรรม์นั้นยังคงจ่ายเบี้ยประกันภัยภายในขอบเขตของสัญญาประกันภัย
- ข65.9 ภาษีฐานธุรกรรม (เช่น ภาษีเบี้ยประกันภัย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสินค้าและบริการ) และเงินที่รัฐเรียกเก็บ (เช่น เงินที่รัฐเรียกเก็บสำหรับการบริการอศศภัย และเงินจัดสรร เข้ากองทุนค่าประกัน) ที่เกิดขึ้นโดยตรงจากสัญญาประกันภัยที่มีอยู่หรือที่เกี่ยวข้องกับ สัญญาประกันภัยบนเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลและสม่าเสมอ
- ข65.10 การจ่ายชำระโดยผู้รับประกันภัยในฐานะของผู้ดูแลผลประโยชน์สำหรับภาระภาษีที่ เกิดขึ้นโดยผู้ถือกรรมธรรม์และจำนวนเงินที่ได้รับที่เกี่ยวข้อง
- ข65.11 กระแสเงินสดรับที่อาจเกิดขึ้นจากการได้รับคืน (เช่น ค่าซากและการรับช่วงสิทธิ) จากค่าสินไหมทดแทนในอนาคตตามสัญญาประกันภัยที่มีอยู่ และกระแสเงินสดรับที่ อาจเกิดขึ้นจากการได้รับคืนจากค่าสินไหมทดแทนในอดีตในกรณีที่ไม่เข้าข่ายที่จะรับรู้ เป็นสินทรัพย์แยกต่างหาก
- ข65.11ก ต้นทุนที่จะเกิดขึ้น
- ข65.11ก.1 ในการดำเนินกิจกรรมการลงทุน トラバเท่าที่กิจการดำเนินกิจกรรมนั้น เพื่อเพิ่มพูนผลประโยชน์จากการคุ้มครองประกันภัยสำหรับผู้ถือกรรมธรรม์ กิจกรรมการลงทุนจะเพิ่มพูนผลประโยชน์จากการคุ้มครองประกันภัย หากกิจการดำเนินกิจกรรมนั้นโดยคาดว่าจะสร้างผลตอบแทนการลงทุน ซึ่งผู้ถือกรรมธรรม์จะได้รับประโยชน์ถ้าเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัย
- ข65.11ก.2 ในการให้บริการผลตอบแทนการลงทุนแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญา ประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ดูย่อหน้าที่ ข119ข)
- ข65.11ก.3 ในการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ของสัญญา ประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ข65.12 การปันส่วนโสหุ้ยคงที่และผันแปร (เช่น ต้นทุนการบัญชี ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี สารสนเทศและการสนับสนุน ค่าเสื่อมราคาอาคาร ค่าเช่า และค่าบำรุงรักษาและ สาธารณูปโภค) ที่เกิดโดยตรงจากการปฏิบัติครบตามสัญญาประกันภัย โสหุ้ยดังกล่าวต้อง ปันส่วนให้กับกลุ่มสัญญาประกันภัยโดยใช้วิธีที่เป็นระบบและมีเหตุผล และนำไปใช้ อย่างสม่าเสมอกับต้นทุนทั้งหมดที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกัน

- ข65.13 ต้นทุนอื่นที่เรียกเก็บเฉพาะกับผู้ถือกรรมธรรม์ตามเงื่อนไขของสัญญา
- ข66 กระแสเงินสดดังต่อไปนี้ต้องไม่รวมในการประมาณการกระแสเงินสดที่จะเกิดขึ้นเมื่อกิจการปฏิบัติตามสัญญาประกันภัยที่มีอยู่
- ข66.1 ผลตอบแทนการลงทุน เงินลงทุนต้องรับรู้ วัตถุประสงค์และแสดงรายการแยกต่างหาก
 - ข66.2 กระแสเงินสด (การจ่ายหรือการรับชำระ) ที่เกิดขึ้นภายใต้สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ต้องรับรู้ วัตถุประสงค์และแสดงรายการแยกต่างหาก
 - ข66.3 กระแสเงินสดที่อาจเกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยในอนาคต กล่าวคือกระแสเงินสดที่อยู่ นอกขอบเขตของสัญญาที่มีอยู่ (ดูย่อหน้าที่ 34 ถึง 35)
 - ข66.4 กระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับต้นทุนที่ไม่สามารถกล่าวโดยตรงได้ว่าเป็นของพอร์ตโฟลิโอ ของสัญญาประกันภัยที่มีสัญญานั้นอยู่ เช่น ต้นทุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการฝึกอบรม บางรายการ ต้นทุนดังกล่าวต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อเกิดขึ้น
 - ข66.5 กระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากจำนวนเงินที่เกินปกติของแรงงานหรือทรัพยากรอื่น ที่สูญเสียไปเพื่อปฏิบัติตามสัญญา ต้นทุนดังกล่าวต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน เมื่อเกิดขึ้น
 - ข66.6 การจ่ายและรับชำระภาษีเงินได้ที่ผู้รับประกันภัยมิได้จ่ายหรือรับในฐานะของผู้ดูแล ผลประโยชน์หรือที่มิได้เรียกเก็บเฉพาะกับผู้ถือกรรมธรรม์ภายใต้เงื่อนไขของสัญญา
 - ข66.7 กระแสเงินสดระหว่างองค์ประกอบที่ต่างกันของกิจการที่เสนอรายงาน เช่น กองทุน ผู้ถือกรรมธรรม์และกองทุนผู้ถือหุ้น หากกระแสเงินสดนั้นไม่เปลี่ยนจำนวนเงินที่จะจ่ายให้แก่ ผู้ถือกรรมธรรม์
 - ข66.8 กระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากองค์ประกอบที่แยกต่างหากจากสัญญาประกันภัยและ ที่นำมาตรฐานอื่นมาถือปฏิบัติ (ดูย่อหน้าที่ 10 ถึง 13)
- ข66ก ก่อนที่จะรับรู้กลุ่มของสัญญาประกันภัย กิจการอาจจำเป็นต้องรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินสำหรับ กระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่นอกเหนือจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มา ซึ่งการประกันภัย อันเนื่องมาจากการเกิดขึ้นของกระแสเงินสดหรืออันเนื่องมาจากข้อกำหนดของ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กระแสเงินสดถือว่าเกี่ยวข้องกับกลุ่มของสัญญา ประกันภัยถ้ากระแสเงินสดนั้นจะรวมอยู่ในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติตาม ณ วันที่รับรู้รายการ เมื่อเริ่มแรกของกลุ่มหากได้มีการจ่ายหรือได้รับชำระหลังจากวันดังกล่าวแล้ว ในการถือปฏิบัติตาม ย่อหน้าที่ 38.3.2 กิจการต้องเลือกรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินดังกล่าว ตราบเท่าที่สินทรัพย์หรือหนี้สินจะ ไม่มีการรับรู้แยกต่างหากจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยหากกระแสเงินสดหรือการปฏิบัติตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกิดขึ้น ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญา ประกันภัย

สัญญาที่มีกระแสเงินสดที่ส่งผลกระทบต่อหรือได้รับผลกระทบจากกระแสเงินสดที่ให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ของสัญญาอื่น

- ข67 สัญญาประกันภัยบางฉบับส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดที่ให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ของสัญญาอื่น โดยกำหนดให้
- ข67.1 ผู้ถือกรรมสิทธิ์ต้องแบ่งผลตอบแทนจากกองเดียวกันที่เจาะจงไว้ของรายการอ้างอิงให้กับผู้ถือกรรมสิทธิ์ของสัญญาอื่น และ
 - ข67.2 อย่างใดอย่างหนึ่งระหว่าง
 - ข67.2.1 ผู้ถือกรรมสิทธิ์ต้องรับภาระการลดลงของส่วนแบ่งผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงอันเนื่องมาจากการจ่ายชำระให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ของสัญญาอื่นที่มีส่วนแบ่งในกองนั้น รวมทั้งการจ่ายชำระที่เกิดขึ้นภายใต้การค้ำประกันที่ให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ของสัญญาอื่น หรือ
 - ข67.2.2 ผู้ถือกรรมสิทธิ์ของสัญญาอื่นต้องรับภาระการลดลงของส่วนแบ่งผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงอันเนื่องมาจากการจ่ายชำระให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ รวมทั้งการจ่ายชำระที่เกิดขึ้นภายใต้การค้ำประกันที่ให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์
- ข68 บางครั้งสัญญาดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดที่ให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ของสัญญาในกลุ่มอื่น กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของแต่ละกลุ่มสะท้อนว่าสัญญาในกลุ่มจะทำให้กิจการได้รับผลกระทบจากกระแสเงินสดที่คาดไว้น้อยแค่ไหน ไม่ว่าจะให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ในกลุ่มนั้นหรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ในอีกกลุ่มหนึ่งก็ตาม ดังนั้นกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบสำหรับกลุ่มจึง
- ข68.1 รวมการจ่ายชำระที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขของสัญญาที่มีอยู่ให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ของสัญญาในกลุ่มอื่นโดยไม่คำนึงว่าการจ่ายชำระเหล่านี้คาดว่าจะเกิดขึ้นกับผู้ถือกรรมสิทธิ์ในปัจจุบันหรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ในอนาคต และ
 - ข68.2 ไม่รวมการจ่ายชำระให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่อยู่ในกลุ่มที่ได้รวมอยู่ในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของกลุ่มอื่นแล้วตามย่อหน้าที่ ข68.1
- ข69 ตัวอย่างเช่น กรณีที่การจ่ายชำระให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ในกลุ่มหนึ่งได้ลดลงจากส่วนแบ่งในผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงที่มีจำนวนเงิน 350 บาทเป็น 250 บาท อันเนื่องมาจากการจ่ายชำระจำนวนเงินที่ค้ำประกันให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ในอีกกลุ่ม กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของกลุ่มแรกก็จะรวมการจ่ายชำระจำนวนเงิน 100 บาท (กล่าวคือก็จะรวมเป็น 350 บาท) และกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของกลุ่มที่สองจะไม่รวม 100 บาทของจำนวนเงินที่ค้ำประกัน
- ข70 แนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกันสามารถใช้เพื่อกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบของกลุ่มสัญญาที่ส่งผลกระทบต่อหรือได้รับผลกระทบจากกระแสเงินสดที่ให้แก่ผู้ถือกรรมสิทธิ์ของสัญญาในกลุ่มอื่น ในบางกรณีกิจการอาจสามารถระบุการเปลี่ยนแปลงของรายการอ้างอิงและการเปลี่ยนแปลงที่ตามมาของกระแสเงินสดโดยรวบยอดในระดับที่สูงกว่ากลุ่มเท่านั้น ในกรณีเช่นนี้กิจการต้องปันส่วนผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของรายการอ้างอิงไปยังแต่ละกลุ่มอย่างเป็นระบบและมีเหตุผล

- ข71 หลังจากที่ได้ให้บริการตามสัญญาประกันภัยทั้งหมดแก่สัญญาในกลุ่มแล้ว กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบอาจยังคงรวมการจ่ายชำระที่คาดว่าจะต้องจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ปัจจุบันในกลุ่มอื่นหรือผู้ถือกรรมธรรม์ในอนาคต กิจการไม่จำเป็นต้องปันส่วนกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบดังกล่าวให้แก่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอีกต่อไป แต่สามารถรับรู้และวัดมูลค่าหนี้สินสำหรับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งเกิดขึ้นจากทุกกลุ่มแทนได้

อัตราคิดลด (ย่อหน้า 36)

- ข72 กิจการต้องใช้อัตราคิดลดดังต่อไปนี้ในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ข72.1 อัตราคิดลดปัจจุบันตามย่อหน้าที่ 36 เพื่อวัดมูลค่ากระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ
- ข72.2 อัตราคิดลดที่ได้กำหนด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 36 สำหรับกระแสเงินสดที่กำหนดไว้ซึ่งไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง เพื่อกำหนดดอกเบี้ยที่ออกเงยของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 44.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ข72.3 อัตราคิดลดตามย่อหน้าที่ 36 ที่ได้กำหนดเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก เพื่อวัดค่าการเปลี่ยนแปลงต่อกำไรจากการให้บริการตามสัญญาตามย่อหน้าที่ ข96.1 ถึง ข96.2 และ ข96.4 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ข72.4 อัตราคิดลดตามย่อหน้าที่ 36 ที่ได้กำหนดเมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยที่มีองค์ประกอบการจัดหาเงินที่มีนัยสำคัญ เพื่อปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามย่อหน้าที่ 56
- ข72.5 หากกิจการเลือกที่จะแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ 88) เพื่อกำหนดจำนวนเงินของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยในกำไรหรือขาดทุน
- ข72.5.1 อัตราคิดลดที่ได้กำหนด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 36 สำหรับกระแสเงินสดที่กำหนดไว้ซึ่งไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิง สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อสมมติที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงทางการเงินไม่มีผลกระทบที่สำคัญต่อจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ตามย่อหน้าที่ ข131
- ข72.5.2 อัตราคิดลดที่ปันส่วนยอดคงเหลือของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่คาดไว้ที่ได้ปรับแก้ตลอดช่วงเวลาที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาด้วยอัตราคงที่ สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของข้อสมมติ

- ที่สัมพันธ์กับความเสี่ยงทางการเงินมีผลกระทบที่สำคัญต่อจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ตามย่อหน้าที่ 132.1.1 และ
- ข72.5.3 อัตราคิดลดที่ได้กำหนดไว้ ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้วตามย่อหน้าที่ 36 สำหรับกระแสเงินสดที่กำหนดไว้ซึ่งไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิง สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยตามย่อหน้าที่ 59.2 และย่อหน้าที่ 133
- ข73 ในการกำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 72.2 ถึง 72.5 กิจการอาจใช้อัตราคิดลดถ่วงเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตลอดช่วงระยะเวลาสัญญาในกลุ่มได้ออกแล้วซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 22 แต่ไม่เกินกว่าหนึ่งปี
- ข74 ค่าประมาณการของอัตราคิดลดต้องสอดคล้องกับค่าประมาณการอื่นที่ใช้ในการวัดมูลค่าสัญญาประกันภัยเพื่อหลีกเลี่ยงการนับซ้ำหรือการละเว้น ตัวอย่างเช่น
- ข74.1 กระแสเงินสดที่ไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงต้องคิดลดด้วยอัตราที่ไม่สะท้อนความผันแปรดังกล่าว
- ข74.2 กระแสเงินสดที่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงทางการเงินต้อง
- ข74.2.1 คิดลดโดยใช้อัตราที่สะท้อนความผันแปรนั้น หรือ
- ข74.2.2 ปรับปรุงสำหรับผลกระทบของความผันแปรและคิดลดด้วยอัตราที่สะท้อนการปรับปรุงดังกล่าว
- ข74.3 กระแสเงินสดที่กำหนดไว้ (กล่าวคือ กระแสเงินสดที่รวมผลกระทบของเงินเฟ้อ) ต้องคิดลดด้วยอัตราที่รวมผลกระทบของเงินเฟ้อ และ
- ข74.4 กระแสเงินสดแท้จริง (กล่าวคือ กระแสเงินสดที่ไม่รวมผลกระทบของเงินเฟ้อ) ต้องคิดลดด้วยอัตราที่ไม่รวมผลกระทบของเงินเฟ้อ
- ข75 ย่อหน้าที่ 74.2 กำหนดให้กระแสเงินสดที่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงคิดลดด้วยอัตราที่สะท้อนความผันแปรนั้น หรือปรับปรุงด้วยผลกระทบของความผันแปรนั้นและคิดลดด้วยอัตราที่สะท้อนการปรับปรุงดังกล่าว ความผันแปรเป็นตัวแปรหนึ่งที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเกิดขึ้นเพราะเงื่อนไขตามสัญญาหรือเพราะการใช้ดุลพินิจของกิจการ และไม่ว่ากิจการจะถือรายการอ้างอิงดังกล่าวหรือไม่
- ข76 กระแสเงินสดที่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงที่มีผลตอบแทนผันแปรแต่มีการคำนวณผลตอบแทนขั้นต่ำจะไม่ผันแปรตามผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงเพียงเท่านั้น แม้ว่าจะเป็นกรณีที่จำนวนเงินที่คำนวณต่ำกว่าผลตอบแทนที่คาดหวังจากรายการอ้างอิง ดังนั้นกิจการต้องปรับปรุงอัตราคิดลดที่สะท้อนความผันแปรของผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงสำหรับผลกระทบของการคำนวณ แม้ว่าจะเป็นกรณีที่จำนวนเงินที่คำนวณต่ำกว่าผลตอบแทนที่คาดหวังจากรายการอ้างอิง
- ข77 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องแบ่งประมาณการกระแสเงินสดออกเป็นกระแสเงินสดที่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงและที่ไม่ผันแปร หากกิจการไม่แบ่งประมาณการกระแสเงินสดในลักษณะนี้ กิจการต้องใช้อัตราคิดลดที่เหมาะสม

- สำหรับประมาณการกระแสเงินสดในภาพรวม ตัวอย่างเช่น การใช้เทคนิคแบบจำลองสโตแคสติกหรือเทคนิคการวัดมูลค่าที่เป็นกลางต่อความเสี่ยง
- ข78 อัตราคิดลดต้องรวมปัจจัยที่เกี่ยวข้องเท่านั้น กล่าวคือปัจจัยที่เกิดขึ้นจากมูลค่าเงินตามเวลา คุณลักษณะของกระแสเงินสดและคุณลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัย อัตราคิดลดดังกล่าวอาจจะไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงในตลาด ดังนั้นเมื่อไม่สามารถหาอัตราตลาดที่สังเกตได้สำหรับตราสารที่มีคุณลักษณะเหมือนกันหรือสามารถหาอัตราตลาดที่สังเกตได้ของตราสารที่คล้ายคลึงกันแต่ไม่ได้รับแยกปัจจัยซึ่งจำแนกความแตกต่างของตราสารดังกล่าวจากสัญญาประกันภัย ให้กิจการประมาณการอัตราที่เหมาะสม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้กำหนดเทคนิคการประมาณการใดในการกำหนดอัตราคิดลด ในการใช้เทคนิคการประมาณการกิจการต้อง
- ข78.1 ใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ให้มากที่สุด (ดูย่อหน้าที่ ข44) และสะท้อนข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลทั้งหมดของตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปทั้งภายนอกและภายใน (ดูย่อหน้าที่ ข49) นั่นคืออัตราคิดลดที่ใช้ต้องไม่ขัดแย้งกับข้อมูลตลาดที่เกี่ยวข้องและสามารถหาได้และตัวแปรที่ไม่ใช่ทางตลาดที่ใช้ต้องไม่ขัดแย้งกับตัวแปรทางตลาดที่สามารถสังเกตได้
- ข78.2 สะท้อนสภาพตลาดปัจจุบันจากมุมมองของผู้ร่วมตลาด
- ข78.3 ใช้วิจรณ์ญาณเพื่อประเมินระดับความคล้ายคลึงระหว่างลักษณะของสัญญาประกันภัยที่วัดมูลค่าอยู่และลักษณะของตราสารที่สามารถหาราคาตลาดที่สังเกตได้ และปรับปรุงราคานั้นให้สะท้อนความแตกต่างระหว่างกัน
- ข79 สำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง อัตราคิดลดจะสะท้อนเส้นอัตราผลตอบแทนในสกุลเงินที่เหมาะสมสำหรับตราสารที่ทำให้ผู้ถือไม่เผชิญความเสี่ยงด้านเครดิตหรือเผชิญกันน้อยมาก โดยปรับปรุงให้สะท้อนคุณลักษณะสภาพคล่องของกลุ่มของสัญญาประกันภัย การปรับปรุงนั้นต้องสะท้อนความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะสภาพคล่องของกลุ่มสัญญาประกันภัยและคุณลักษณะสภาพคล่องของสินทรัพย์ที่ใช้ในการกำหนดเส้นอัตราผลตอบแทน เส้นอัตราผลตอบแทนสะท้อนสินทรัพย์ที่มีการซื้อขายในตลาดซื้อขายคล่องที่โดยทั่วไปแล้วผู้ถือสามารถขายได้ทันทีตลอดเวลาโดยไม่ก่อให้เกิดต้นทุนที่มีนัยสำคัญ ในทางตรงกันข้ามสัญญาประกันภัยบางสัญญาไม่สามารถบังคับให้กิจการจ่ายชำระเงินก่อนเกิดเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยหรือวันที่ระบุไว้ในสัญญา
- ข80 ดังนั้นสำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิง กิจการอาจกำหนดอัตราคิดลดโดยปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยงและมีสภาพคล่องให้สะท้อนความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะสภาพคล่องของเครื่องมือทางการเงินที่อ้างอิงอัตราที่สังเกตได้ในตลาดและคุณลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัย (วิธีการจากล่างขึ้นบน)
- ข81 อีกทางเลือกหนึ่ง กิจการอาจกำหนดอัตราคิดลดที่เหมาะสมสำหรับสัญญาประกันภัยอ้างอิงกับเส้นอัตราผลตอบแทนที่สะท้อนอัตราผลตอบแทนตลาดในปัจจุบันที่เป็นนัยอยู่ในการวัดมูลค่ายุติธรรม

- ของพอร์ตโฟลิโออ้างอิงของสินทรัพย์ (วิธีการจากบนลงล่าง) กิจการต้องปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทนเพื่อจัดปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัย แต่ไม่ต้องปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทนสำหรับความแตกต่างของคุณลักษณะสภาพคล่องของสัญญาประกันภัยและพอร์ตโฟลิโออ้างอิง
- ข82 ในการประมาณการเส้นอัตราผลตอบแทนตามย่อหน้าที่ ข81
- ข82.1 หากมีราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้ในตลาดซื้อขายคล่องสำหรับสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง กิจการต้องใช้ราคานั้น (สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 69 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13)
- ข82.2 หากไม่ใช่ตลาดซื้อขายคล่อง กิจการต้องปรับปรุงราคาตลาดที่สามารถสังเกตได้ของสินทรัพย์ที่คล้ายกันเพื่อให้เปรียบเทียบกันได้กับราคาตลาดของสินทรัพย์ที่วัดมูลค่าอยู่ (สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 83 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13)
- ข82.3 หากไม่มีตลาดสำหรับสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง กิจการต้องใช้เทคนิคการประมาณการสำหรับสินทรัพย์ดังกล่าว (สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 89 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13) กิจการต้อง
- ข82.3.1 พัฒนาข้อมูลนำเข้าที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยใช้ข้อมูลที่ดีที่สุดที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ข้อมูลนำเข้าดังกล่าวอาจรวมถึงข้อมูลของกิจการเองและในบริบทของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการอาจให้น้ำหนักกับค่าประมาณการระยะยาวมากกว่าความผันผวนระยะสั้น และ
- ข82.3.2 ปรับปรุงข้อมูลเหล่านั้นให้สะท้อนข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับข้อสมมติของผู้ร่วมตลาดที่สามารถหาได้อย่างสมเหตุสมผล
- ข83 ในการปรับปรุงเส้นอัตราผลตอบแทน กิจการต้องปรับปรุงอัตราตลาดที่สังเกตได้ในรายการที่เพิ่งเกิดขึ้นได้ไม่นานของตราสารที่มีคุณลักษณะคล้ายกันสำหรับการเคลื่อนไหวของปัจจัยตลาดตั้งแต่วันที่เกิดรายการ และต้องปรับปรุงอัตราตลาดที่สังเกตได้ให้สะท้อนระดับของความไม่คล้ายคลึงระหว่างตราสารที่วัดมูลค่าอยู่และตราสารที่มีราคาของรายการที่สามารถสังเกตได้ สำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง
- การปรับปรุงดังกล่าวรวมถึง
- ข83.1 การปรับปรุงสำหรับความแตกต่างระหว่างจำนวนเงิน ระยะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดของสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโอ และจำนวนเงิน ระยะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัย และ
- ข83.2 ไม่รวมค่าชดเชยความเสี่ยงของตลาดสำหรับความเสี่ยงด้านเครดิตซึ่งเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิงเท่านั้น
- ข84 โดยหลักการแล้ว สำหรับกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยที่ไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากสินทรัพย์ในพอร์ตโฟลิโออ้างอิง ควรจะมีเส้นอัตราผลตอบแทนที่ปราศจากความเสี่ยงและไม่มีสภาพคล่องเพียงเส้นเดียวที่วัดความไม่แน่นอนทั้งหมดเกี่ยวกับจำนวนเงินและระยะเวลาของกระแสเงินสด อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ วิธีการจากบนลงล่างและวิธีการจากล่างขึ้นบนอาจจะได้เส้นอัตราผลตอบแทนที่แตกต่างกันถึงแม้ว่าจะเป็นสกุลเงินเดียวกัน เป็นเพราะเป็นข้อจำกัดตามธรรมชาติใน

การประมาณการการปรับปรุงของแต่ละวิธีการและมีความเป็นไปได้ที่จะไม่ได้ปรับปรุงสำหรับคุณลักษณะสภาพคล่องที่แตกต่างกันของวิธีการจากบนลงล่าง กิจกรรมไม่จำเป็นต้องกระทบยอดอัตราคิดลดที่กำหนดภายใต้วิธีการที่กิจการเลือกกับอัตราคิดลดที่จะกำหนดภายใต้วิธีการอื่น

- ข85 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้ระบุข้อห้ามสำหรับพอร์ตโฟลิโออ้างอิงของสินทรัพย์ตามย่อหน้าที่ ข81 อย่างไรก็ตาม จะมีการปรับปรุงที่น้อยกว่าเพื่อจัดปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้อง กับสัญญาประกันภัยเมื่อพอร์ตโฟลิโออ้างอิงของสินทรัพย์มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ตัวอย่างเช่น หากกระแสเงินสดของสัญญาประกันภัยไม่ผันแปรอ้างอิงกับผลตอบแทนจากรายการอ้างอิงจะมีการปรับปรุงน้อยกว่าหากกิจการใช้ตราสารหนี้เป็นจุดเริ่มต้นแทนที่จะเป็นตราสารทุน สำหรับตราสารหนี้ วัตถุประสงค์คือการจัดผลกระทบของความเสียด้านเครดิตและปัจจัยอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง กับสัญญาประกันภัยออกจากอัตราผลตอบแทนรวมของหุ้นกู้ วิธีการหนึ่งในการประมาณการผลกระทบของความเสียด้านเครดิตคือการใช้ราคาตลาดของอนุพันธ์ด้านเครดิตเป็นจุดอ้างอิง

ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 37)

- ข86 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยนอกเหนือจากความเสี่ยงทางการเงิน ความเสี่ยงทางการเงินได้รวมอยู่ในค่าประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตหรืออัตราคิดลดที่ใช้ในการปรับปรุงกระแสเงินสด ความเสี่ยงที่ถูกครอบคลุมโดยค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินคือ ความเสี่ยงด้านการประกันภัยและความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินอื่น เช่น ความเสี่ยงจากการขาดอายุและความเสี่ยงด้านค่าใช้จ่าย (ดูย่อหน้าที่ ข14)

- ข87 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินสำหรับสัญญาประกันภัยวัดค่าเงินชดเชยที่กิจการจะต้องการเพื่อให้กิจการไม่มีความแตกต่างระหว่าง

ข87.1 การปฏิบัติครบตามภาระหนี้สินที่มีช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ

ข87.2 การปฏิบัติครบตามภาระหนี้สินที่จะก่อให้เกิดกระแสเงินสดคงที่ด้วยมูลค่าปัจจุบันที่คาดไว้ที่เหมือนกับสัญญาประกันภัย

ตัวอย่างเช่น ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินจะวัดค่าเงินชดเชยที่กิจการจะต้องการเพื่อให้กิจการไม่มีความแตกต่างระหว่างการปฏิบัติครบตามภาระหนี้สินที่มีความน่าจะเป็นร้อยละ 50 ที่จะเท่ากับ 90 บาทและความน่าจะเป็นร้อยละ 50 ที่จะเท่ากับ 110 บาท และการปฏิบัติครบตามภาระหนี้สินที่มีจำนวนคงที่เท่ากับ 100 บาท เนื่องจากเป็นเพราะ ความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ดังนั้น ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน สื่อข้อมูลแก่ผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับจำนวนเงินที่กิจการเรียกเก็บสำหรับความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้น จากความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสด

- ข88 เพราะค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินสะท้อนเงินชดเชยที่กิจการจะต้องการสำหรับการแบกรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เกิดขึ้นจากจำนวนเงินและจังหวะเวลาที่มี

ความไม่แน่นอนของกระแสเงินสด ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน จึงสะท้อนสิ่งต่อไปนี้ด้วย

- ข88.1 ระดับของผลประโยชน์จากการกระจายความเสี่ยงที่กิจการได้รวมไว้เมื่อกำหนดเงินชดเชยที่ต้องการสำหรับการแบกรับความเสี่ยงนั้น และ
 - ข88.2 ผลลัพธ์ทั้งที่ให้ประโยชน์และไม่ให้ประโยชน์ที่พอจะสะท้อนระดับของการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของกิจการได้บ้าง
- ข89 จุดประสงค์ของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินคือการวัดมูลค่าผลกระทบของความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดที่เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัยที่นอกเหนือจากความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงทางการเงิน ดังนั้น ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินต้องสะท้อนความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัย และต้องไม่สะท้อนความเสี่ยงที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากสัญญาประกันภัย เช่น ความเสี่ยงด้านการดำเนินงานทั่วไป
- ข90 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินต้องรวมอยู่ในการวัดมูลค่าอย่างชัดเจน ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินโดยแนวคิดแล้วจะแยกออกจากค่าประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตและอัตราคิดลดที่ปรับปรุงกระแสเงินสดเหล่านั้น กิจการต้องไม่นับซ้ำค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ตัวอย่างเช่น โดยการรวมค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินโดยนัยไว้ด้วยเมื่อกำหนดค่าประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตหรืออัตราคิดลด อัตราคิดลดที่ได้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 120 ต้องไม่รวมการปรับปรุงโดยนัยสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน
- ข91 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ไม่ได้ระบุเทคนิคการประมาณการที่ใช้ในการกำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน อย่างไรก็ตาม เพื่อสะท้อนเงินชดเชยที่กิจการจะต้องการสำหรับการแบกรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินจึงต้องมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้
- ข91.1 ความเสี่ยงที่มีความถี่ต่ำและความรุนแรงสูงจะส่งผลให้ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินสูงกว่าความเสี่ยงที่มีความถี่สูงและความรุนแรงต่ำ
 - ข91.2 สำหรับความเสี่ยงที่คล้ายคลึงกัน สัญญาที่มีอายุยาวกว่าจะส่งผลให้ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินสูงกว่าสัญญาที่มีอายุสั้นกว่า
 - ข91.3 ความเสี่ยงที่มีการแจกแจงความน่าจะเป็นที่กว้างกว่าจะส่งผลให้ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินสูงกว่าความเสี่ยงที่มีการแจกแจงความน่าจะเป็นที่แคบกว่า
 - ข91.4 ยิ่งรู้น้อยเท่าใดเกี่ยวกับค่าประมาณการปัจจุบันและแนวโน้มของประมาณการค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินก็จะยิ่งสูงขึ้นเท่านั้น และ
 - ข91.5 ในกรณีที่ประสบการณ์ที่ได้ปรากฏออกมาลดความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสด ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินก็จะลดลง และในทางกลับกัน

- ข92 กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการกำหนดเทคนิคการประมาณการที่เหมาะสมสำหรับค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ในการใช้วิจารณญาณกิจการต้องพิจารณาว่าเทคนิคที่ใช้ทำให้ได้การเปิดเผยข้อมูลที่กระชับและเป็นประโยชน์เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของกิจการกับผลการดำเนินงานของกิจการอื่นได้หรือไม่ ย่อหน้าที่ 119 กำหนดให้กิจการที่ใช้เทคนิคนอกเหนือจากเทคนิคระดับความเชื่อมั่นในการกำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินต้องเปิดเผยเทคนิคที่ใช้และระดับความเชื่อมั่นที่สอดคล้องกับผลของเทคนิคนั้น

การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของการโอนสัญญาประกันภัยและการรวมธุรกิจ (ย่อหน้าที่ 39)

- ข93 เมื่อกิจการได้สัญญาประกันภัยที่ออกแล้วหรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้มาจากการโอนสัญญาประกันภัยซึ่งไม่ก่อให้เกิดธุรกิจหรือมาจากการรวมธุรกิจที่อยู่ภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24 เพื่อระบุกลุ่มของสัญญาที่ได้มาเสมือนว่าได้ทำสัญญา ณ วันที่ของรายการ
- ข94 กิจการต้องใช้สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือจ่ายสำหรับสัญญาดังกล่าวเป็นค่าแทนสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ได้รับ สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือจ่ายสำหรับสัญญาไม่รวมถึงสิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือจ่ายสำหรับสินทรัพย์และหนี้สินอื่นใดที่ได้มาจากรายการเดียวกัน ในการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือจ่ายคือมูลค่ายุติธรรมของสัญญา ณ วันนั้น ในการกำหนดมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (เกี่ยวข้องกับลักษณะเมื่อทวงถาม)
- ข95 เว้นแต่ในกรณีที่ใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยสำหรับหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามย่อหน้าที่ 55 ถึง 59 และ 69 ถึง 70k เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กำไรจากการให้บริการตามสัญญาให้คำนวณตามย่อหน้าที่ 38 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ออกซึ่งได้มา และตามย่อหน้าที่ 65 สำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งได้มา โดยใช้สิ่งตอบแทนที่ได้รับหรือจ่ายสำหรับสัญญาเป็นค่าแทนสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ได้รับหรือจ่าย ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- ข95ก ถ้าสัญญาประกันภัยที่ออกซึ่งได้มาเป็นสัญญาที่สร้างภาระตามย่อหน้าที่ 47 กิจการต้องรับรู้กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกินกว่าสิ่งตอบแทนที่จ่ายหรือได้รับเป็นส่วนหนึ่งของค่าความนิยมหรือกำไรจากการซื้อในราคาต่อรองสำหรับสัญญาที่ได้มาจากการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 หรือเป็นผลขาดทุนในกำไรหรือขาดทุนสำหรับสัญญาที่ได้มาจากการโอน กิจการต้องตั้งองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับส่วนที่เกินนั้น และถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 49 ถึง 52 เพื่อปันส่วนการเปลี่ยนแปลงในภายหลังของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนดังกล่าว
- ข95ข สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข กิจการต้องกำหนดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่ของรายการด้วยผลคูณของ

- ข95ข.1 องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของสัญญาประกันภัยอ้างอิง ณ วันที่ของรายการ และ
- ข95ข.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ณ วันที่ของรายการ
- ข95ค กิจการต้องรับรู้จำนวนเงินขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนที่กำหนดโดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข95ข เป็นส่วนหนึ่งของค่าความนิยมหรือกำไรจากการซื้อในราคาต่อรองสำหรับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งได้มาจากการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 หรือเป็นรายได้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับสัญญาที่ได้มาจากการโอน
- ข95ง ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 ณ วันที่ของรายการ กิจการอาจรวมทั้งสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่อยู่ภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาที่สร้างภาระที่ไม่อยู่ภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ในกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข95ข สำหรับกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้เกณฑ์การปันส่วนที่เป็นระบบและมีเหตุผลในการกำหนดส่วนหนึ่งขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่อยู่ภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย

- ข95จ เมื่อกิจการได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยที่ออกแล้วด้วยการโอนสัญญาประกันภัยซึ่งไม่ก่อให้เกิดธุรกิจหรือมาจากการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ของรายการสำหรับสิทธิในการได้รับ
- ข95จ.1 สัญญาประกันภัยในอนาคตซึ่งเป็นการต่ออายุของสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่ของรายการ และ
- ข95จ.2 สัญญาประกันภัยในอนาคต นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข95จ.1 หลังจากวันที่ของรายการ โดยไม่มีการจ่ายอีกครั้งสำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยซึ่งผู้ถูกซื้อได้เคยจ่ายแล้วและที่เกิดโดยตรงจากพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง
- ข95ฉ ณ วันที่ของรายการ จำนวนเงินของสินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยต้องไม่รวมอยู่ในการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ได้มาโดยปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข93 ถึง ข95ก

การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ย่อหน้าที่ 44)

- ข96 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง ย่อหน้าที่ 44.3 กำหนดให้ต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยสำหรับการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวประกอบด้วย
- ข96.1 ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์ซึ่งเกิดขึ้นจากเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยและภาษีที่คำนวณจากฐานเบี้ยประกันภัยโดยวัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.3
 - ข96.2 การเปลี่ยนแปลงของค่าประมาณของมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดอนาคตในหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงตามย่อหน้าที่ ข97.1 ที่วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.3
 - ข96.3 ความแตกต่างระหว่างองค์ประกอบการลงทุนที่คาดว่าจะกลายเป็นภาระหนี้สินในรอบระยะเวลาและองค์ประกอบการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงที่กลายเป็นภาระหนี้สินในรอบระยะเวลา ความแตกต่างดังกล่าวให้กำหนดโดยการเปรียบเทียบ (1) องค์ประกอบการลงทุนที่เกิดขึ้นจริงที่กลายเป็นภาระหนี้สินในรอบระยะเวลา กับ (2) การจ่ายชำระในรอบระยะเวลาที่คาดไว้ตั้งแต่วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาบวกด้วยรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายชำระที่คาดไว้ก่อนที่จะกลายเป็นภาระหนี้สิน
 - ข96.3ก ความแตกต่างระหว่างเงินให้กู้ยืมแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ที่คาดว่าจะกลายเป็นสิ่งที่จะได้รับชำระคืนในรอบระยะเวลาและเงินให้กู้ยืมจริงแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ที่กลายเป็นสิ่งที่จะได้รับชำระคืนในรอบระยะเวลา ความแตกต่างดังกล่าวให้กำหนดโดยการเปรียบเทียบ (1) เงินให้กู้ยืมจริงแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ที่กลายเป็นสิ่งที่จะได้รับชำระคืนในรอบระยะเวลานั้น กับ (2) การรับชำระคืนในรอบระยะเวลาที่คาดไว้ ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลานั้นบวกด้วยรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับการรับชำระคืนที่คาดการณ์ไว้ก่อนที่จะกลายเป็นสิ่งที่ต้องชำระคืน
 - ข96.4 การเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต กิจกรรมไม่จำเป็นต้องแยกยอดการเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินระหว่าง (1) การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน และ (2) ผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเงินตามเวลา หากกิจกรรมแยกยอดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว กิจกรรมต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับการเปลี่ยนแปลง

ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินซึ่งวัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 72.3

- ข97 กิจการต้องไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับกลุ่มของสัญญาประภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง สำหรับการเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้ของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต
- ข97.1 ผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าเงินตามเวลา และผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงทางการเงิน
- ผลกระทบดังกล่าวประกอบด้วย
- ข97.1.1 ผลกระทบต่อประมาณการกระแสเงินสดอนาคต (ถ้ามี)
- ข97.1.2 ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน หากกิจการแยกยอดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว และ
- ข97.1.3 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในอัตราคิดลด
- ข97.2 การเปลี่ยนแปลงของค่าประมาณของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบในส่วนของหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว
- ข97.3 ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์ ยกเว้นเรื่องที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 96.1
- ข98 เงื่อนไขของสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงบางสัญญาอนุญาตให้กิจการใช้ดุลพินิจเกี่ยวกับกระแสเงินสดที่จะจ่ายให้กับผู้ถือกรรมธรรม์ การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดตามดุลพินิจถือว่าเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต ดังนั้นจึงต้องปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาให้เป็นไปตามนั้น ในการกำหนดว่าจะระบุการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดตามดุลพินิจอย่างไร กิจการต้องระบุ ณ วันเริ่มต้นสัญญาถึงเกณฑ์ที่คาดว่าจะใช้ในการกำหนดข้อผูกมัดภายใต้สัญญา ตัวอย่างเช่น โดยอิงกับอัตราดอกเบี้ยคงที่ หรือกับผลตอบแทนซึ่งแปรผันโดยอิงกับผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่เจาะจง
- ข99 กิจการต้องใช้ข้อกำหนดดังกล่าวเพื่อจำแนกระหว่างผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงินของข้อผูกมัดนั้น (ไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา) และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงตามดุลพินิจที่มีต่อข้อผูกมัดนั้น (ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา)
- ข100 หากกิจการไม่สามารถระบุ ณ วันเริ่มต้นสัญญาสิ่งที่ถือเป็นข้อผูกมัดภายใต้สัญญาและสิ่งที่ถือเป็นดุลพินิจ กิจการต้องถือว่าข้อผูกมัดเป็นผลตอบแทนโดยนัยในการประมาณการกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ ณ วันเริ่มต้นสัญญาและปรับให้เป็นปัจจุบันเพื่อสะท้อนข้อสมมติปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงิน

การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง (ย่อหน้า 45)

- ข101 สัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงคือสัญญาประกันภัยที่เป็นสัญญาบริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนอย่างหนึ่งที่กิจการให้คำมั่นว่าจะให้ผลตอบแทนการลงทุนที่อิงกับรายการอ้างอิง ดังนั้นจึงนิยามเป็นสัญญาประกันภัยซึ่ง
- ข101.1 เงื่อนไขของสัญญาระบุให้ผู้ถือกรรมธรรมมีส่วนร่วมใน ส่วนแบ่งของกองของรายการอ้างอิงที่ระบุไว้อย่างชัดเจน (ดูย่อหน้าที่ ข105 ถึง ข106)
- ข101.2 กิจการคาดว่าจะจ่ายเงินให้แก่ผู้ถือกรรมธรรมเป็นจำนวนเงินเท่ากับส่วนแบ่งที่เป็นส่วนสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ ข107) และ
- ข101.3 กิจการคาดว่าจะสัดส่วนที่เป็นส่วนสำคัญของการเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินที่จะจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรมจะแปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ ข107)
- ข102 กิจการต้องประเมินว่าเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข101 หรือไม่ โดยใช้การคาดการณ์ ณ วันเริ่มต้นสัญญาและไม่ต้องประเมินเงื่อนไขใหม่ในภายหลัง เว้นแต่จะมีการปรับแต่งสัญญาตามย่อหน้าที่ 72
- ข103 ในกรณีที่สัญญาประกันภัยในกลุ่มหนึ่งส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดของผู้ถือกรรมธรรมของสัญญาประกันภัยในกลุ่มอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข67 ถึง ข71) กิจการต้องประเมินว่าเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข101 หรือไม่ โดยพิจารณาจากกระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายแก่ผู้ถือกรรมธรรมที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ ข68 ถึง ข70
- ข104 เงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข101 ทำให้แน่ใจว่าสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงเป็นสัญญาที่ภาระผูกพันของกิจการต่อผู้ถือกรรมธรรมคือยอดสุทธิของ
- ข104.1 ภาระผูกพันที่จ่ายให้ผู้ถือกรรมธรรมด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง และ
- ข104.2 ค่าธรรมเนียมผันแปร (ดูย่อหน้าที่ ข110 ถึง ข118) ที่กิจการจะหักออกจากจำนวนเงินตามย่อหน้าที่ ข104.1 เพื่อแลกเปลี่ยนกับการให้บริการในอนาคตจากสัญญาประกันภัยซึ่งประกอบด้วย
- ข104.2.1 จำนวนเงินของส่วนแบ่งในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงของกิจการหักด้วย
- ข104.2.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบซึ่งไม่แปรผันที่อิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิง
- ข105 ส่วนแบ่งตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข101.1 ไม่ได้กีดกันการมีอยู่ของการใช้ดุลพินิจของกิจการในการเปลี่ยนจำนวนเงินที่จ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม อย่างไรก็ตาม การเชื่อมโยงถึงรายการอ้างอิงต้องสามารถบังคับได้ (ดูย่อหน้าที่ 2)

- ข106 กองของรายการอ้างอิงที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ข101.1 สามารถประกอบไปด้วยรายการใด ๆ ตัวอย่างเช่น พอร์ตโฟลิโออ้างอิงของสินทรัพย์ สินทรัพย์สุทธิของกิจการ หรือกลุ่มย่อยที่เจาะจงของสินทรัพย์สุทธิของกิจการ ตราบเท่าที่รายการนั้นถูกระบุอย่างชัดเจนโดยสัญญา กิจการไม่จำเป็นต้องถือครองกองที่ระบุของรายการอ้างอิง อย่างไรก็ตาม กองที่ระบุได้อย่างชัดเจนของรายการอ้างอิงจะไม่ถือว่ามียูเมื่อ
- ข106.1 กิจการสามารถเปลี่ยนแปลงรายการอ้างอิงที่กำหนดจำนวนเงินของภาระผูกพันของกิจการโดยมีผลกระทบย้อนหลัง หรือ
- ข106.2 ไม่มีรายการอ้างอิงที่ระบุ ถึงแม้ว่าผู้ถือกรรมธรรม์จะสามารถได้รับผลตอบแทนซึ่งโดยทั่วไปสะท้อนผลประกอบการและความคาดหวังโดยรวมของกิจการ หรือผลประกอบการและความคาดหวังของกลุ่มย่อยของสินทรัพย์ที่กิจการถือครอง ตัวอย่างของผลตอบแทนดังกล่าวได้แก่ อัตราดอกเบี้ยกรรมธรรม์ประเภทลงทุน หรือการจ่ายเงินปันผลที่กำหนด ล้นรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง ในกรณีนี้ ภาระผูกพันต่อผู้ถือกรรมธรรม์สะท้อนอัตราดอกเบี้ยข้างต้น หรือจำนวนเงินปันผลที่กิจการกำหนด และไม่สะท้อนรายการอ้างอิงที่ระบุ
- ข107 ย่อหน้าที่ ข101.2 กำหนดให้กิจการคาดการณ์ถึงส่วนแบ่งที่เป็นส่วนสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงที่จะจ่ายให้ผู้ถือกรรมธรรม์ และย่อหน้าที่ ข101.3 กำหนดให้กิจการคาดการณ์ถึงสัดส่วนที่เป็นส่วนสำคัญของการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในจำนวนเงินที่จะจ่ายแก่ผู้ถือกรรมธรรม์ซึ่งแปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง กิจการต้อง
- ข107.1 ตีความคำว่า “ส่วนสำคัญ” ในทั้งสองย่อหน้าในบริบทของวัตถุประสงค์ของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงให้เป็นสัญญาซึ่งกิจการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและได้รับค่าตอบแทนจากการให้บริการเป็นค่าธรรมเนียมซึ่งกำหนดขึ้นโดยอ้างอิงรายการอ้างอิง และ
- ข107.2 ประเมินความผันแปรของจำนวนเงินในย่อหน้าที่ ข101.2 และ ข101.3
- ข107.2.1 ตลอดระยะเวลาของสัญญาประกันภัย และ
- ข107.2.2 ตามเกณฑ์มูลค่าปัจจุบันของค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็น ไม่ใช่ตามเกณฑ์ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดหรือแย่ที่สุด (ดูย่อหน้าที่ ข37 ถึง ข38)
- ข108 ตัวอย่างเช่น หากกิจการคาดว่าจะจ่ายส่วนแบ่งที่เป็นส่วนสำคัญของผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิงซึ่งมีการกำหนดการรับประกันผลตอบแทนขั้นต่ำ ก็จะมีฉกหักคืนซึ่ง
- ข108.1 กระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายให้ผู้ถือกรรมธรรม์แปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง เนื่องจากผลตอบแทนที่รับประกันและกระแสเงินสดอื่นที่ไม่แปรผันอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิงไม่เกินผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง และ
- ข108.2 กระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะจ่ายให้แก่ผู้ถือกรรมธรรม์ไม่แปรผันตามการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง เนื่องจากผลตอบแทนที่รับประกันและกระแสเงินสดอื่น

ที่ไม่แปรผันอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิงเกินกว่าผลตอบแทนจากมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง

- การประเมินความผันแปรของกิจการในย่อหน้าที่ 101.3 สำหรับตัวอย่างนี้จะสะท้อนมูลค่าปัจจุบันของค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็นของฉากทัศน์เหล่านี้ทั้งหมด
- ข109 สัญญาประกันภัยต่อที่ออกและสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ไม่สามารถเป็นสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ข110 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กำไรจากการให้บริการตามสัญญาจะปรับปรุงให้สะท้อนธรรมชาติที่ผันแปรของค่าธรรมเนียม ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินที่ระบุในย่อหน้าที่ 104 ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับที่ระบุในย่อหน้าที่ 111 ถึง 114
- ข111 การเปลี่ยนแปลงของภาระผูกพันที่จ่ายให้ผู้ถือกรรมธรรม์ในจำนวนเงินเท่ากับมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ย่อหน้าที่ 104.1) ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตและไม่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- ข112 การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการในมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง (ย่อหน้าที่ 104.2.1) เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตและปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาโดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 45.2
- ข113 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่ไม่แปรผันอิงกับผลตอบแทนของรายการอ้างอิง (ย่อหน้าที่ 104.2.2) ประกอบด้วย
- ข113.1 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 113.2 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 96 ถึง 97 ซึ่งสอดคล้องกับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง เพื่อกำหนดว่ามีความเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต และจะปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาตามย่อหน้าที่ 45.3 มากน้อยเพียงใด การปรับปรุงทั้งหมดให้วัดมูลค่าด้วยอัตราคิดลดปัจจุบัน
- ข113.2 การเปลี่ยนแปลงของผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากรายการอ้างอิง ตัวอย่างเช่น ผลกระทบของการรับประกันทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงนี้เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตและให้ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาตามย่อหน้าที่ 45.3 ยกเว้นส่วนที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 115
- ข114 กิจการไม่จำเป็นต้องระบุการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่กำหนดโดยย่อหน้าที่ 112 และ 113 แยกต่างหากจากกัน ทั้งนี้จำนวนเงินที่รวมกันอาจพิจารณาสำหรับการปรับปรุงรายการบางส่วนหรือทั้งหมด

การลดความเสี่ยง

- ข115 ในกรณีที่กิจการเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ ข116 กิจการอาจเลือกที่จะไม่รับรู้การเปลี่ยนแปลงของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาเพื่อสะท้อนบางส่วนหรือทั้งหมดของการเปลี่ยนแปลงของผลกระทบของมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินสำหรับ
- ข115.1 จำนวนเงินของส่วนแบ่งของกิจการในรายการอ้างอิง (ดูย่อหน้าที่ ข112) หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินสำหรับจำนวนเงินดังกล่าวโดยใช้อุปพันธ์หรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ และ
- ข115.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข113.2 หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินสำหรับกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบดังกล่าวโดยใช้อุปพันธ์ เครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช้อุปพันธ์ที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ข116 ในการนำย่อหน้าที่ ข115 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องมีวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงที่เป็นลายลักษณ์อักษรและจัดทำไว้ก่อนหน้าสำหรับการลดความเสี่ยงทางการเงินตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข115 ในการปฏิบัติตามวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ดังกล่าว
- ข116.1 มีการหักกลบเชิงเศรษฐกิจอยู่ระหว่างสัญญาประกันภัยกับอุปพันธ์หรือกับเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช้อุปพันธ์ที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหรือกับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ (กล่าวคือ มูลค่าของสัญญาประกันภัยและรายการลดความเสี่ยงดังกล่าวโดยทั่วไปจะเคลื่อนไหวในทิศทางตรงกันข้ามเพราะรายการเหล่านั้นตอบสนองในลักษณะคล้ายคลึงต่อการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงที่ลดลง) กิจการต้องไม่พิจารณาความแตกต่างของการวัดมูลค่าทางบัญชีในการประเมินการหักกลบเชิงเศรษฐกิจ
- ข116.2 ความเสี่ยงด้านเครดิตไม่เหนือกว่าการหักกลบเชิงเศรษฐกิจ
- ข117 กิจการต้องกำหนดกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบในกลุ่มที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 ในวิธีการที่สม่ำเสมอในแต่ละรอบระยะเวลารายงาน
- ข117ก หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินโดยใช้อุปพันธ์หรือเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช้อุปพันธ์ที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน กิจการต้องรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาที่เกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 ในกำไรหรือขาดทุน หากกิจการลดผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงินโดยใช้สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ กิจการต้องใช้นโยบายการบัญชีสำหรับการแสดงรายการของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่เกิดขึ้นจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 เช่นเดียวกันกับนโยบายการบัญชีที่กิจการใช้กับสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ตามย่อหน้าที่ 88 และ 90
- ข118 เมื่อไม่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ ข116 อีกต่อไปแล้วเท่านั้น กิจการต้องหยุดถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข115 นับตั้งแต่วันนั้น กิจการต้องไม่ทำการปรับปรุงใดๆ สำหรับการเปลี่ยนแปลงที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนไปก่อนหน้านี้แล้ว

การรับรู้รายการของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาในกำไรหรือขาดทุน

ข119 จำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในแต่ละรอบระยะเวลาเพื่อสะท้อนการให้บริการตามสัญญาประกันภัยภายใต้กลุ่มของสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลานั้น (ดูย่อหน้าที่ 44.5 45.5 และ 66.5) จำนวนเงินดังกล่าวกำหนดโดย

ข119.1 การระบุหน่วยความคุ้มครองในกลุ่ม จำนวนของหน่วยความคุ้มครองในกลุ่มคือปริมาณของการให้บริการตามสัญญาประกันภัยจากสัญญาในกลุ่มโดยการพิจารณาเป็นรายสัญญาถึงปริมาณของผลประโยชน์ที่ให้แก่ภายใต้สัญญาและระยะเวลาคุ้มครองที่คาดหวังไว้

ข119.2 การปันส่วนกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ สิ้นรอบระยะเวลา (ก่อนการรับรู้จำนวนเงินใดๆ ในกำไรหรือขาดทุนเพื่อสะท้อนถึงการให้บริการตามสัญญาประกันภัยในรอบระยะเวลา) เท่าๆ กันให้กับแต่ละหน่วยความคุ้มครองที่ให้ในรอบระยะเวลาปัจจุบันและที่คาดว่าจะให้ในอนาคต

ข119.3 การรับรู้จำนวนเงินที่ปันส่วนให้กับหน่วยความคุ้มครองในรอบระยะเวลาในกำไรหรือขาดทุน

ข119ก ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข119 ระยะเวลาของการบริการผลตอบแทนจากการลงทุนหรือการบริการที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนให้สิ้นสุด ณ หรือก่อนวันที่ที่จำนวนเงินทั้งหมดที่ค้างจ่ายแก่ผู้ถือกรมธรรม์ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการบริการดังกล่าวได้มีการจ่ายชำระ โดยไม่คำนึงถึงการจ่ายชำระให้กับผู้ถือกรมธรรม์ในอนาคตที่รวมอยู่ในกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบตามย่อหน้าที่ ข68

ข119ข สัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงอาจให้การบริการผลตอบแทนจากการลงทุนก็ต่อเมื่อ

ข119ข.1 มีอยู่ซึ่งองค์ประกอบการลงทุนหรือผู้ถือกรมธรรม์มีสิทธิถอนจำนวนเงิน

ข119ข.2 กิจการคาดว่าจะองค์ประกอบการลงทุนหรือจำนวนเงินที่ผู้ถือกรมธรรม์มีสิทธิถอนได้รวมผลตอบแทนการลงทุน (ผลตอบแทนการลงทุนสามารถต่ำกว่าศูนย์ ตัวอย่างเช่นในสภาพแวดล้อมที่อัตราดอกเบี้ยติดลบ) และ

ข119ข.3 กิจการคาดว่าจะดำเนินกิจกรรมการลงทุนเพื่อก่อให้เกิดผลตอบแทนการลงทุนดังกล่าว

สัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ – การรับรู้รายการการได้รับคืนผลขาดทุนของสัญญาประกันภัยอ้างอิง (ย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข)

ข119ค ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก ได้ก็ต่อเมื่อสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ได้ทำขึ้นก่อนหรือในเวลาเดียวกับการรับรู้สัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระเท่านั้น

ข119ง ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก กิจการต้องกำหนดการปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และรายได้ที่เกิดขึ้นตามมาด้วยการคูณ

ข119ง.1 ผลขาดทุนที่รับรู้จากสัญญาประกันภัยอ้างอิง และ

- ข119ง.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ข119จ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 กิจการอาจรวมไว้ในกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระทั้งสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่ไม่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66.3.1 ถึง 66.3.2 และย่อหน้าที่ 66ก ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้วิธีปันส่วนมีเหตุผลและเป็นระบบในการกำหนดส่วนของผลขาดทุนที่จะรับรู้จากกลุ่มสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ข119ฉ หลังจากกิจการกำหนดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ข แล้ว กิจการต้องปรับปรุงองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนให้สะท้อนการเปลี่ยนแปลงขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระ (ดูย่อหน้าที่ 50 ถึง 52) มูลค่าตามบัญชีขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนต้องไม่เกินส่วนของมูลค่าตามบัญชีขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่สร้างภาระที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

รายได้จากการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 83 และ 85)

- ข120 รายได้รวมจากการประกันภัยสำหรับกลุ่มสัญญาประกันภัยคือสิ่งตอบแทนสำหรับสัญญา กล่าวคือจำนวนเงินเบี้ยประกันภัยที่จ่ายให้กิจการ
- ข120.1 ปรับปรุงด้วยผลกระทบของการจัดหาเงิน และ
- ข120.2 ไม่รวมองค์ประกอบการลงทุนใดๆ
- ข121 ย่อหน้าที่ 83 กำหนดให้จำนวนเงินรายได้จากการประกันภัยที่รับรู้ในรอบระยะเวลาแสดงภาพการโอนการบริการที่ให้คำมั่นไว้ด้วยจำนวนเงินที่สะท้อนสิ่งตอบแทนที่กิจการคาดว่าจะมีสิทธิได้รับในการแลกเปลี่ยนกับการบริการนั้น สิ่งตอบแทนทั้งหมดสำหรับกลุ่มของสัญญาให้ครอบคลุมถึงจำนวนเงินดังต่อไปนี้
- ข121.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการซึ่งประกอบด้วย
- ข121.1.1 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย ไม่รวมจำนวนเงินใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่รวมอยู่ใน
- ข121.1.2 และจำนวนเงินใดๆ ที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่
- ข121.1.1ก จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้ที่เรียกเก็บเป็นการเฉพาะจากผู้ถือกรรมธรรม์
- ข121.1.2 ค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ไม่รวมจำนวนเงินใดๆ ที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ และ

- ข121.1.3 กำไรจากการให้บริการตามสัญญา
- ข121.2 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
- ข122 รายได้จากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่
 ข121.1 กำหนดให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ ข123 ถึง ข124 รายได้จากการประกันภัยสำหรับ
 รอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข121.2 กำหนดให้เป็นไป
 ตามย่อหน้าที่ ข125
- ข123 ในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เมื่อกิจการให้บริการ กิจการจะเลิกรับรู้
 ภาระที่ต้องปฏิบัติของการบริการเหล่านั้นและรับรู้รายได้ ในทำนองเดียวกัน ในการถือปฏิบัติตาม
 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เมื่อกิจการให้บริการในรอบระยะเวลา กิจการจะลด
 หนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับการให้บริการนั้นและรับรู้รายได้จากการประกันภัย
 การลดลงของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ทำให้เกิดรายได้จากการประกันภัยจะไม่รวม
 การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินที่ไม่เกี่ยวข้องกับการบริการที่คาดว่าจะครอบคลุมโดยสิ่งตอบแทนที่
 กิจการได้รับ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้คือ
- ข123.1 การเปลี่ยนแปลงที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้บริการในรอบระยะเวลา ตัวอย่างเช่น
- ข123.1.1 การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากกระแสเงินสดรับจากเบี้ยประกันภัย
 ที่ได้รับ
- ข123.1.2 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการลงทุนในรอบระยะเวลา
- ข123.1.2ก การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากกระแสเงินสดจากเงินให้กู้ยืมแก่ผู้ถือ
 กรรมธรรม์
- ข123.1.3 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับภาษีตามธุรกรรมซึ่งเรียกเก็บในนามบุคคล
 ที่สาม (เช่น ภาษีเบี้ยประกันภัย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสินค้าและบริการ
 (ดูย่อหน้าที่ ข65.9)
- ข123.1.4 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- ข123.1.5 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข125) และ
- ข123.1.6 การเลิกรับรู้รายการของหนี้สินที่โอนให้บุคคลที่สาม
- ข123.2 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการบริการแต่กิจการไม่คาดว่าจะได้รับสิ่งตอบแทน
 กล่าวคือ การเพิ่มขึ้นและการลดลงขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สิน
 สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ (ดูย่อหน้าที่ 47 ถึง 52)
- ข123ก ในกรณีที่กิจการเลิกรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดนอกเหนือจากกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่ง
 การประกันภัย ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ 38.3.2
 และ ข66ก) กิจการต้องรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายจากการประกันภัยสำหรับจำนวนเงินที่เลิกรับรู้ ณ
 วันนั้น
- ข124 ดังนั้นรายได้จากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาสามารถวิเคราะห์ได้ว่าเป็นผลรวมของ
 การเปลี่ยนแปลงของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ในรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับ
 การบริการที่กิจการคาดว่าจะได้รับสิ่งตอบแทน การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้คือ

- ข124.1 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลา (วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินที่คาดไว้ ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลา) โดยไม่รวม
- ข124.1.1 จำนวนเงินที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามย่อหน้าที่ 51.1
 - ข124.1.2 การจ่ายชำระคืนขององค์ประกอบการลงทุน
 - ข124.1.3 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับภาษีตามธุรกรรมซึ่งเรียกเก็บในนามของบุคคลที่สาม (เช่น ภาษีเบี้ยประกันภัย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสินค้าและบริการ (ดูย่อหน้าที่ 65.9))
 - ข124.1.4 ค่าใช้จ่ายที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ข125) และ
 - ข124.1.5 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข124.2)
- ข124.2 การเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน โดยไม่รวม
- ข124.2.1 การเปลี่ยนแปลงที่รวมอยู่ในรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 87
 - ข124.2.2 การเปลี่ยนแปลงที่ปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญา เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคตตามย่อหน้าที่ 44.3 และ 45.3 และ
 - ข124.2.3 จำนวนเงินที่ปันส่วนไปยังองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ตามย่อหน้าที่ 51.2
- ข124.3 จำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาตามย่อหน้าที่ 44.5 และ 45.5
- ข124.4 จำนวนเงินอื่น (ถ้ามี) ตัวอย่างเช่น ค่าปรับปรุงตามประสบการณ์สำหรับเบี้ยประกันภัยรับนอกเหนือจากส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริการในอนาคต (ดูย่อหน้าที่ ข96.1)
- ข125 กิจการต้องกำหนดรายได้จากการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยโดยการปันส่วนเบี้ยประกันภัยส่วนที่เกี่ยวข้องกับการได้คืนของกระแสเงินสดดังกล่าวให้แต่ละรอบระยะเวลารายงานอย่างเป็นระบบโดยใช้เกณฑ์ตามการล่วงของเวลา กิจการต้องรับรู้ด้วยจำนวนเงินที่เท่ากันเป็นค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัย
- ข126 เมื่อกิจการนำวิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 55 ถึง 58 มาถือปฏิบัติ รายได้จากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาคือจำนวนเงินของเบี้ยประกันภัยรับที่คาดไว้ (ไม่รวมองค์ประกอบการลงทุนใดๆ และการปรับปรุงให้สะท้อนมูลค่าเงินตามเวลาและผลกระทบของความเสี่ยงทางการเงิน (ถ้าเข้าข่าย) ตามย่อหน้าที่ 56) ที่ปันส่วนในรอบระยะเวลา กิจการต้องปันส่วนเบี้ยประกันภัยรับที่คาดไว้ไปยังแต่ละรอบระยะเวลาของการบริการตามสัญญาประกันภัย
- ข126.1 โดยใช้เกณฑ์ตามการล่วงของเวลา แต่

- ข126.2 ถ้ารูปแบบที่คาดไว้ของการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงระหว่างระยะเวลาคุ่มครอง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการล่วงของเวลา ให้ใช้เกณฑ์ของจังหวะเวลาที่คาดไว้ของค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยที่เกิดขึ้น
- ข127 กิจการต้องเปลี่ยนเกณฑ์การปันส่วนระหว่างย่อหน้าที่ ข126.1 และ ข126.2 ตามความจำเป็นหากข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย (ย่อหน้าที่ 87 ถึง 92)

- ข128 ย่อหน้าที่ 87 กำหนดให้กิจการรวมผลกระทบจากมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนั้นๆ ไว้ในรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ข128.1 ข้อสมมติเกี่ยวกับเงินเพื่อที่อิงกับดัชนีราคาหรืออัตรา หรืออิงราคาสินทรัพย์ที่มีผลตอบแทนที่เชื่อมโยงเงินเพื่อถือเป็นข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงิน
- ข128.2 ข้อสมมติเกี่ยวกับเงินเพื่อที่อิงกับความคาดหวังของกิจการเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของราคาที่เหมาะสมเฉพาะเจาะจง ไม่ถือเป็นข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทางการเงิน และ
- ข128.3 การเปลี่ยนแปลงของการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าของรายการอ้างอิง (ไม่รวมการเพิ่มและการถอน) ถือเป็นเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากผลกระทบจากมูลค่าเงินตามเวลาและความเสี่ยงทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนั้นๆ
- ข129 ย่อหน้าที่ 88 ถึง 89 กำหนดให้กิจการเลือกนโยบายการบัญชีว่าจะแยกยอดหรือไม่สำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยสำหรับรอบระยะเวลาระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้องถือปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่เลือกกับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัย ในการประเมินความเหมาะสมของนโยบายการบัญชีสำหรับพอร์ตโฟลิโอของสัญญาประกันภัยตามย่อหน้าที่ 13 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชีการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด กิจการต้องพิจารณาสินทรัพย์ที่กิจการถือและวิธีปฏิบัติกับสินทรัพย์ดังกล่าวเป็นรายพอร์ตโฟลิโอ
- ข130 ถ้ามีการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 กิจการต้องรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินทั้งหมดที่คาดไว้ตลอดระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ในบริบทนี้ การปันส่วนอย่างเป็นระบบคือการปันส่วนของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินทั้งหมดที่คาดไว้ของกลุ่มของสัญญาประกันภัยตลอดระยะเวลาของกลุ่มสัญญาที่
- ข130.1 อิงกับคุณลักษณะของสัญญา โดยไม่อ้างอิงถึงปัจจัยที่ไม่มีผลกระทบต่อกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นภายใต้สัญญา ตัวอย่างเช่น การปันส่วนรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินต้องไม่อิงกับผลตอบแทนที่รับรู้ที่คาดไว้จากสินทรัพย์ ถ้าผลตอบแทนที่รับรู้ที่คาดไว้ดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อกระแสเงินสดของสัญญาในกลุ่ม

- ข130.2 มีผลทำให้จำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตลอดระยะเวลาของกลุ่มของสัญญาที่มีจำนวนโดยรวมเป็นศูนย์ จำนวนเงินสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันใดวันหนึ่งคือผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของกลุ่มของสัญญาและจำนวนเงินที่กลุ่มจะมีการวัดมูลค่าเมื่อนำการปันส่วนอย่างเป็นระบบมาถือปฏิบัติ
- ข131 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่การเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายทางการเงินไม่ได้มีผลกระทบที่เป็นส่วนสำคัญต่อจำนวนเงินที่จ่ายแก่ผู้ถือกรมธรรม์ การปันส่วนอย่างเป็นระบบพิจารณาให้กำหนดโดยใช้อัตราคิดลดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.5.1
- ข132 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่การเปลี่ยนแปลงข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายทางการเงินมีผลกระทบที่เป็นส่วนสำคัญต่อจำนวนเงินที่จ่ายแก่ผู้ถือกรมธรรม์
- ข132.1 การปันส่วนอย่างเป็นระบบสำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นจากค่าประมาณการของกระแสเงินสดอนาคตสามารถกำหนดได้โดยวิธีใดวิธีหนึ่งดังต่อไปนี้
- ข132.1.1 ใช้อัตราที่ปันส่วนยอดคงเหลือของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่คาดไว้ที่ได้ปรับแก้ตลอดระยะเวลาที่เหลืออยู่ของกลุ่มของสัญญาในอัตราคงที่หรือ
- ข132.1.2 สำหรับสัญญาที่ใช้อัตราดอกเบี้ยกรมธรรม์ประเภทลงทุนในการกำหนดจำนวนเงินค้างจ่ายแก่ผู้ถือกรมธรรม์ ให้ใช้การปันส่วนที่อิงกับจำนวนเงินค้างจ่ายในรอบระยะเวลาและจำนวนเงินที่คาดว่าจะค้างจ่ายในรอบระยะเวลาอนาคต
- ข132.2 การปันส่วนอย่างเป็นระบบสำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นจากค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ถ้าแตกแยกจากการเปลี่ยนแปลงอื่นของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินตามย่อหน้าที่ 81 ให้พิจารณาใช้การปันส่วนที่สอดคล้องกับที่ใช้ในการปันส่วนรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นจากกระแสเงินสดอนาคต
- ข132.3 การปันส่วนอย่างเป็นระบบสำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นจากกำไรจากการให้บริการตามสัญญาให้กำหนดโดย
- ข132.3.1 ใช้อัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง และ
- ข132.3.2 ใช้การปันส่วนที่สอดคล้องกับที่ใช้ในการปันส่วนสำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นจากกระแสเงินสดอนาคต สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ข133 ในการใช้วิธีการปันส่วนเบี้ยประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 53 ถึง 59 กิจการอาจต้องหรืออาจเลือกคิดลดหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้ว ในกรณีดังกล่าว กิจการอาจเลือกแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 88.2 ถ้ากิจการเลือกทางเลือกดังกล่าว กิจการต้องกำหนดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยในกำไรหรือขาดทุนโดยใช้อัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.5.3

- ข134 ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89 ถ้ากิจการถือรายการอ้างอิงสำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงไม่ว่าจะเป็นทางเลือกหรือถูกกำหนด ถ้ากิจการเลือกแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยตามย่อหน้าที่ 89.2 กิจการต้องรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับค่าใช้จ่ายหรือรายได้ซึ่งจับคู่อย่างถูกต้องกับรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับรายการอ้างอิงนั้น ซึ่งส่งผลให้จำนวนสุทธิของรายการที่แยกแสดงเป็นศูนย์
- ข135 กิจการอาจเข้าเงื่อนไขสำหรับทางเลือกนโยบายการบัญชีในย่อหน้าที่ 89 ในบางรอบระยะเวลาแต่ไม่ใช่รอบระยะเวลาอื่นเพราะว่ามีการเปลี่ยนแปลงว่ากิจการมีการถือครองรายการอ้างอิงหรือไม่ ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดขึ้นทางเลือกนโยบายการบัญชีที่มีอยู่สำหรับกิจการจะเปลี่ยนแปลงจากที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88 ไปเป็นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 89 หรือในทางกลับกัน ดังนั้นกิจการอาจเปลี่ยนนโยบายการบัญชีระหว่างนโยบายการบัญชีที่กำหนดในย่อหน้าที่ 88.2 และที่กำหนดในย่อหน้าที่ 89.2 ในการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีดังกล่าวกิจการต้อง
- ข135.1 รวมจำนวนเงินสะสมที่เคยรวมไว้ก่อนหน้านี้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงและในรอบระยะเวลาอนาคต ดังนี้
- ข135.1.1 ถ้ากิจการเคยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 มาก่อน กิจการต้องรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินสะสมซึ่งรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นก่อนการเปลี่ยนแปลงเสมือนว่ากิจการได้ใช้วิธีการในย่อหน้าที่ 88.2 อย่างต่อเนื่องบนข้อสมมติว่าได้นำมาปฏิบัติทันทีก่อนการเปลี่ยนแปลง และ
- ข135.1.2 ถ้ากิจการเคยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89.2 มาก่อน กิจการต้องรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินสะสมซึ่งรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นก่อนการเปลี่ยนแปลงเสมือนว่ากิจการได้ใช้วิธีการในย่อหน้าที่ 89.2 อย่างต่อเนื่องบนข้อสมมติว่าได้นำมาปฏิบัติทันทีก่อนการเปลี่ยนแปลง
- ข135.2 ไม่ปรับย้อนหลังข้อมูลเปรียบเทียบในรอบระยะเวลาก่อน
- ข136 เมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข135.1 กิจการต้องไม่คำนวณใหม่สำหรับจำนวนเงินสะสมรวมที่เคยรวมไว้ก่อนหน้านี้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเสมือนว่าการแตกยอดใหม่ได้ถือปฏิบัติมาตลอด และข้อสมมติที่ใช้ในการจัดประเภทรายการใหม่ในรอบระยะเวลาอนาคตต้องไม่ปรับให้เป็นปัจจุบันหลังวันที่ที่มีการเปลี่ยนแปลง

ผลกระทบของประมาณการทางบัญชีในงบการเงินระหว่างกาล

- ข137 ถ้ากิจการจัดทำงบการเงินระหว่างกาลตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล กิจการต้องเลือกนโยบายทางบัญชีว่าจะเปลี่ยนวิธีปฏิบัติของประมาณการทางบัญชีที่ใช้ในการจัดทำในงบการเงินระหว่างกาลก่อนหน้านี้เมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาปฏิบัติในงบการเงินระหว่างกาลงวดถัดไปและในรอบระยะเวลารายงาน

สำหรับปีหรือไม่ กิจการต้องปฏิบัติตามทางเลือกนโยบายทางการเงินบัญชีของกิจการกับทุกกลุ่มสัญญา
ประกันภัยที่ออกและทุกกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่กิจการถือไว้

ภาคผนวก ค

วันที่มีผลบังคับใช้และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย

วันที่มีผลบังคับใช้

- ค1 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 สำหรับรอบระยะเวลา รายงานประจำปี que เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2568 หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐาน การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว การถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้สามารถทำได้สำหรับกิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐาน การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ในหรือก่อนวันเริ่มต้นถือปฏิบัติตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค2 สำหรับวัตถุประสงค์ของการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านตามย่อหน้าที่ ค1 และ ค3 ถึง ค33
- ค2.1 วันเริ่มต้นใช้มาตรฐานคือวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลา รายงานประจำปี ที่กิจการ ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เป็นครั้งแรก และ
- ค2.2 วันที่เปลี่ยนผ่านคือวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลา รายงานประจำปี หนึ่งปีก่อนหน้าวันที่ เริ่มต้นใช้มาตรฐาน
- ค2ก การเริ่มต้นถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และมาตรฐานการรายงาน ทางการเงิน ฉบับที่ 9 – ข้อมูลเปรียบเทียบ ที่ออกในเดือนธันวาคม 2564 ได้เพิ่มย่อหน้าที่ ค28ก ถึง ค28จ และ ค33ก กิจการที่เลือกปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค28ก ถึง ค28จ และ ค33ก ต้องปฏิบัติ ตามย่อหน้าเหล่านั้นเมื่อเริ่มต้นถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

- ค3 เว้นแต่จะไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติหรือถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค5ก กิจการต้องถือปฏิบัติตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 โดยวิธีปรับย้อนหลัง ยกเว้น
- ค3.1 กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 28.6 ของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงการประมาณการ ทางบัญชีและข้อผิดพลาด และ
- ค3.2 กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติตามทางเลือกในย่อหน้าที่ ข115 สำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันที่ เปลี่ยนผ่าน กิจการอาจถือปฏิบัติตามทางเลือกย่อหน้าที่ ข115 โดยวิธีเปลี่ยนทันที เป็นต้นไปในหรือหลังวันที่เปลี่ยนผ่านก็ต่อเมื่อกิจการได้เลือกกำหนดความสัมพันธ์ของ การลดความเสี่ยง ณ วันที่หรือก่อนวันที่ถือปฏิบัติตามทางเลือกเท่านั้น

- ค4 ในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 โดยวิธีปรับย้อนหลัง กิจการต้องปฏิบัติดังนี้ในวันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค4.1 ระบุ รับรู้และวัดมูลค่าแต่ละกลุ่มของสัญญาประกันภัยเสมือนว่าได้มีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติโดยตลอด
- ค4.1ก ระบุ รับรู้และวัดมูลค่าสินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยเสมือนว่าได้มีการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติโดยตลอด (ยกเว้นว่ากิจการไม่จำเป็นต้องใช้การประเมินความสามารถในการได้รับคืนตามย่อหน้าที่ 28จ ก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน)
- ค4.2 เลิกรับรู้ยอดคงเหลือใด ๆ ซึ่งไม่ควรมียู่หากถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาโดยตลอด และ
- ค4.3 บันทึกผลต่างสุทธิที่เกิดขึ้น
- ค4.3.1 ทั้งจำนวนในส่วนของผู้เจ้าของ หรือ
- ค4.3.2 หากกิจการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค4.1 ค4.1ก และ ค4.2 แล้วทำให้กิจการต้องรับรู้ผลสุทธิของหนี้สินและรายการที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัย ณ วันเปลี่ยนผ่าน สูงกว่าผลสุทธิของหนี้สินและรายการที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยตามนโยบายการบัญชีเดิมของกิจการ เป็นผลให้กำไรสะสมของกิจการลดลง กิจการอาจเลือกรับรู้ผลกระทบสะสมจากการเปลี่ยนแปลง ณ วันเปลี่ยนผ่าน ในส่วนของผู้เจ้าของตามวิธีเส้นตรงภายในระยะเวลาไม่เกิน 3 ปีนับจากวันเปลี่ยนผ่าน ทั้งนี้ กิจการต้องเปิดเผยการเลือกทางเลือกนี้ และเปิดเผยจำนวนผลกระทบสะสมจากการเปลี่ยนแปลง จำนวนที่ยังไม่ได้รับรู้ และจำนวนที่รับรู้ในงวดปัจจุบันในส่วนของผู้เจ้าของและรายการปรับปรุงผลกระทบที่แสดงในหนี้สินจากสัญญาประกันภัย ทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ทั้งนี้ เมื่อเลือกแล้วไม่สามารถยกเลิกได้
- ค5 เฉพาะเมื่อกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค3 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยเท่านั้น กิจการต้องถือปฏิบัติตามวิธีการดังต่อไปนี้ แทนการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค4.1
- ค5.1 วิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลงตามย่อหน้าที่ ค6 ถึง ค19ก ซึ่งขึ้นอยู่กับย่อหน้าที่ ค6.1 หรือ
- ค5.2 วิธีมูลค่ายุติธรรมตามย่อหน้าที่ ค20 ถึง ค24ข
- ค5ก ทั้งที่มีย่อหน้าที่ ค5 กิจการอาจเลือกใช้วิธีมูลค่ายุติธรรมตามย่อหน้าที่ ค20 ถึง ค24ข สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงที่กิจการสามารถถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 โดยวิธีปรับย้อนหลัง เฉพาะเมื่อ
- ค5ก.1 กิจการเลือกใช้ทางเลือกของการลดความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ ข115 กับกลุ่มของสัญญาประกันภัยโดยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป นับตั้งแต่วันที่เปลี่ยนผ่าน และ
- ค5ก.2 กิจการได้ใช้ทุนทรัพย์และเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช่ทุนทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหรือสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้เพื่อลดความเสี่ยง

ทางการเงินที่เกิดขึ้นจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยตามที่ได้รับไว้ในย่อหน้าที่ ข115 ก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน

- ค5ข เฉพาะเมื่อกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค4.1ก สำหรับสินทรัพย์สำหรับ กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย กิจการต้องถือปฏิบัติตามวิธีการดังต่อไปนี้เพื่อวัดมูลค่า สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย
- ค5ข.1 วิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลงตามย่อหน้าที่ ค14ข ถึง ค14ง และ ค17ก โดยขึ้นอยู่กับ ย่อหน้าที่ ค6.1 หรือ
- ค5ข.2 วิธีมูลค่ายุติธรรมตามย่อหน้าที่ ค24ก ถึง ค24ข

วิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง

- ค6 วัดคุณสมบัติของวิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลงคือเพื่อให้บรรลุถึงผลลัพธ์ที่ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้กับวิธีการปรับย้อนหลังโดยใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ดังนั้นการถือปฏิบัติตามวิธีการนี้ กิจการต้อง
- ค6.1 ใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสมเหตุสมผล ในกรณีที่กิจการไม่สามารถหาข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และสมเหตุสมผลที่จำเป็นในการใช้วิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง กิจการต้องใช้วิธี มูลค่ายุติธรรม
- ค6.2 ใช้ข้อมูลที่เหมาะสมจะใช้ตามวิธีการปรับย้อนหลังอย่างเต็มที่ให้มากที่สุด แต่ให้ใช้เพียง ข้อมูลเท่าที่มีโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป
- ค7 ย่อหน้าที่ ค9 ถึง ค19ก อนุญาตให้ดัดแปลงการถือปฏิบัติแบบปรับย้อนหลังในเรื่องดังต่อไปนี้
- ค7.1 การประเมินสัญญาประกันภัยหรือกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ควรจะได้ดำเนินการ ณ วันเริ่มต้นของสัญญาหรือการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- ค7.2 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็น ผลขาดทุนของสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ค7.3 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็น ผลขาดทุนของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง และ
- ค7.4 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย
- ค8 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของวิธีการปรับย้อนหลังแบบดัดแปลง กิจการได้รับอนุญาตให้ใช้แต่ละ การดัดแปลงตามย่อหน้าที่ ค9 ถึง ค19ก เฉพาะในกรณีที่กิจการไม่มีข้อมูลที่น่าเชื่อถือและสมเหตุสมผล ในการใช้วิธีการปรับย้อนหลัง

การประเมิน ณ วันเริ่มต้นหรือการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

- ค9 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดประเด็นดังต่อไปนี้โดยใช้ข้อมูล ที่สามารถหาได้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค9.1 มีการระบุกลุ่มของสัญญาประกันภัยอย่างไรตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24

- ค9.2 สัญญาประกันภัยเข้านิยามของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงหรือไม่ตามย่อหน้าที่ ข101 ถึง ข109
- ค9.3 มีการระบุกระแสเงินสดตามดุลพินิจสำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงอย่างไรตามย่อหน้าที่ ข98 ถึง ข100 และ
- ค9.4 สัญญาลงทุนเข้านิยามของสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือไม่ตามย่อหน้าที่ 71
- ค9ก เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องจัดประเภทเป็นหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วสำหรับหนี้สินจากการตกลงชำระค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วก่อนวันที่ได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยจากการโอนสัญญาประกันภัยที่ไม่ได้ก่อให้เกิดธุรกิจหรือในการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3
- ค10 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องไม่นำย่อหน้าที่ 22 มาถือปฏิบัติในการแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มที่ไม่รวมสัญญาที่ออกห่างกันมากกว่าหนึ่งปี

การกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง

- ค11 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 สำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กิจการต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ (ดูย่อหน้าที่ 49 ถึง 52) ณ วันที่เปลี่ยนผ่านโดยให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค16ค
- ค12 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องประมาณการกระแสเงินสดอนาคต ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยด้วยจำนวนเงินของกระแสเงินสดอนาคต ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน (หรือวันก่อนหน้านั้น หากกระแสเงินสดอนาคต ณ วันก่อนหน้านั้นสามารถกำหนดย้อนหลังได้ตามย่อหน้าที่ ค4.1) โดยปรับปรุงด้วยกระแสเงินสดที่รู้แล้วว่าได้เกิดขึ้นระหว่างวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัยและวันที่เปลี่ยนผ่าน (หรือวันก่อนหน้านั้น) กระแสเงินสดที่รู้แล้วว่าได้เกิดขึ้นให้รวมกระแสเงินสดจากสัญญาที่สิ้นสุดลงก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค13 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดอัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (หรือในภายหลัง)
- ค13.1 โดยใช้เส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้อย่างน้อยสามปีก่อนหน้าวันที่เปลี่ยนผ่านที่ใกล้เคียงกับเส้นอัตราผลตอบแทนที่ประมาณการตามย่อหน้าที่ 36 และ ข72 ถึง ข85 หากมีเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้
- ค13.2 ในกรณีที่ไม่มีเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้ตามย่อหน้าที่ ค13.1 ให้ประมาณการอัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (หรือในภายหลัง) โดยกำหนดค่าส่วนต่างถ่วงเฉลี่ยระหว่างเส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้กับเส้นอัตราผลตอบแทนที่ประมาณการตามย่อหน้าที่ 36 และ ข72 ถึง ข85 และให้ใช้ค่าส่วนต่างนี้ปรับให้เป็น

เส้นอัตราผลตอบแทนที่สังเกตได้ ส่วนต่างดังกล่าวต้องเป็นค่าเฉลี่ยอย่างน้อยสามปีก่อนหน้าวันที่เปลี่ยนผ่าน

- ค14 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาประกันภัย (หรือในภายหลัง) โดยการปรับปรุงค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงิน ณ วันที่เปลี่ยนผ่านด้วยการปลดเปลื้องความเสี่ยงที่คาดไว้ก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน การปลดเปลื้องความเสี่ยงที่คาดไว้ต้องกำหนดโดยอ้างอิงการปลดเปลื้องความเสี่ยงสำหรับสัญญาประกันภัยที่คล้ายคลึงกันที่กิจการเป็นผู้ออก ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค14ก การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข137 กิจการอาจเลือกที่จะไม่เปลี่ยนวิธีปฏิบัติของประมาณการทางบัญชีที่จัดทำขึ้นในงบการเงินระหว่างกาลก่อนหน้า เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการดังกล่าวต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุน ณ วันที่เปลี่ยนผ่านเสมือนว่ากิจการไม่ได้จัดทำงบการเงินระหว่างกาลก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค14ข เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องใช้วิธีอย่างเป็นระบบและมีเหตุผลแบบเดียวกับที่กิจการคาดว่าจะใช้หลังจากวันที่เปลี่ยนผ่านเมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28ก ในการปันส่วนกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่จ่าย (หรือหนี้สินที่รับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น) ก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน (ไม่รวมจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันที่สิ้นสุดลงก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน) ให้กับ
- ค14ข.1 กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ได้รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน และ
- ค14ข.2 กลุ่มของสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะรับรู้หลังวันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค14ค กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่จ่ายก่อนวันที่เปลี่ยนผ่านที่ปันส่วนให้กับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่านจะปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มนั้น ตราบเท่าที่สัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะอยู่ในกลุ่มได้รับรู้ ณ วันนั้น (ดูย่อหน้าที่ 28ค และ ข35ค) กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยอื่นที่จ่ายก่อนวันที่เปลี่ยนผ่านรวมถึงส่วนที่ปันส่วนให้กับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะรับรู้หลังจากวันที่เปลี่ยนผ่านให้รับรู้เป็นสินทรัพย์ตามย่อหน้าที่ 28ข
- ค14ง หากกิจการไม่มีข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค14ข กิจการต้องกำหนดจำนวนเงินดังต่อไปนี้ให้เป็นศูนย์ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค14ง.1 การปรับปรุงกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่านและสินทรัพย์ใด ๆ สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มนั้น และ
- ค14ง.2 สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยสำหรับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่คาดว่าจะรับรู้หลังวันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค15 ถ้าการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค14ง เป็นผลให้เกิดกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ในการกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญา ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน

- ค15.1 ถ้ากิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ในการประมาณอัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องใช้อัตราดังกล่าวเพื่อระดมดอกเบี้ยจากกำไรจากการให้บริการตามสัญญา และ
- ค15.2 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ตามย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดจำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากการโอนการบริการก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน โดยการเปรียบเทียบหน่วยความคุ้มครองคงเหลือ ณ วันนั้นกับหน่วยความคุ้มครองที่ให้ภายใต้กลุ่มของสัญญาก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน (ดูย่อหน้าที่ ข119)
- ค16 ถ้าการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค14 เป็นผลให้เกิดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องกำหนดจำนวนเงินใดๆ ที่ปันส่วนไปองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนก่อนวันที่เปลี่ยนผ่านตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ค12 ถึง ค14 โดยใช้เกณฑ์การปันส่วนอย่างเป็นระบบ
- ค16ก สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่ให้ความคุ้มครองสำหรับกลุ่มสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระและทำไว้ก่อนหรือในขณะที่ออกสัญญาประกันภัย กิจการต้องจัดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน (ดูย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข) เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ในย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องกำหนดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืน โดยการคูณ
- ค16ก.1 องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ของสัญญาประกันภัยอ้างอิง ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน (ดูย่อหน้าที่ ค16 และ ค20) และ
- ค16ก.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนของสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ค16ข ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน กิจการอาจรวมไว้ในกลุ่มสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระ ทั้งที่เป็นสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่ไม่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ใน การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค16ก ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้เกณฑ์การปันส่วนที่เป็นระบบและมีเหตุผลในการกำหนดส่วนหนึ่งขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของกลุ่มสัญญาประกันภัย ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- ค16ค ถ้ากิจการไม่มีข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค16ก กิจการต้องไม่ระบุองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้
- การกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนสำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง
- ค17 เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ในย่อหน้าที่ ค8 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรง กิจการต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน โดยใช้

- ค17.1 ยอดรวมมูลค่ายุติธรรมของรายการอ้างอิง ณ วันดังกล่าว หักด้วย
- ค17.2 กระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบ ณ วันดังกล่าว บวกหรือหักด้วย
- ค17.3 การปรับปรุงสำหรับ
- ค17.3.1 จำนวนเงินที่กิจการเรียกเก็บจากผู้ถือกรรมธรรม์ (รวมถึงจำนวนเงินที่หักจากรายการอ้างอิง) ก่อนวันดังกล่าว
- ค17.3.2 จำนวนเงินที่จ่ายก่อนวันดังกล่าวที่ไม่ควรจะแปรผันอิงกับรายการอ้างอิง
- ค17.3.3 การเปลี่ยนแปลงของค่าปรับปรุงความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงที่ไม่ใช่ทางการเงินที่เกิดจากการปลดเปลื้องความเสี่ยงก่อนวันดังกล่าว กิจการต้องประมาณการจำนวนเงินดังกล่าวโดยอ้างอิงการปลดเปลื้องความเสี่ยงสำหรับสัญญาประกันภัยที่คล้ายคลึงกันที่กิจการเป็นผู้ออก ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค17.3.4 กระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่จ่าย (หรือหนี้สินที่ได้รับรู้แล้วตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น) ก่อนวันที่เปลี่ยนผ่านที่ปันส่วนให้กลุ่มดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ ค17ก)
- ค17.4 ในกรณีที่ย่อหน้าที่ ค17.1 ถึง ค17.3 เป็นผลให้เกิดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาให้หักจำนวนเงินของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการก่อนวันดังกล่าว ผลรวมของย่อหน้าที่ ค17.1 ถึง ค17.3 จะเป็นค่าแทนสำหรับผลรวมของกำไรจากการให้บริการตามสัญญาสำหรับการให้บริการทั้งหมดภายใต้กลุ่มสัญญา กล่าวคือ ก่อนจำนวนเงินใดๆ ที่ควรจะได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนจากการให้บริการ กิจการต้องประมาณการจำนวนเงินที่ควรจะได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนจากการให้บริการ โดยเปรียบเทียบหน่วยความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่านกับหน่วยความคุ้มครองที่ให้ภายใต้กลุ่มของสัญญาก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน หรือ
- ค17.5 ในกรณีที่ย่อหน้าที่ ค17.1 ถึง ค17.3 เป็นผลให้เกิดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุน ให้ปรับปรุงองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนให้เป็นศูนย์และเพิ่มหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ที่ไม่รวมองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนด้วยจำนวนเดียวกัน
- ค17ก เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ในย่อหน้าที่ ค8 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค14ข ถึง ค14ง ในการรับรู้สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยและรายการปรับปรุงใดๆ กับกำไรจากการให้บริการตามสัญญาของกลุ่มสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงสำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ค17.3.4)

รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย

- ค18 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค10 ที่รวมสัญญาที่ออกห่างจากกันมากกว่าหนึ่งปี
- ค18.1 กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2 ถึง ข72.5.2 และอัตราคิดลด ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทน

เกิดขึ้นแล้วตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.5.3 ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน แทนที่จะเป็นวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือวันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้ว

ค18.2 หากกิจการเลือกที่จะแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างจำนวนเงินที่รวมในกำไรหรือขาดทุนและจำนวนเงินที่รวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 88.2 หรือ 89.2 กิจการจำเป็นต้องกำหนดจำนวนเงินสะสมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 91.1 ในรอบระยะเวลาอนาคต กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดจำนวนเงินสะสมดังกล่าวโดยการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค19.2 หรือ

ค18.2.1 กำหนดให้เป็นศูนย์ เว้นแต่จะเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค18.2.2 และ

ค18.2.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามย่อหน้าที่ ข134 กำหนดให้เท่ากับจำนวนเงินสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของรายการอ้างอิง

ค19 สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ไม่รวมสัญญาที่ออกห่างจากกันมากกว่าหนึ่งปี

ค19.1 หากกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ในการประมาณการอัตราคิดลดที่ใช้เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (หรือในภายหลัง) กิจการต้องกำหนดอัตราคิดลดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2 ถึง ข72.5 ด้วย โดยถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 และ

ค19.2 หากกิจการเลือกที่จะแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างจำนวนเงินที่รวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุนและจำนวนเงินที่รวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 88.2 หรือ 89.2 กิจการจำเป็นต้องกำหนดจำนวนเงินสะสมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 91.1 ในรอบระยะเวลาอนาคต กิจการต้องกำหนดจำนวนเงินสะสม

ค19.2.1 สำหรับสัญญาประกันภัยที่กิจการจะใช้วิธีปันส่วนอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข131 ในกรณีที่กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ในการประมาณอัตราคิดลด เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ให้ใช้อัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ด้วย

ค19.2.2 สำหรับสัญญาประกันภัยที่กิจการจะใช้วิธีปันส่วนอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข132 ให้ใช้เกณฑ์ที่ว่าข้อสมมติที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายทางการเงินที่ใช้ ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกเป็นข้อสมมติที่ใช้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน กล่าวคือเป็นศูนย์

ค19.2.3 สำหรับสัญญาประกันภัยที่กิจการจะใช้วิธีปันส่วนอย่างเป็นระบบตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข133 ในกรณีที่กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค13 ในการประมาณการอัตราคิดลด เมื่อรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (หรือในภายหลัง)

ให้ใช้อัตราคิดลดที่ใช้ ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้ว และให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๑13 ด้วย และ

๑19.2.4 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามย่อหน้าที่ ๑134 ให้เท่ากับจำนวนเงินสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของรายการอ้างอิง

๑19ก ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๑137 กิจการอาจเลือกที่จะไม่เปลี่ยนวิธีปฏิบัติกับประมาณการทางบัญชีซึ่งเคยใช้ในงบการเงินระหว่างกาลก่อนหน้า เพียงเท่าที่อนุญาตไว้ในย่อหน้าที่ ๑๑8 กิจการดังกล่าวต้องกำหนดจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ณ วันที่เปลี่ยนผ่านเสมือนว่าไม่ได้จัดทำงบการเงินระหว่างกาลก่อนวันที่เปลี่ยนผ่าน

วิธีมูลค่ายุติธรรม

๑20 ในการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องกำหนดกำไรจากการให้บริการตามสัญญาหรือองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ให้เท่ากับผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของกลุ่มของสัญญาประกันภัย ณ วันนั้นและกระแสเงินสดจากการปฏิบัติครบที่วัดมูลค่า ณ วันนั้น ในการกำหนดมูลค่ายุติธรรมดังกล่าวกิจการต้องไม่นำย่อหน้าที่ 47 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม มาถือปฏิบัติ (ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขเมื่อทวงถาม)

๑20ก สำหรับกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ซึ่งถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 66ก ถึง 66ข (ไม่จำเป็นต้องเข้าเงื่อนไขที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ๑119ค) กิจการต้องกำหนดองค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนที่ได้รับคืนของสินทรัพย์สำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ด้วยการคูณ

๑20ก.1 องค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของหนี้สินสำหรับความคุ้มครองที่เหลืออยู่สำหรับสัญญาประกันภัยอ้างอิง ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน (ดูย่อหน้าที่ ๑16 และ ๑20) และ

๑20ก.2 ร้อยละของค่าสินไหมทดแทนจากสัญญาประกันภัยอ้างอิงที่กิจการคาดว่าจะได้รับคืนจากกลุ่มสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

๑20ข ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 22 ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน กิจการอาจรวมไว้ในกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระ ทั้งที่เป็นสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้และสัญญาประกันภัยที่สร้างภาระที่ไม่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ ในการนำย่อหน้าที่ ๑20ก มาถือปฏิบัติในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้เกณฑ์การปันส่วนที่เป็นระบบและมีเหตุผลในการกำหนดส่วนหนึ่งขององค์ประกอบส่วนที่เป็นผลขาดทุนของกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้องกับสัญญาประกันภัยที่คุ้มครองโดยกลุ่มของสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

๑21 ในการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรม กิจการอาจถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ๑22 ในการกำหนด

๑21.1 มีการระบุกลุ่มของสัญญาประกันภัยอย่างไรตามย่อหน้าที่ 14 ถึง 24

- ค21.2 สัญญาประกันภัยเข้านิยามของสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงหรือไม่ตามย่อหน้าที่ ข101 ถึง ข109
- ค21.3 มีการระบุกระแสเงินสดตามดุลพินิจสำหรับสัญญาประกันภัยที่ไม่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงอย่างไรตามย่อหน้าที่ ข98 ถึง ข100 และ
- ค21.4 สัญญาลงทุนเข้านิยามของสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลพินิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือไม่ตามย่อหน้าที่ 71
- ค22 กิจการอาจเลือกที่จะกำหนดประเด็นในย่อหน้าที่ ค21 โดยใช้
- ค22.1 ข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลที่กิจการควรจะได้ใช้ในการกำหนดตามเงื่อนไขของสัญญาและสภาพตลาด ณ วันที่เริ่มต้นหรือวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก แล้วแต่ความเหมาะสมหรือ
- ค22.2 ข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค22ก ในการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรม กิจการอาจเลือกที่จะจัดประเภทเป็นหนี้สินสำหรับค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วสำหรับหนี้สินจากการตกลงชำระค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นแล้วก่อนวันที่ได้มาซึ่งสัญญาประกันภัยจากการโอนสัญญาประกันภัยที่ไม่ได้ก่อให้เกิดธุรกิจหรือในการรวมธุรกิจภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3
- ค23 ในการนำวิธีมูลค่ายุติธรรมมาถือปฏิบัติ กิจการไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 22 และอาจรวมในกลุ่มของสัญญาประกันภัยที่ออกห่างจากกันมากกว่าหนึ่งปี กิจการต้องแบ่งกลุ่มออกเป็นกลุ่มที่รวมเฉพาะสัญญาที่ออกภายในหนึ่งปี (หรือน้อยกว่า) เท่านั้น หากมีข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลในการแบ่งกลุ่มดังกล่าว ไม่ว่ากิจการจะนำย่อหน้าที่ 22 มาถือปฏิบัติหรือไม่ กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดอัตราคิดลด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของกลุ่มของสัญญาตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.2 ถึง ข72.5.2 และอัตราคิดลด ณ วันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้ว ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข72.5.3 ณ วันที่เปลี่ยนผ่านแทนที่จะใช้วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือวันที่ค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นแล้ว
- ค24 ในการนำวิธีมูลค่ายุติธรรมมาถือปฏิบัติ หากกิจการเลือกที่จะแตกยอดรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยระหว่างกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการได้รับอนุญาตให้กำหนดจำนวนเงินสะสมของรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค24.1 โดยปรับย้อนหลัง แต่เฉพาะกรณีที่มีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนให้ทำได้ หรือ
- ค24.2 ให้เป็นศูนย์ เว้นแต่จะเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค24.3 และ
- ค24.3 สำหรับสัญญาประกันภัยที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์โดยตรงตามย่อหน้าที่ ข134 ให้เท่ากับจำนวนเงินสะสมที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของรายการอ้างอิง

สินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย

- ค24ก ในการถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรมสำหรับสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัย (ดูย่อหน้าที่ ค5ข.2) ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน กิจการต้องกำหนดสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยด้วยจำนวนเงินเท่ากับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยที่จะเกิดขึ้น ณ วันที่เปลี่ยนผ่านสำหรับสิทธิที่จะได้รับ
- ค24ก.1 การรับคืนของกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยจากเบี้ยประกันภัยของสัญญาประกันภัยที่ออกก่อนวันที่เปลี่ยนผ่านแต่ไม่ได้รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค24ก.2 สัญญาประกันภัยในอนาคตซึ่งเป็นการต่ออายุสัญญาประกันภัยที่รับรู้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน และสัญญาประกันภัยที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ค24ก.1 และ
- ค24ก.3 สัญญาประกันภัยในอนาคต นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ค24ก.2 หลังจากวันที่เปลี่ยนผ่านโดยไม่มีการจ่ายอีกครั้งสำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยซึ่งกิจการได้เคยจ่ายแล้วที่เกิดโดยตรงจากพอร์ตโพลิโอของสัญญาประกันภัยที่เกี่ยวข้อง
- ค24ข ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน กิจการต้องไม่รวมจำนวนเงินของสินทรัพย์สำหรับกระแสเงินสดที่ทำให้ได้มาซึ่งการประกันภัยใดๆ ในการวัดมูลค่าของกลุ่มของสัญญาประกันภัยใดๆ

ข้อมูลเปรียบเทียบ

- ค25 ทั้งที่มีการอ้างถึงรอบระยะเวลารายงานประจำปีหนึ่งปีก่อนหน้าวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานในย่อหน้าที่ ค2.2 กิจการอาจนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงจากการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาใดๆ ก่อนหน้าที่นำเสนอ แต่ไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้นก็ได้ ถ้ากิจการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงสำหรับรอบระยะเวลาก่อนหน้าใดๆ การอ้างถึงคำว่า “วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีหนึ่งปีก่อนหน้าวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน” ในย่อหน้าที่ค2.2 ต้องอ่านว่า “วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาแรกสุดที่นำเสนอเปรียบเทียบที่ได้ปรับปรุง”
- ค26 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 93 ถึง 132 สำหรับรอบระยะเวลาใดๆ ที่นำเสนอก่อนวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานประจำปีหนึ่งปีก่อนหน้าวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน
- ค27 หากกิจการนำเสนอข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบที่ไม่ได้ปรับปรุงสำหรับรอบระยะเวลาก่อนหน้าใดๆ กิจการต้องระบุให้ชัดเจนถึงข้อมูลที่ไม่ได้ปรับปรุง เปิดเผยว่ามีการจัดทำโดยใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกันและอธิบายเกณฑ์ดังกล่าว
- ค28 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ได้เผยแพร่ก่อนหน้านี้เกี่ยวกับพัฒนาการของค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นก่อนห้าปีก่อนวันสิ้นสุดรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่น่ามาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 มาใช้เป็นครั้งแรก อย่างไรก็ตามหากกิจการไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ให้กิจการเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น

กิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นครั้งแรกในเวลาเดียวกัน

- ค28ก กิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นครั้งแรกในเวลาเดียวกันได้รับอนุญาตให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค28ข ถึง ค28จ (การช้อนทับการจัดประเภทรายการ) เพื่อวัตถุประสงค์ของการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบเกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินหากข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่ได้มีการปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินจะไม่ได้มีการปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ถ้ากิจการเลือกที่จะไม่ปรับย้อนหลังสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ (ดูย่อหน้าที่ 7.2.15 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) หรือกิจการปรับย้อนหลังสำหรับรอบระยะเวลารายงานก่อน ๆ แต่สินทรัพย์ทางการเงินได้เลิกรับรู้ระหว่างรอบระยะเวลาก่อน ๆ (ดูย่อหน้าที่ 7.2.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- ค28ข กิจการที่ถือปฏิบัติตามการช้อนทับการจัดประเภทรายการกับสินทรัพย์ทางการเงินต้องนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบประหนึ่งว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กับสินทรัพย์ทางการเงินนั้น กิจการต้องใช้ข้อมูลที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้ ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน (ดูย่อหน้าที่ ค2.2) ในการกำหนดว่ากิจการคาดว่าสินทรัพย์ทางการเงินควรจะได้จัดประเภทและวัดมูลค่าอย่างไร ณ การถือปฏิบัติเป็นครั้งแรกของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้การประเมินเบื้องต้นเพื่อจัดเตรียมสำหรับการถือปฏิบัติเป็นครั้งแรกของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)
- ค28ค ในการถือปฏิบัติตามการช้อนทับการจัดประเภทรายการกับสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าในหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ถ้าอิงตามการจัดประเภทที่กำหนดตามย่อหน้าที่ ค28ข สินทรัพย์ทางการเงินจะเข้าเกณฑ์ของข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าในหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 แต่กิจการไม่ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านั้นในการถือปฏิบัติตามการช้อนทับการจัดประเภทรายการ กิจการยังคงต้องนำเสนอจำนวนเงินที่รับรู้ที่เกี่ยวข้องกับการด้อยค่าในรอบระยะเวลาก่อนหน้าตามแนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย มิฉะนั้นต้องกลับรายการจำนวนเงินดังกล่าว
- ค28ง ผลต่างใด ๆ ระหว่างมูลค่าตามบัญชีก่อนหน้าของสินทรัพย์ทางการเงินและมูลค่าตามบัญชี ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน ซึ่งเป็นผลมาจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค28ข ถึง ค28ค ต้องรับรู้ในกำไรสะสมกมา (หรือองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น ตามความเหมาะสม) ณ วันที่เปลี่ยนผ่าน
- ค28จ กิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค28ข ถึง ค28ง ต้อง
- ค28จ.1 เปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจ

- ค28จ.1.1 ขอบเขตของการถือปฏิบัติตามการซ้อนทับการจัดประเภทรายการ (ตัวอย่างเช่น กิจการได้ถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ทางการเงินทั้งหมดที่เลิกรับรู้ในรอบระยะเวลาเปรียบเทียบหรือไม่)
- ค28จ.1.2 ว่ามีการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าในหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือไม่และมากน้อยเพียงใด (ดูย่อหน้าที่ ค28ค)
- ค28จ.2 ถือปฏิบัติตามย่อหน้าดังกล่าวเท่านั้นกับข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับรอบระยะเวลารายงานระหว่างวันที่เปลี่ยนผ่านมาถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 (ดูย่อหน้าที่ ค2 และ ค25) และ
- ค28จ.3 ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ให้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่านในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (ดูหมวดที่ 7.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

การเลือกกำหนดใหม่ของสินทรัพย์ทางการเงิน

- ค29 ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการที่ได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับรอบระยะเวลารายงานประจำปีมาแล้วก่อนการเริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค29.1 อาจประเมินใหม่ว่าสินทรัพย์ทางการเงินที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.1.2.1 หรือย่อหน้าที่ 4.1.2ก.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือไม่สินทรัพย์ทางการเงินจะมีคุณสมบัติก็ต่อเมื่อสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่ได้ถือไว้สำหรับกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวเนื่องกับสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ตัวอย่างของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่มีคุณสมบัติที่จะประเมินใหม่คือสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้สำหรับกิจกรรมด้านการธนาคารหรือสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้ในกองทุนซึ่งเกี่ยวข้องกับสัญญาลงทุนที่อยู่นอกเหนือขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค29.2 ต้องยกเลิกการเลือกกำหนดไว้ก่อนหน้าของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 อีกต่อไปอันเนื่องมาจากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค29.3 อาจเลือกกำหนดให้เป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากเป็นไปตามเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

- ค29.4 อาจเลือกกำหนดให้เป็นเงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ค29.5 อาจยกเลิกการเลือกกำหนดไว้ก่อนหน้าของเงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ค30 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 ตามเกณฑ์ของข้อเท็จจริงและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการต้องเลือกกำหนดและจัดประเภทรายการดังกล่าวแบบปรับย้อนหลัง ในการนี้กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในช่วงเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานในกรณีนี้ต้องใช้วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 แทน
- ค31 กิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 ไม่ถูกกำหนดให้ปรับย้อนหลังสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ เพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงการเลือกกำหนดและการจัดประเภทรายการ กิจการอาจปรับย้อนหลังสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ ก็ต่อเมื่อมีความเป็นไปได้โดยไม่ใช้ข้อมูลที่ทราบหลังจากเกิดเหตุการณ์แล้ว กรณีที่กิจการปรับย้อนหลังรอบระยะเวลาก่อน ๆ งบการเงินที่ปรับย้อนหลังต้องสะท้อนข้อกำหนดทุกประการของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้รับผลกระทบ กรณีที่กิจการไม่ปรับย้อนหลังสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ กิจการต้องรับรู้ในกำไรสะสมยกมา (หรือองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น ตามความเหมาะสม) ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานสำหรับผลต่างระหว่าง
- ค31.1 มูลค่าตามบัญชีก่อนหน้าของสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น และ
- ค31.2 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐาน
- ค32 เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 กิจการต้องเปิดเผยในรอบระยะเวลารายงานประจำปีสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวแยกตามประเภท
- ค32.1 ถ้าเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค29.1 – เกณฑ์ในการกำหนดสินทรัพย์ทางการเงินที่มีคุณสมบัติ
- ค32.2 ถ้าเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งในย่อหน้าที่ ค29.1 ถึง ค29.5
- ค32.2.1 ประเภทการวัดมูลค่าและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้รับผลกระทบที่กำหนดก่อนวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ในทันที และ
- ค32.2.2 ประเภทการวัดมูลค่าใหม่และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้รับผลกระทบที่กำหนดหลังจากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29
- ค32.3 ถ้าเป็นไปตามย่อหน้าที่ ค29.2 – มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินในงบฐานะการเงินที่ได้เลือกกำหนดไว้ก่อนหน้าให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ซึ่งไม่ได้มีการเลือกกำหนดให้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป
- ค33 เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 กิจการต้องเปิดเผยในรอบระยะเวลารายงานประจำปีสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจ

- ค33.1 ว่าการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 กับสินทรัพย์ทางการเงินทำให้การจัดประเภทรายการเปลี่ยนแปลงอย่างไรเมื่อเริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17
- ค33.2 เหตุผลสำหรับการเลือกกำหนดหรือการยกเลิกการเลือกกำหนดให้เป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ
- ค33.3 ว่าเหตุใดกิจการจึงมีข้อสรุปที่แตกต่างในการประเมินใหม่จากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.1.2.1 หรือ 4.1.2ก.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
- ค33ก สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่เลิกรับรู้ระหว่างวันที่เปลี่ยนผ่านและวันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กิจการอาจถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค28ข ถึง ค28จ (การซ้อนทับการจัดประเภทรายการ) เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบประหนึ่งว่าได้ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 กับสินทรัพย์นั้น กิจการดังกล่าวต้องดัดแปลงข้อกำหนดของย่อหน้าที่ ค28ข ถึง ค28จ เพื่อที่ว่า การซ้อนทับการจัดประเภทรายการอยู่บนพื้นฐานว่า กิจการคาดว่าสินทรัพย์ทางการเงินจะถูกเลือกกำหนดอย่างไรเมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ค29 ณ วันที่เริ่มต้นใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

การเลิกใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

- ค34 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 นี้ใช้แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย